

கல்கி

KALKI அக்டோபர் 29, 1950 அண்

4

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோஞல்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை நகரத்திற்கு சோம் எஜன்டு:
சு. ராஜ் எஜன்ஸ் லீஸ்
10, ஜூனியட்டா காலிப் தெரு, சென்னை-18
கோவை, பாண்டாடு அருகே தனதிற்கு
சோம் எஜன்டுகள்,
B, பாண்டட்டா செட்டியார்
868, அம்பையர் தெரு - சேலவுத்தூர்
கட ஆந்தாடு திண்டிவனம்
சேகரிஸ், திருப்பத்துர் (வ. ஆ.)

“கல்வி” ஆசிரியர் எழுதிய

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காலத்தை இவ்விரு
தவீனங்களும் அற்புதமாக
விளக்குகின்றன

விலை ரூ. 8-8-0

கவிமாதர் டாக்டர் வந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இத்தியயவுக்கு
ஆதரிசிக்கும அந்த தோண்டியும்

மகாத்மா காந்தி

மகாத்மாவின் பெரு அழகம்
விவரிக்குகிறது

விலை அறு எட்டு
(தபாக் செலவு தனி)

சுதி தேவி
எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபாத் செலவு தனி)

இடைக்குமிடம்

கல்வி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் : 1 சென்னை

லட்சக்கணக்கான

ரஸிகர்கள் பார்த்தாயிற்று..... லட்சக்கணக்கான
ரஸிகர்கள் மீண்டும் பார்க்க விரும்புகின்றனர்.....

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

திகம்பர சாமியார்

இப்பொழுது சென்னை

பாபகன் பிராட்ஸ்

ராஜதமார்

முகேஷ் தியேட்டர்களும்
ராஜதமார் 35 தியேட்டர்களும் நடைபெறுகிறது.

மிகச்சிறந்த தகவல்களை அளித்துவரும்
"மந்திரி தமார் திகம்பர சாமியார்"
இன்னும் தொடர்ந்து வெளிவரப் போகும்.
பிரமாத்தமான் தீப்தரங்கள் என்றென்றும்
ரஸிகர்களால் பரிசு அடையச் செய்யும்.....

பைக்ஷன். டி.ஆர்.சுந்தரம்

நோய் பலவினத்தை உண்டாக்கும் -

கூடுதல் சூப்பிங் ஓவல்டின்
மீண்டும் குளோசுயர்பெரு உதவும்!

தோயல் துறையும் உட்கம்பு பள்ளியும்
படுக்கும்போது, காலமாக ஜீரணித்த
அதிகமான பூச்சு தரும் உணவு அளவாம்.

பள்ளியில் நீங்கள் ஆரோக்கியம், பெற
"ஓவல்டின்" இன்மையற்ற உணவு பாணம்
என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களுக்கு
உணவு, தின்களும் சோய்க் செய்கின்றனர்.
உங்களுக்கு, குழியானது காலமாக ஜீரண
மாகும். தவிர தினந்தர்த்த பூச்சுவுள்ள உணவு
ஆகவாய் பள்ளியிலுள்ள உட்கம்பு அளவு
சீவனம் போதுமானவையாகும்.

ஓவல்டினில் ஜிவக்திவலிக்கும் நுணுக்கான பழுத்த பால்மிக
மிக, உதவான மட்டுப்பாணம் விசேஷமாகத் தயாரித்த கோக்டோ
லும், இரும்புதரும் மதிப்புமிக்க இனத்தை பால்மிகவுட்களும்
விடவில்லை. சேர்த்துக்கொள்.

ஓவல்டின் மிகப் பெருமளவு இது மிகுந்தது. இது இன்மையற்ற
ஒரு தனிமையாகவே உலித்தது.

'OVALTINE'

ஓவல்டின்

உலகில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற உணவு பாணம்.

விநியோகஸ்தர்கள்:— சிதறாமல் துறைகள்
உம்பென் (தூத்தியா) லீட்.,

OV.301.

பாரிஜாதம்

உயரிய தமிழ் மாதப் பத்திரிகை

பிரதி ஆய்விட மாதம் 15-ல் தேதி வெளிவரும்

விலை அணு நான்கு

தற்போது அக்டோபர் இதழ் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது எனது அடுத்த தவண்பர் இதழ் தீயானி மலராக வெளிவரும். ஏதான மான பக்கங்கள், போட்டோக்கள் நிரம்பியுள்ளன.

விலை அணு எட்டு

எல்லா இடங்களிலும் விற்பனை செய்ய ஏதுண்டுடன் தேவை. பிரதி ஒன்றுக்கு எட்டணு விற்பனை டெபாஸிட் அனுப்பி வேண்டிய பிரதிகளை தருவித்துக் கொள்ளலாம்.

உடனே விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும்

பாரிஜாதம் : 33, பிராட்வே : மதராஸ்-1

வாழ்வது எப்படி?

("சாட்சி" எழுதியது)

2-ம் பதிப்பு வெளியாகிவிட்டது

பத்திரிகைகளாலும் பொதுமக்களாலும் பெரிதும் புகழப்பட்ட அரிய வாழ்க்கைத் துணை நூல். ஆண், பெண் இருபாலரும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய புத்தகம். கல்யாண காலங்களில் தம்பதிகளுக்கு உகந்த பரிசு. 180 பக்கங்கள் கொண்டது.

விலை ரூ. 2-0-0

(தயர் செலவு பிரதிக்கு 5 அணு)

இலங்கையிலும் ஈராய் நாட்டிலும் விற்பனையாளர் தேவை

நாம் திருந்துவது எப்படி? (அச்சுதெறு)

விலை ரூ. 1-0-0

000

சாட்சி காரியாலயம், 366, தங்கச்சாலை வீதி, சென்னை

**சருமத்திற்கு
மலரின் மிருதுத்தன்மை
அளிக்க**

**மேம
ஸ்ரே**

Distributors:

A. V. R. A. & CO.,

45, Thambu Chetty Street, Madras-1 S. Lohar Chawl, Bombay-2

ஆரணி எரில்க் ஹவுஸ்

5, எவ்ளாதித் தெரு : மயிலாப்படி : மதராஸ்

டெலிபோன் : 86349

அறிவிப்பு

எங்கள் மேலீழர் ஸம்பர்களுக்கும் வாடிக்கையாளர்களுக்கும்
இதன் மூலம் அறிவிப்பது யாதெனின், அற்புத வேலைப்பாட்டு
முற்றும், ஸலிஷ முறைகளிலுக்கும், கேட்டிச் சாத்திந்தும்
பிரஸித்தமான ஆரணிப் பட்டுச் சோடிகள் எங்களுடைய
சொந்தக் கைத்தறியில் தலாசி செய்யப்பட்டு சீழ்க்கண்ட
இடங்களில் மட்டுமே மதராஸ் விலைக்கே விற்கப்படுகின்றன.

மம்பாய் : சவுத் இந்தியன் கம்மர்ஸல் கிரிடெட்,
கூலர் ரோடு, மாதங்கர்.

புது கல்னி : சவுத் இந்தியன் கிளப் ரோ - ஆப்ரேஷன் சப்ளை
கோனாட்டி சிட்., 9, ஐந்தி - மத்தி ரோடு.

கங்குத்தா : எஸ். ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி ராய், C/o கந்தசாமி
பிரதீன், தெ. 1/4, பீரீயன் குளம் மதாமத்
ரோடு, கானிகாட்.

குதிர்பா : கட இந்தியாவில் எங்கள் பொருள் கட்டுப்பாடித்தப் பயிர் போலி
பாக சோடிகள் விற்பனை செய்கிறார்கள் மேற்கண்ட விவரணிகளின் மட்டுமே
வாங்கும்படிச் சேட்டுக் கொள்ளுகோம்.

தீபாவளி வெளியீடு!

இலக்கற்ற சட்டம்

வீரதராமன்

நாகையா

அன்ரின் சிகரம்

பரவரானவரின்
**ஏழை
மரும்
பாடு**

லலிதா பத்மினி. சாமாட பாயடியா. துரைராஜ். கான் N. ரத்னம்

லலிதா பத்மினி
நாகையா

NARAYANAN Co
Release

FREE PRIZE

திரைப்படங்களை மீட்டி குடிவந்த கிடை
உலோகத்தின் மூலம் உலோகத்தின்
உலோகத்தின் மூலம் உலோகத்தின்
உலோகத்தின் மூலம் உலோகத்தின்

மாதிரி 10 1/2"	சுருள்கள்	ரூ.
801 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
802 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
803 40 ரூபாய் மாதிரி	7	30
804 40 ரூபாய் மாதிரி	7	35
805 40 ரூபாய் மாதிரி	15	45
806 40 ரூபாய் மாதிரி	15	50

மாதிரி 7 1/2"	சுருள்கள்	ரூ.
807 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
808 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
809 40 ரூபாய் மாதிரி	15	45
810 40 ரூபாய் மாதிரி	15	50
811 40 ரூபாய் மாதிரி	15	55

மாதிரி 6 1/2"	சுருள்கள்	ரூ.
812 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
813 40 ரூபாய் மாதிரி	5	25
814 40 ரூபாய் மாதிரி	7	30
815 40 ரூபாய் மாதிரி	15	45
816 40 ரூபாய் மாதிரி	15	50

மாதிரி 8 1/2"	சுருள்கள்	ரூ.
817 40 ரூபாய் மாதிரி	7	30
818 40 ரூபாய் மாதிரி	15	45
819 40 ரூபாய் மாதிரி	15	50
820 40 ரூபாய் மாதிரி	15	55
821 40 ரூபாய் மாதிரி	15	60
822 40 ரூபாய் மாதிரி	15	65
823 40 ரூபாய் மாதிரி	15	70
824 40 ரூபாய் மாதிரி	15	75

Packing, Postage, Sales Tax Free
CARONA WATCH CO.
POST BOX No. 6725, CALCUTTA-2

மாதிரி 10 } அக்ரோபாட் 20 { விசுவநாதன்
மாதிரி 15 } ரூபாய் 15

கலை ரேசிங்	...	9
கலை ரேசிங்	...	11
கலை ரேசிங்	...	13
கலை ரேசிங்	...	15
கலை ரேசிங்	...	16
கலை ரேசிங்	...	16
கலை ரேசிங்	...	18
கலை ரேசிங்	...	20
கலை ரேசிங்	...	22
கலை ரேசிங்	...	25
கலை ரேசிங்	...	30
கலை ரேசிங்	...	40
கலை ரேசிங்	...	41
கலை ரேசிங்	...	44
கலை ரேசிங்	...	45
கலை ரேசிங்	...	50
கலை ரேசிங்	...	55
கலை ரேசிங்	...	59
கலை ரேசிங்	...	62
கலை ரேசிங்	...	65
கலை ரேசிங்	...	67
கலை ரேசிங்	...	68
கலை ரேசிங்	...	71
கலை ரேசிங்	...	74

"கலை"யின் கலைகளும் கலைகளும்
கலை கலைகள் கலைகள் கலைகள்
கலைகள் கலைகள் கலைகள் கலைகள்

கர்ணமீர்த காவங்கள்
நிறைந்த
மகத்தான புராணம் படம்..

யாஜாதம்

முற்றும் புதிய அம்சங்கள் நிறைந்தது
 வானவன் பொருட்செலவில்
 வானவன் மிகச்சுவை
 வானவன்

தீயவன் அன்று
வெளி வருகிறது

தமிழ்நாடு

பக்கம் 10

தேதி 13

என்ன சேக?

தமிழர்களுக்கும்

இன்று உலகப் பிரச்சினைகளில் எல்லாம் ஒத்துழைத்து வரும் பிரிட்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் கூடப் பல விஷயங்களில் அபிப்பிராயப் பேதம் இருக்கின்றன என்பதெனும். எனினும் அந்த உலகமே மேற்படி அபிப்பிராயப் பேதம் வளர்ந்து ஒற்றுமைக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. அந்த அபிப்பிராய வேற்றுமை காரணமாகத் தங்களுடைய உலகுறவுக்குக் குந்தகம் ஏற்படுமாயினால் அடக்கு கொள்வதில்லை. ஒரு விஷயத்தில் உள்ள அபிப்பிராயப் பேதம் மற்ற விஷயங்களில் உள்ள உலகுறவைப் பாதிப்பது என்று ஏற்பட்டு விடுமாயின், பின்னர் இந்த உலகமே தனி அங்கினர் தேவர்களை ஒத்துழைப்புடன் அடக்குகிறது என்பது முடியாத காரியம் ஆகிவிடுகிறது.

இந்தியாவுக்குப் பாதித்தாளுக்கும் ஏற்படவில்லை ஒப்பந்தத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இரு நாடுகளுக்கும் எத்தனை யோதகாரமான இந்துமக்கள் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் ஒட்டி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ள விஷயம் அப்போதே பாதிக்கப்பட்டது. அதன் பயனாக இரு நாடுகளுக்கும் உள்ள மகத்தான பிரச்சினை இருவருக்கும் வாயிர் பிறக்கிவிட்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய பிரச்சினைக்குச் சமரசமாகத் தீர்க்க முடியும் என்றும் மற்றப் பிரச்சினைகளையும் சமரசமாகத் தீர்ப்பது சாத்தியம்தான் என்று ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் தகராறு முற்று வந்தான காரியங்களுக்கும் பேச்சுக்களையும் சர்க்கார் தங்கவர்கள் தளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டாலும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ள விஷயங்களை ஒட்டாகவது நேர்மை வுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டாமா?

பிரச்சினைப் பிரதியாகம்!

ஆகவும், பாதித்தான் தங்கவர்கள் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லை. ஐ. எர். கார்வீர் கமிஷன் மத்தியஸ்தர் சர் ஒவன்

டிக்ஸன் தமது அறிக்கையை ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் எமர்ஜென்சிக்குப் பாதித்தான் கட்டுக்கோப்பான முறையில் இந்தியாவுக்குப் பிரச்சினைப் பிரதியாகம் இருக்கிறது என்று பண்டித ஐயாஜிவாலா நேரு கூறியுள்ளார்.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் போதுமானது. இந்தியாவிலுள்ள சமய ஜாதி மத சமூகத்தினருக்கும் அரசியல் திட்டத்தில் சம உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைக் குறிப்பாக இந்தியாவில் உள்ள மூஸ்லிம்கள் உணர்ந்து வருகிறார்கள். எனவே இனி இந்தியாவில் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மூஸ்லிம் சீர்திரு இடமில்லை என்று பல விடங்களிலும் அதைக் கவித்து விட்டார்கள். சென்னை யில் மூஸ்லிம் சீர்திருத்தப் பெரும்பாடுகள் வெளியேறி விட்டார்கள். எனினும் அது சென்னையில் மாதிரி இருக்கின்றன தன்னாடித் தடுமாறிக் கொண்டு நிற்கிறது.

அப்படியிருக்க, சில தினங்களுக்கு முன் பாதித்தான் பிரதம மந்திரி சிவசக்தி அகிலாச், வாகுரிஸ் பேசிய போது விசித்திரமான யோசனை கூறியிருக்கிறார். இந்தியாவில் மூஸ்லிம்கள் மதபடியும் சீக்க உயிர் பிச்சை வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். இது சிவசக்தி அகிலாச் தன்னாடி கூற்ற என்று அதைச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஐ. எர். மத சமயப் பேத மின்றி சமையுக்குச் சம உரிமை அளிப்பதே குடியாக இந்தியாவில் மதோன்மைமான இடமிலாம். இந்தியாவின் அரசியல் திட்டமும் அந்த இடமிலிருந்து ஆக்கம் அளித்திருக்கிறது. அதன் பயனாக இந்தியாவிலுள்ள கோடிக்கணக்கான மூஸ்லிம்களுக்குத் தங்களுடைய எதிர்காலத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க, இந்தியாவின் இன்றைய இன்னங்களுக்கு மக்கள் காரணமான மூஸ்லிம் சீக்க உயிர் பிச்சை வேண்டும் என்று பாதித்தான் பிரதம மந்திரி சிவசக்தி அகிலாச் கூறியுள்ள யோசனையினால் இந்தியாவில் உள்ள மூஸ்லிம்களுக்கு என்னவாவது பலன் ஏற்படுமா?

பாசின்தாவில் தவித்த மகாசபை பந்தா பிச்சுப் படகோடும் வந்து இந்தியாவிலுள்ள தலைவர்கள் சொல்லும் அதற்குப் பாசின்தாவ் தலைவர்கள் இணங்குவார்களா? அது போகவே இருக்கிறது வியாத் அகிலாவில் கூற்றும்! இவ்வாற ஒன்று டேக்க ஒன்று சொல்லு வரும் பாசின்தாவ் தலைவர்கள், அதே மூர்தியில் இந்தியா—பாசின்தாவ் கித்தாயுக்குக் குத்தகமாக இருப்பது இந்தியாவின் என்று பிரசாரம் செய்த வருவது வாகை எய்க்கும் செப்பிடு வித்தையா!

மனம் குளிரும்

இன்று பாரத நாட்டைப் பித்தன்க்கச் செய்த வரும் பிரச்சினையில் உணவுப் பிரச்சினையின் முதல் கதாவும் கவித்தொது. எனவே அந்தப் பிரச்சினையில் உத்தம் தனிவதன்முறை எந்தச் செய்தியும் மனபார வரவேற்கத் தக்கதானும், உணவுப் பிரச்சினை திருவந்திப்பு சிவப் பாரதத் திட்டங்களைக் காட்டிலும் அரும் பெரும் சாதனம் வேறு எதுவும் இல்லை அல்லவா! எனினும் அந்தத் திட்டங்கள் எட்டுத் திட்டங்களை இருந்தால் பாருக்கு என்ன பலன்! அத்தனைத் திட்டங்களில் ஒன்று அமுலுக்கு வருவதெது என்றால் அது ஆந்தம் பதினாயிரம் மக்களின்

வசித்தில் பாசின்தாவ் வரப்ப்பதானும், திருவெல்வேலி ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம் அமுலுக்கு வருவது பற்றிச் சில வாகைகளுக்கு முன் எழுதியிருந்தோம். சிலக்கவாய்தான்களின் ஒத்துவழப்பினால் மணிமுத்தாறு திட்டத்துக்குக் கதவோட்டம் ஏற்பட்டதுபோல, தென்மேல் பகுதி வருவாய்க்காரத் தேவர்திடேத் அமராவதித் தேக்கத் திட்டத்துக்குத் திருவெல்வேலி மோட்டர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏட்டளவில் இருந்த அந்தத் திட்டத்தைச் சொன்ன சிவ்வா அமுலுக்குக் கொண்டு வரப் போகின்றனார். அதன் பரணை உருவாய் திட்டம், காராபுரம் தாலுகாவிலில் உத்தம் பதினாயிரம் ஏக்கர் சிவ்வனில் தாக்கங்கள் கொழிக்கும் என்று மராமத்து மந்திரி கனம் பத்தவச்சலம் மேற்படி தாலுகா சிவச் சுவாமிநாதனின் மகாநாட்டியல் அறிவித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குக் குரீச விசுவாஸமாகும். சொன்ன சிவ்வா அனுமதித்துள்ள சாதனத் திட்டங்களைக்காண அடுத்த ஐந்து வருஷங்களுக்குத் இந்தியா சிவ்வா துறியை முகேடி ரூபாய் கொடுக்க இசைந்திருக்கிறார்களே என்றவற்றையென கனம் மந்திரி அந்த மகாநாட்டியல் வேளியிட்டார். அந்தச் செய்தியைக் கேட்டுச் சொன்ன மகாநாட்டின்களின் மனம் ஓரளவு குளிரும் என்பது நிச்சயம்.

திபாவளி ஜெனாரிக்கும் தேர்வ ஆராதனைக்கும்
கபாலியின் சந்திதானம்!

R. S. E.

வழக்கம்போல் இதுவரை தங்களுக்குத் திருப்பிகரமாக தீராவளிப் பட்டுச் செல்கள் தயார் செய்து அளித்ததுபோல் இந்த தீராவளிக்குத் மிகவும் உயர்ந்த கோட்பாடுகள் உடைய அக் கொள்ளை காலம் பட்டுச் செல்கள், தயார் செய்து தருவித்துள்ளோம். இன்றே விஜயம் செய்து தங்களுக்குத் தேவையானதை பெறுகி எடுத்துச் செல்லக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

14, சன்னதி தெரு, மலிகாபுரம், சென்னை - போன்: 3418

ரூக் மணி ஸில்க் எம்போரியம்

போன்: 58 - 46-49, பெரிய தெரு 33 கும்பகோணம்

வாழ்வும் துறவும்

சுதந்திர சர்வதேச நாட்கள் கொண்டாட்டத்தில்
பங்கேற்கும் பதிலாகச் சர்ச்சையின் பாதையில் வந்து
விழுந்தார்....

...இந்த விவகாரத்தின் மையத்தில்
வசிக்கத்தக்கவற்றைத் தான் கவனித்துக்கொள்ள
சென்றார்....

...சுதந்திர சர்வதேச நாட்கள்
கொண்டாட்டத்தில் கிளப்பும்
செய்த துறந்தவரும்
கொண்டாட்டம் பங்கேற்கும்...

...மறுபடியும் சுதந்திர சர்வதேச நாட்கள் கொண்டாட்டம்
கொண்டாட்டத்தில் கிளப்பும் சுதந்திர சர்வதேச நாட்கள்
கொண்டாட்டம் பங்கேற்கும்...

...கொண்டாட்டம் கொண்டாட்டம் பங்கேற்கும்
கொண்டாட்டம் கொண்டாட்டம் பங்கேற்கும்
கொண்டாட்டம் கொண்டாட்டம் பங்கேற்கும்...

ஆசிரியாஜாக்காகப் "பச்சிளக் திட்டம்" ஒன்றைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் டாக்டர்.

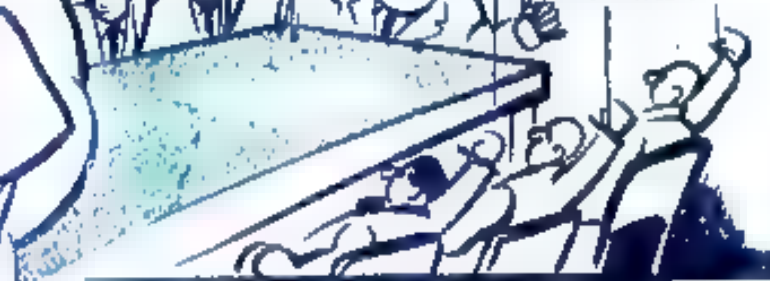
"என்னா அப்பண்ணா! பச்சிளக்காயை நிக்கிறது. கிணத்திலிருந்து குத்துவதற்குக் கூட எவ்வளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும்!"

சென்ற பிள்ளை மறுபடியும் ஆயுதப்படைக்குச் சென்றான். கொஞ்சம் பொறுத்து, அப்படியானால் திருப்பிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னான்.

ருஷ்யா உதவி பிரதம மந்திரி மாவடால் சிறைக் காவலில் கையுடனிருந்து நாடுகள் மகாநாட்டைக் கூட்டினார். பின்னர் மகாநாட்டில் எல்லாத்தீர்மானங்களையும் ஒரு மனதாக நிறைவேற்றி யிருக்கும் என்பது நிச்சயம்!

மைஜரிப் பாதாளி உலாவ உற்பத்தி ஆராய்ச்சிக் குழுவிலுள்ள திறமையானவர்கள்... அந்தவகைய கருத்தைக் குறித்து மைஜராகக் கூட முயற்சி எடுத்திருக்கிறார். இடம் காலம் என்பது எத்தனிய விதிவென?

மகாராஜா

‘இரும்புத் திரையை விலக்குவோம்’ ‘இருள் மண்டலத்தை அகற்றுவோம்’

விஞ்ஞானக் கக்கரம் ஒரு இளை யத்த வேகத்துடன் உழன்றுவருகிறது. மேற்காலய அற்புத ஆராய்ச்சி இன்று சரியாதான விஷயம் ஆகி விடுகின்றது. இத்தகையப் புதுமை நான் பழமையாகி விடுகின்றது.

அன்று குண்டு உடைத்தாயே அழிக் கக் கூடிய மகா பயங்கரமான புதிய ஆயுதம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால், சௌந்தர மாதங்களுக்கும் அது பழமையாகிவிட்டது.

பேரகு தைட்டானம் அநாவது ஜன வாயு குண்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப் பதாக அறிவித்தார்கள். அன்று குண் டைக் காட்டிலும் தைட்டானம் குண்டு ஆவிரப் மடங்கு அதிக சக்தி போருத்தி யது என்று சொல்லி உடை மக்கள் தடுங்குப்படி சொந்தார்கள்.

அதி பயங்கரமான ஆயுத வகை உலகம் இதன்கூட தைட்டானம் குண்டே அகர வந்தான் என்று வந்தது. ஜனமும் பற்படுவதற்கு முன்பே தைட்டானம் குண்டு அங்கவாயு வீசா பங்காத்தை அடைந்து விட்டது!

ஆனால் இப்போது அந்த ‘புலகும்’ மல்கி மறைவும் உலகம் வந்திருக்கிறது!

அன்று குண்டும் தைட்டானம் குண் டும் துருப்பிடித்த கந்தாடக ஆயுதங்க ளாகிவிட்டன என்று விஞ்ஞான தீப ணர்களே ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள்!

கால்டா நோத்தின் இராணுவத்தின் மேஜர் ஜெனாராக இருந்தாலும் பர்வதா ஆவிரக்யை வந்தாபனத்தின் டைட்டர் ஜெனாரதுமான டாக்டர் சிரோயர் உறுவதைக் கேளுங்கள்.

“விஞ்ஞானத்தில் மூலம் இருக்கக் கப்பலும் போய்க் கிருமின் அன்று குண்டுக்கக் காட்டிலும் அதிக பயங் கரமான ஆயுதங்கள் ஆகும். மேற்படி கிருமிகள் எந்தப் பிரதோத்தின் பிர யோகிக்கப் படுகின்றனவோ, அவ் குள்ள ஜனங்களின் பாதிப் போருக்கு மேல் உடனே அழிந்து விடுவார்கள் என்பது சரியான தீர்மானம்.”

என்டனின் நடத்த விஞ்ஞான பேரவையிலும் கைத்திய தீபணர்களும் அங்கியை உட்கட்டத்தில் டாக்டர் சிரோயர் அவ்வாறு கூறினார்.

எனவே, அன்று குண்டைக் கக்க? தடு தடுக்கிய உடை மக்கள் அடைக் காட்டிலும் பன் மடங்கு கொடிய நோய்க் கிருமிகளைக் கண்டு என்ன செய்யப் போகிறார்களோ!

இத்தகைய கொடும் பாதகமான ஆயுத வகைகளிடமிருந்து உடை மக்கள் உய்வதற்கு ஒரே ஒரு வழி யைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்ப தாகத் தெரியவில்லை.

உடை நாடுகள் ஏதோவீந்து அத் தகைய கொடிய ஆயுதங்களைப் பயிற் றிப்பதுதான் அந்த வழியாகும்.

ஜேம்ஸ்ஸின் ஆயுத பரத்தை நடுக்கி அறவிட்டிருந்து உடைத்தைக் கப்பாற்றுதலுக்காகப் பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் சேர்ந்த மகா யுத்தத் தின் ஈடுபட்டன. ஆனால் இப்போது தங்கள் ஆக்கத்தின் உள்ள மேற்கு ஜேம்ஸ்கைய மீண்டும் ஆயுத வக் கமை பொருத்தியதால் சௌய அநே வக்காக்கக் முயற்சிக்கின்றன!

அன்று குண்டு இரகசியத்தை அறிந்த விஞ்ஞான நிபுணர்கள் அக்கூடிய மாய மாய மறைந்த ருஷ்யாவுக்கும் போவ தாகச் சௌயின் கூறுகின்றன.

எனவே, அமெரிக்கா அன்று குண்டு களைத் தயாரித்தாக மற்றொரு நாடு தைட்டானம் குண்டுகளைத் தயாரிக்க வும்; மேற்கு நோய் நோய்க் கிருமிகளைக் கிருக்க செய்யலாம்.

அந்த நாடுகள் எவ்வளவு மேற்படி ஆயுத வகைகளை உடைத்தியவீது பரிட்சை செய்து பார்க்க முற்படு மானின் உடை ஜனங்களின் தீவிரம் என்ன ஆவது? மானிட வர்க்கத்தின் உதி என்ன ஆவது?

என்னுள் அத்தகைய ஆயுதவகை களைப் பயிற்சிக்கத் தயாரி என்று ஒரு மார்பெழும் வக்காரின் பிரதிநிதி கூறுநி கூற முக் வந்திருப்பது, உலகத் தீந் தும் உடைத்துக்கு ஓரவாயு தர்பிக்கை யைக் கொடுக்கக் கூடிய விஷயந்தான்.

ருஷ்யா வெளி நாட்டு மத்திரி ஸ்விஷ்க்க்கி ஜ. நா. கைபக் கமிட்டி யக் அங்கியும் கூறுநி கூறிவிடுக்கிறது.

கொரியாவில் குடியா சேய்த பெரும் தவறு கொரியா மக்களுக்கே போய்பத் தாக முடிந்திருக்கிறது.

மேல் கொரியா வீது போர் தொடுக் குப்படி வட கொரியாவை குடியா துண்டி வீராவீதல் கொரியாவில் வந்தப் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது கொரியாவில் வந்தத்தத திருத்த வரும் அமெரிக்கா செய்வது சரி என ஒரு உரை அபிப்பிராயம் தீரண்டு உருவாக்குப்படியாவது தீர்மானம் வர குடியா உள்நுழைந்தி விட்டது.

எனவே, குடியப் பிரதிநிதியின் பேச்சும் செயலையும் குறி விதமாக திருக்கும் பட்டரத்தம், கொரியாவில் தீர்மானம் இவ்வளவு மோசமாவேயோது.

திருத்தாளும் தற்போது குடியப் பிரதிநிதி உறும் வந்தத்ததக்கு அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலிய வங்கரகங்கள் கொரியாக்குமாவின், மலர் வந்தமாவே படு பாதாளத்துக்குச் சென்று கொண் டிருக்கும் உடைத்ததக் காப்பாற்றுவது நடுபெண் சாத்தியமாகவாம்.

இக்காரியை, குடியாவின் உண்மை ரூபமாகவு வெளியாக வழி வீதக்கும்.

“குடியாவில் இருப்புத் திரை போடப்பட்டிருக்கிறது. இருள் குழித் தித்திர்து; அங்கு நடப்பது என்ன என்பதை தெரியவில்லை எனநெருங்கும் சோக்குகிறீர்கள். அது சக்தியைக் கட்டுப் படுத்தும் விதமாக குடியா வகுத்தள்ள திட்டத்துக்கு இணங்கி ஒரு இருப்புத் திரையை விக்கிவிடு வேண்டும். இருள் மண்டலத்தையும் அகத்திவிடுவோம். ஒரு குண்டுக்கும் பதிக் பத்திருகு குண்டு வீரயோகிக்கப் படுமாறாம். உடம்பி பிரச்சினையைக் குண்டுணாக் தீர்க்க முடியாது” என்று விளக்கிவி உதீயுள்ளார்.

அமெரிக்கா அணுகுண்டிப் பிர யோகம்செய்தால் குடியாவும் அதைப் பிரயோகம் செய்வது தயங்காது என்பது விளக்கிவிதின் பேச்சில் தெரிவிக்கிறது அங்குதார்?

எனவே, குடியாவின் திட்டத்தை அதுசரித்து அதுசக்தியை கட்டுப் படுத்துவான் ழாம் அணுகுண்டு ஆபத்தினிருந்து சைக தாடுகிறக் காய் பாத்ற வழி வீதக்கவாம்.

அங்குது கட்டுப்படுத்தி விட்டாக், அணுகுண்டு உற்பத்தியாதிரை எவ்வாறுப் பரிசோதனை செய்து பாரிப் வந்தாக எந்தச் சமயத்தினும் வந்த தாட்டினும் பிரயோகிக்க சக்ததோசு கமிஷனுக்கு அறிசார உண்டு வந்தும் விளக்கிவி ஒத்துக் கொண்டுள்ளார்.

1. அணுகுண்டு ஆபத்தான குடி லாவாக உபயோகிக்கும் தாட்டவ வந்தக் குற்றவாளியாகக் கட்டி அதி குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டும்.

2. அணுகுண்டு ஆபத்தான அருகே ழுதித்து விடவேண்டும். அணுகு ணியைக் கட்டும் படுக்க வேண்டும்.

3. உரை அமைதியைப் பாய்ப்படுத்த வந்தாக வங்கரககளிடையே ழுப்பத் தா ஏற்பட வேண்டும்.

4. 1950-ம் வருகுத்திக் வங்கரகக் தங்களுடைய வந்த தனாடங்களை ழுத்தக் ஒரு மடங்கு குறைத்துக் கொண்டு விடவேண்டும்.

இவைதான் குடியாவின் திட்டத்திக் உண்மையாக அங்குள்ள ஆகும்.

மேற்படி திட்டம் விட்டனவிக் தின்று விடாமல் செயலுக்கு வதுமாயின் அத உரை அமைதிக்கு அங்குராரிப்பவ மாக அமைவ்வாம்.

உரை மலர்வந்தத்ததத் தவிர்க்க வேண்டும்; உடலிக் அமைதியும் சமை தாளும் திரை வேண்டும்; இவை தான் தங்களுடைய எட்டியம் எந்து பதைசாத்தி வரும் அமெரிக்கா முதலிய வங்கரகளுக்கு குடியாவின் திட்டத்தை அங்குரிப்பாதிக்க வான் ஆட் சேபனை இருக்க முடியும்!

இந்திய தாடுகள் சைபரிக் பாதத் தெத்தின் தீர்த்தாய் பிரதிநிதியை இருக்கும் ழி. வி. என். சாய் செந்த வாரம் தீயுயர்க்கிக் பேசியபாத திை புள்ளி விவரங்களை வெளிவிட்டார்.

“பரிசுவயும் பீணியையும் கட்டினும் உரைத்தின் பாய்வாத விசேறிகக் வேறு வாரும் இக்கா. உரைத்திக் தெக்கிளாளுக்குக்கெனம் அவை தான் ழுதகவ்வாம். செந்த மலர்வந்தத்ததக் கை அமெரிக்கர்கள் ஒரு எட்டர்த்த ழுப்பதாவீதாற் கொடி டாகர் சைபிரித் தாக்கன். குங்குரைகு வகுதும் அததத் தொகையின் துத்தக் ஒரு பாகம் உரை மக்களுக்குக் திடைக்குமாவின் அவக் கனீய வரங்களை அததந்து உயர்த்த உரைக் கரிட்டாம் அமை.யும். குறி ஒரு அணுகுண்டை உற்பத்தி செட் வந்தகு ஏற்படும் செனவைக் கட்டினும், உரை சமாதானத்துக்காகப் படு படும் ழுக்கிய தாடுகள் மலர்சைபரிக் ஒரு வருதாச் சைவு எங்குதையே குறைவு எங்குதாத் கைவிப்பாய்க்கி திடைப்படைவாரம் இருக்க முடியாது” என்று ழி. வி. என். சாய் உதீயார்.

எனவே, வந்தத் சைவுர் ஆவது உற்பத்திச் சைவுப் பங்குளவு பாத்ற மாவது என்பது தெரியவிக்கையா?

செப்டம்பர் 20-ம் தேதி சென்னை, பழைய
கிழவன் சாலை 197 இல் நடந்தது. இவ் நிகழ்வில்
தமிழ்நாடு அகாடமி மையகம், சென்னை.

சுக்கப்பெர்

கூட்டு நில வறுமையில் பற்றி விசாரிக்கிற
விட உணர்வைப் பற்றி சொல்லக் கூறும் பேசு
விட்டோம். இது உண்மை உரிதையுள் பதி
தெரிந்து துன்பமாகக் கொள்ளும்படியானதும்.
மத்திய சர்க்கார் செயல்பாடு அறிந்து

இந்தக்கூடத் தோங்கி அதிலுள்ளவை பல
உடைய செவ்வியல் விட்டது.

கருமுகி மந்திர உதய பெருமாளின்
ஆர்ப்பிசி உதயபாதநாத திருத்து கருத்து
யிட்டு, தாதுநி மய உதய, புது சாமுத்திர
மாமலி இயங்கிநாத திருத்து கருத்து.
பிறகு பெருமாளின் கருத்து கருத்து உதய
நாத தோழிநாத கருத்து திருத்து கருத்து.
அப்படியே பெருமாளின் கருத்து கருத்து
கருத்து கருத்து கருத்து திருத்து கருத்து.

— 2004.4.4. 2004.4.4. 2004.4.4.

கருத்தரங்கம் அந்நிகழ்ச்சியில்
நிதிகளால் ஓட்டப்படும் வணிகத்தில் திருப்புகளால்
பிரதமர்களால் உருவாக்கப்பட்டன.

“மனப்பூர்வமாகத் தயக்கமின்றி உதவுக. அவர்களைச் சேர்ப்பதில் உறுதியுடன் தயக்கமின்றி உதவுக.” —செய்தி.

—G. G. G.

தேவநிபுத்திரன் மணிப்பூரில் திரைப்படம்
மாடிக் காலை முதல் நேரம் வரை, மணிப்பூர்
புலவர், திரைப்படம், திரைப்படம், திரைப்படம்
திரைப்படம் திரைப்படம் திரைப்படம் திரைப்படம்
திரைப்படம் திரைப்படம் திரைப்படம் திரைப்படம்

“நான் எழுதிக்கொடுத்தும் அதை
உன் இளம்பெண் பத்திரிகைகளில்
குப்பைக் கூடைக்குப் போட
முடியுமா?”

"என்? தன்றாக எழுதுகாலை
பித்துவிட்டேனா?"

“இல்லை. அங்கு சூரியன் மிகவும் உயர்ந்ததால் அங்கு இருக்கிறது.”

“வினாக்கள்-விடைகள் காலவரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் என்னவென்று சொல்லுவார்கள் என்பதை நான் சொல்ல முடியாது. ஆனால், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்விக்குரிய விஷயம் என்னவென்று சொல்லுவார்கள் என்பதை நான் சொல்ல முடியாது.” —சென்னை

— 304 —

இந்த பேரன் சமணபஞ்சாலைக்குள் கட்டணம்
உபரித்து விடும் வந்து எதிர்பார்த்தவரம்.

“குடியே மகாலாக்ஷ்மீ மாரியடி நித்தம்
உண்டா நாமம் அருகா வேண்டுகெய்து மகி
ழ்ச்சி அடைந்தாள்பெருமாளே.”

—*Journal of the Obit.*

பத ஆதி ஆய பக்கத்தாக நிஜமாகவே, பரிசு இவருடைய, அந்த ஆயமாக ஏதாவது சொல்வ வேண்டு எப்பதற்காக இப்பத சொல்லுவோ?

“சூத்திரம் காக்கை திருடி வரும் ஒரு
கொண்டுவரையப் போனவர் நடடி
வழிவந்தான்.” —சூதர் சொயதி.

— १२४ —

பேரவரை தங்கக் குதிரைக் கட்டிடும் பி
தர் சந்திரபதி தங்குவிடும் படுத்தித்
தெய்வமுதவா?

—சென்னைச் செய்தி.

[illegible]

தூக் கட்டிப்போடு தானே, கையபசை அறுத்
தெந்தே கட்டியம் எடுத்து அவர் கீழேத்தன
தவறல் போய்விட்டது போனது!

“என்று எழுதினான். அங்குமிங்கும் நடைபெறாத
புத்திர மூர்த்தி துறந்த தாய்ப்பெயர்.”

— 附錄 —

விடுவட்டி-சங்குவதற்கு முதல் சதுரவ
தருவதில் முதல் சதுரவத தாரித்யங்கள்
பெரிதில்வரவேய்யாகும் எனவும் அறிவிக்க.

“புதுமெட்டியில் புதிதாகத் தீர்த்தெய்யப்பட்டிருக்கும் எத்தெய்யத்திற் பண்டபத்திற் கடைகள் காய்க் கந்திரக் கச்சுக்காயும் கடைபெய்தி.”

எனும் காலமெழும்."

— புது மெட்டிக் மெய்தி.
இவ்வ இடமே பெரும் கட்டுரைக்குரிய
கருவியாகியது. இவ்விடம் கிடைத்ததற்கு
முந்தைய காலம் முழுது முழுது 'சத்திய
வர்த்தி மண்டபம்' ஆகும்.

✱

“எந்தவாறு ஸ்திரீகள் தாங்களாக மகிழ்ச்சியுடன் புகழ் பெறக்கூடியவர்கள் என்பதற்காக ‘தாங்கள்’ மத்திய சபை 19 மார்ச்சுக்குத் தகுந்த மானியம் வழங்கியது. புகழ் பெற்று எங்கள் சந்ததியினருக்கு உதவியது.” —மேலும்.

— 64 —

பொது. எங்களுக்குக் குடிசைத் தனியார்
கட்டிடங்களுக்கும் எப்பதற்காகப் பா. விற்
கக்கடாது என்பதும் உத்தரவு பிறப்பிக்கலாம்.

"விட்டு வரடவை கண்டிரோல் சட்டத்தில்
கீழ் 'சாஸ்ட்டு' மீது சுழைத்த தள்ளுபடி."
— மதுரைச் செய்தி.
இந்தச் செய்தி சாஸ்ட்டு மீது உயரம் உயரம்
முழுவதும் எட்டி இருக்குமா?

★

"கூடில் செல்லாத ஏற்றமறிந்து இந்த தடை
சத்தாய்க்கிட்டது. கெடும்படி அடையட்டா தாசா
கடடாத்த."
— கருதிச் செய்தி.
கூடில் செல்ல வியாபாரிகள் இனி யாசாது
மேலும் முடிவாகுமா?

★

"புரதாசு கட்டப்பட்ட இருக்கும் அடெம்பிள்
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
தட்டு இருண்டு பரட்டிசை அடாசு கட்டடம்."
— செங்கைச் செய்தி.
அந்தப் பரட்டிசை மீது ஏன் கட்டடத்து
பெருக வரடாசு கட்டடம் வரடாசு முறையும்
அடாசு கட்டடம் அடாசு கட்டடம்?

★

"தூக்கித் தேய்க்கு ஒரு வரடா தன்னுடைய
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கட்டடத்து வரடாசு."
— செய்தி.
வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு?

"கண்டிப்பி பதிக்ரும் பிரதாசமாசு கைகன்
கண்டிப்பி பதிக்ரும் பிரதாசமாசு கைகன்."
வா கைகன் மனத்தாது பதிக்ரும் கைகன்
வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
இனி வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு?

★

"அடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கைகன் கைகன்."
— செய்தி.
வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கைகன் கைகன் வரடாசு கைகன் கைகன் கைகன்
கைகன் கைகன் கைகன் கைகன் கைகன் கைகன்

★

"தூக்கித் தேய்க்கு ஒரு வரடா தன்னுடைய
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு

★

"இந்தாசில் பரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு
— கரு செய்தித் தகவல்.
இந்தாசில் பரடாசு கட்டடத்து வரடாசு கட்டடத்து வரடாசு

★

"பந்தா முறையை மொசுசிகு கைகன்
கைகன் கைகன்."
— செய்தி.
பந்தா முறையை கைகன் கைகன் கைகன் கைகன் கைகன்
கைகன் கைகன் கைகன் கைகன் கைகன் கைகன்

புனிக் மடையுமா?

புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா? புனிக் மடையுமா?

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

செட்டிமங்கலம் ஐதேயபாசாபாரம்பரம்

33. ஐயப்பட வேண்டாம்!

“சுபாவத்தை எப்படி கான் வேல்வ முடியும் என்று பயப்படாதே. கன்னங்கரேய் என்றிருக்கும் கன்னிய குருப்பு தீண்டியதும் அது என்ன வாகிறதா? அதன் கபாசாபாச கதப்பு தீர்த்து போகிறது. அவ்வாறே உன் ஐயப்பட கபாசாமும் ஐயாத தீட்டிடும் உள்ளத்தின் கதப்பு தீர்த்து போகிறது!”

உள்ளத்தை கலாதிசத்தில் வைத்துக் கொண்டு அதில் அழுக்குச் சேராமல் வைத்துக்கொண்டால் எதையும் செய்ய முடியும்.

வண்ணான் வீட்டிலிருந்து வந்த புதுத் துணிக்கு எத்தச் சாயமும் ஏற்றி விட்டிருப்பான். அந்தத் துணியைப் போன்றதுதான் மனமும். எல்ல கவசாமும் முயற்சியும் இருந்தால் அதை எல் வழிக்குத் திருப்பலாம். ஆய்வியம் படித்தவர்களுடைய பேர் கைப் பாகுங்கள். ஆய்விய மொழிகள் கலந்தே எப்போதும் பேசுவார்கள். சமஸ்கிருதம் படித்தவர்கள் எப்போதும் கலோகங்களை மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டியே பேசுவார்கள். சத்யவதத்திலிருப்பவர்களுடைய மனம் கோமால் வழிகளில் செல்லாது. கெட்ட கவசாசத்தில் இருப்பவர்க ளுடைய சிந்தனை எப்போதும் கெட்ட விஷயங்களில் செல்லும். துணியில் சாயம் ஏறவது போல் மக்கள் உள் ளங்கள் கவசாசஞ்ஞாந்தை ஏற்றுக் கொண் விடும். கவசாசம் எல்லதா விருந்தால் எல்ல குணம் உண்டாகும். கவசாசம் தோஷங்கள் கொண்டதாக இருந்தால் கெட்ட கபாசம் வளரும்.

ஐயப்பதான் மோசம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. உன் உள்ளத்தை நீ மோசம் செய்யப் பார்த்தால் உனக்கே கஷ்டம். உன்னையும் பத்தியும் நெய் வத்தை அடையார் வழி. ஆண்டவனை மறந்தால் மாண்டு போகாய். பத்தி இல்லையெல் வாழ்க்கை இல்லை.

ஐயப்ப வேறு பத்தி வேறு அல்ல. பத்தியும் உன் மனமும் கலந்தால் ஐயமும்.

பீரணைக் கொல்ல வேண்டுமானால் கத்தியும் துப்பாக்கியும் வேண்டும். தற்கொலைக்கு ஒரு ஐயமும் போதும். அதைப் போலவே பிறருடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி ஐயமும் ஐயப் வேண்டுமானால் பத்திவேறு கால்தி தங்கள் ஓத வேண்டும். தன் உள்ளம் ஒளி பெறுவதற்கு ஒரு சிந்தனஞ்ஞெறு மத்திரம் போதும். ஆனால் பத்தி யிருக்கவேண்டும்.

பத்தியே எல்லாச் சமயங்களுக்கும் மேல். பத்தி யிருந்தால் அவனவன் சமயமும் ஆசாசமும் அவனவனுக்குப் போதும். பத்தி யில்லாத ஒருவன் எத் தனை அறிவு பெற்றாலும், சமயம் மாறி ஐயம் ஐயம் அடைய மாட்டான்.

இதைத் திண்டும் அதைத் திண் ணது என்று வைத்த உணவை மோந்து பார்த்துத் தன்மும் பக என்ன பால் கறக்கும்? எதை வைத்தாலும் ஆல யோடு தின்று விடுகின்ற பகயோ மடி கிறதென்று வேண்டிய பால் தரும்.

ஐயம் குடி கொண்ட மூளையில் ஐயப்பால் கரக்காது.

தூய்மை அதிகரித்தபோது ஒருவன் ஆற்று நீரில் தொம்ப மண் கலந்திருக் கிறது என்று தகைத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளாமல் விடுக்கமாட்டான். இந்த ஐயத்தில் மண் கலத் திருக்கிறது என்று எல்ல கத்திராய் தன் னிக்குக்காகக் கிணறு வெட்ட ஆரம் பிக்க மாட்டான். தகைத்தைப் போன் றதுதான் ஆண்டவன் அருளைப் பெறும் ஆசையும். அருளில் இருக்கும் சாஸாத்தை. வேறு கலந்திருக்கிறது என்று தன்னி விட்டு அதில் தாகம் தவிர்ந்துக் கொள்ளாமல் வேறு மதங் களைத் தேடிப் போகமாட்டான். தன்

காச ஒரு புது மதமும் உண்டாகக்
முற்பகி செய்ய நாட்டாள். உண்மையான
யோகன் வேண்டை ஏற்றுக்கொள்வதில்
தான் பிரச்சினை உண்டாகிறது. கோஷ்ட
தாசம் தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள். புது
மதம் உண்டாக்கிக் கொள்வதற்கு
யோசனைகள் உருவாக்கும் யோசனைக்
கும் அவனுக்கு ஏது அவகாசம்?

யோசி ஒருவர் பணத்துக்கு
ஆயாப்படுவதுபோல் பத்தன் ஆண்ட
வரை விரும்புகிறான். குளத்தில்
விழுந்து முழுகிப்போய் இறக்கும் தறு
வாயில் ஒருவர் கவராததுக்காக எப்
படித் தத்தலிக்கிறதோ அப்படி ஆண்
டவனைக் கவராத பத்தன் தத்தலிப்பான்.

“குருட்டு பத்தி என்று என்ன
மகன் சிவ் பேசுவதைக் கேட்டிருந்
தீரீர்கள். இது எனக்கு விவக்கலை
இல்லை” என்கிறார் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்.
“குருட்டு பத்தி என்றால் என்ன?
குருட்டு பத்தி என்றும் கண்ணுள்ள
பத்தி கூன்றும் இரண்டு வித பத்தி
இடையாது. அறிவுசென்றும் பத்தி என்
தும் உண்டு. ஆனால் பத்தியில் குருட்டு
பத்தி என்ற ஒரு தகரத பத்தி இடையா
து. பத்திக்குக் கண்ணு இல்லை.
எவ்வாறு பத்தியுமே குருட்டு.”

ஆண்டவனை சீக்கி விட்டு
வாழ்க்கை நடத்தும் மக்கள் பெருந்
துள் பந்துக்கு ஆளாகிறார்கள்.
ஐயத்தாத சீக்கிவிட்டு பத்தி செய்
புங்கள். சூன்யத்திலிருந்து இங்கு அந்
புர பிரபஞ்சம் தானும் உண்டாக
வில்லை. மனிதனுடைய தோள்களும்
சிறந்தனையும் வெறும் சூன்யத்திலிருந்து
தோன்ற முடியுமா? பரம் பொருளைப்
பற்றி ஐயப்பட வேண்டாம்.

“நாகம் நாகம் என்று பயப்
படாதேயுங்கள். ஆண்டவனைத் தியா
ஸித்து செய்யத் தகராசம் காரியங்
களைச் செய்து விட்டேன். செய்ய
வேண்டியதைச் செய்யாமலும் விட்
டேன். அப்போது என்னைக் காரை
யாச! என்று வேண்டிக் கொள்
லுங்கள். பாமங்கன் அனைத்தும் விட்ட
மகன் ஒடி மறைமும்” என்கிறார் பக
வான் ராமகிருஷ்ண பராஹ்மம்ணி.

தீபாவளிப் பண்டிகைக்கு...

- ★ தனியே அனைவர்கள்
- ★ அழகான பாட்டிகள்
- ★ உத்தியோகமான சாக்கு
- ★ அந்நியமான வேலைப்பாடு
- ★ கண்ணைக் கவரும் கல்கன்

ஆவிய எல்லா அம்சங்களும் பொருத்திய
எங்கள் சொந்தத் தறியில் தயாரித்த
பட்டு, தூக் டி.கைவகன், வேஷ்டிகன்
ஏராளமாக ஸ்டாக் செய்துள்ளோம்.

இன்றே ஒருமுறை விஜயம் செய்து
உங்களுக்குப் பிடித்தமானதைப்
பொருத்தி பெடுத்துக் கொள்ளக்
கோருகிறோம்

சிவிராம் & கோ.

34, மே மாட வீதி, மலையாளப்
மதராஸ்

எங்கள் சாக்குகள் புதுடிக்கிரித் தேக்கம், டி
வினாத்தெத் மதராஸ் விவாதிக்க இடமும்:

மதராஸ் ஸ்டோர்ஸ்

96, பேர்ட் ரோடு : : புது டிக்கி

ஹீந்தி மீரா

திருப்பிள்ளை. அவர் ஏதோ கோஷம் ஆரம்பித்திருப்பதுமே உடல் வலியைப் பெரும்பாலும் அவர் மகாத அழுதிடபது. அப்போதுமே மகாவிஸயம் நெயர்நாயும் அழகுத் தூதோன்றியோவ் அவர்களுக்கு வேண்டிய துணிமணிகள், மாப்பிள்ளைக்குச் சட்டை, வேஷ்டி, அங்கவஸ்திரம் எய்வாவதற்கையும் வாய்க்கக் கொண்டு வந்தார்.

உட்கட்டி ஸ்வாஸ்தியை நீயாவதற்கு முன்பு காணோ மாமனார் வீட்டுக்கு வந்து விட்டான். மாமனார் வாய்க் கவந்திருந்த துணிமணிகள் எல்லாம் அவனுக்கு மிகவும் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அளித்தன.

அன்று சாயங்காலம் கடைத்தெருப் பக்கம் போய் விடும் ஐயருக்கு பதிப்பாசன ஆசனம் ஒன்று காத்திருந்தது. "சாரும் அதுமேலும் விட்டிருக்குச் சுவாஸ்தியமே அதன் மாமனார். "மட்டி விடும் ஐயர் இதோ குக்கன் உக்கன் வலியுள்" என்று கூறி ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு ஒரு செக்கை அவரிடம் நீட்டியதும் விடும் ஐயருக்கு முற்றுமே புறவியில்ல. உடனடியாகத் தபால்கையைப் பிளந்து டாட வேண்டி மிகுப்படுத்த என்று நீண்டத வகுத்து ஐந்தை கூடியும் பணம் ஒரு புதுதலுடன் போயிடுந்தான். தாங்க முடியாத கெத்தா கடித்தான் வீட்டுக்குத் திருப்பிளார். உடனே அந்தப் பணத்தைக் கொண்டுபோய் முத்து சாலியிடம் கொடுத்ததில் தமது உட்கட்டி திரித்தக் கொள்ளையன்மல்லவா! எவ் விதமான பருமியின்றித் திரிவானையக் கொண்டு டாட முடியுமல்லவா!

இந்தச் சந்தேகங்களுேய் திரை மரீகவியிடக் கல்ல வளாய் தெரிவித்துவிட்டு முத்துசாமியின் வீட்டுக்குச் சென்றார். பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட முத்துசாமி "இந்தக் கொண் ணார், அவரயம்? மெதுவாகக் கொடுப்பது தாயோ?" என்று.

"பாலாஸியம். பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் தான் என்னுள் திரை வளியை நிம்மதியாகக் கொண்டாட முடியும்" என்று விடும் ஐயர் வந்த புதுத்தலேமுத்துசாமியும் உடனே பணத்தை வாய்க்கக் கொண்டார்.

திரைவளி மிகவும் சிறப்பாக உட்கட்டது. பெண் மாப்பிள்ளைக்குக் காப்பி எடுத்துக் கொண்டுபோய் கொடுப்பதைப் பார்த்த விடும் ஐயருக்கும் அவர் அம்மாளுக்குமே அவளில் ஈதல் மிருகமையும் மிதிக்கியும் ஏற்பட்டது. திரை

வளிவந்து வந்த கல்லாசம் செத்துவிட்டு முத்துசாமியைப் பார்த்துவிட்டு வருவதை வாய்க் கொண்டு விடும் ஐயர்.

அவர் வீட்டுக்குத் துறையும்போது உத்தரவாரோ போலிக் கொண்டுப்போதக் கேட்டுத் தயக்கி மின்று. உத்தரவாரோ போலிகொண்டிருந்த முத்துசாமியும் அவரது பாய்க்கை கிராஸ்தும் தான்.

"இந்தாருக்கே டாக்கர், உக்கன் ஐந்தாறு ரூபாய். மணலார்டர் செலவு மீட்டப்பட்டது விடையும் தான் தான் பண உதவி செய்ததன் கெட்டு இத்தும் உக்கன் மாமனார் விடும் ஐயர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கார். உக்கனயம் இத்தப் பணம் உக்கனுடையதான் என்பது அப்பருக்கு இன்னமும் தெரியாது."

"என் மாமனார் எப்படிப்பட்டவர் என்று என்னைத் தெரியாதா? தன் கட்டக்காத வாயை வீட்டுக் பிரவலமே டாட்டார். உக்கன் அகதப்பட்டு எழுந்தாவிட்டால் என்ரு முன் உடனே தெரிவிக்காது. நான் செல்ல அவருக்கா விதமாகத்தான் பணம் அனுப்பினாய் அவராக ஒருவரையும் வாய்க் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டாரே. ஆகையால் நான் உக்கன் உபயோகம் படுத்துக் கொண்டுவிட்டேன்."

"மாப்பிள்ளை என்னும் இப்படிப்பட்டவரை இடுக்கெடுக்கரும்! இவ்வளவு சிவ்வரம் அவருக்கு

பெரான்கியின் டிசல்வன்

கலை

முதல் பாகம்
புது வெள்ளம்

பொன்கியின் செல்வன்

ஆதி அந்தரங்கமான கால வேளாண்மையில் கற்பனை மூட்டில் ஏறி வம் மூடன் மீறித் தேரம் பிரயாணம் செய்குமாறு செய்களை அழைக்கிறோம். விவாகுக்கு ஒரு நாள் மூன்று விதம் எனில் உட்கு இவ் வதைக்குத் தொன்னாயிரத்து எண்பத் திரண்டு ஆண்டுளுக்கு முந்திய காலத்துக்குச் செய்வோமாக.

தொண்டை நாட்டுக்கும் சோழ நாட்டுக்கும் இடையில் உள்ள திரு மூலப்பாடி நாட்டின் தென்பகுதியில், திவ்வீசர் சிற்றம்பலத்துக்கு மேற்கே இரண்டு காத தூரத்தில், அலு கடல் போன்ற ஓர் ஏரி விரிந்து பரந்து மிடல் மிதது. அதற்கு விநாயகன் வீ என்று பெயர். அது தெற்கு வடக்கில் ஓர் நகரக் காத நீளமும் மிழக்கு மேற்கில் அதாக் காத அகலமும் உண்டது. காலப் போக்கில் அதன் பெயர் சிறைத்து இன்றளில் 'விநாயகத்து ஏரி' என்ற பெயரால் வழங்கி வருகிறது.

புது வேளாண் வந்து பாய்ந்து ஏரி யில் நீர் நிரம்பித் ததும்பி நீற்கும் ஆடி ஆயணி மாதங்களில் வீர காராயண ஏரிவைப் பாற்ப்பவர் எவரும் எம்முடைய பழந் தமிழ் நாட்டு மூன் னோர்கள் தங்கள் காலத்தில் சாதித்த அரும்பெரும் காரியங்களைக் குறித்துப் பெருமிகளும் பெரு விவப்பும் கோள் ளாயிரக்க ளுடியாது. எம் மூதகதை யர்கள் தங்களுடைய நவனுக்கும் தங்கள் காலத்திய மக்களின் நவனுக் கும் உரிய காரியங்களை மட்டுமா செய் தார்கள்? தாய்த் திருநாட்டில் தங்க

ளுக்குப் பிற்காலத்தில் வாழையடி வாழையாக வரப்போகும் ஆரியர் கால சந்திகளுக்குத் தம் நன்மை பயக் கும் மாபெரும் செயல்களை நிறைவேற்றி விட்டுப் போனார்கள் அல்லவா?

ஆடித் திங்கள் பதினெட்டாம் நாள் மூன் மாலை நேரத்தில் அலு கடல் போல் விரிந்து பரந்திருந்த வீர காராயண ஏரிக் கரை மீது ஒரு வானிப் வீரன் குதிரை ஏறிப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் தமிழகத்த வீர சரித்திரத்தில் புகழ் பெற்ற வரனார் குலத்தைச் சேர்ந்தவன். கக்கைமயக கத்தியத்தேவன் என்பது அவன் பெயர். நெடுந்தூரம் பிரயா ணம் செய்து அலுத்துக் களைத்திருந்த அவனுடைய குதிரை மென்ன மென்ன வந்து சென்று கொண்டிருந்தது. அதைப்பற்றி அந்த இளம் வீரன் கவலைப்படவில்லை. அகண்டமான அந்த வீர காராயண ஏரியின் நேரற்றம் அவன் உள்ளத்தை அங் வனவாக வசிக்கித்திருந்தது.

ஆடிப் பதினெட்டாம் பெருக் கன்று சோழநாட்டு கதிகளிலெல்லாம் வேளாண் இரு காரையும் தொட்டுக் கொண்டு ஓடுவது வழக்கம். அந்த கதிகளிலிருந்து தண்ணீர் பெறும் ஏரி ளுளும் பூரணமாக நீரம்பிக் கரையின் உச்சிளைத் தொட்டுக் கொண்டு அலு மோதிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். வடகாவேரி என்று பக்தர்களுக்கும் கொண்டிடம் என்று பொது மக்க ளாலும் வழங்கப்பட்ட கதிலிலிருந்து வடயாற்றின் வழியாகத் தண்ணீர்

வந்து வீர வரதாயன ஏரிலில் பாய்ந்து
அதை ஒரு பொங்கும் உவாக ஆக்கி
பிடுக்தது. அந்த ஏரிலில் எழுபத்து
மூன்று கணவாய்களின் வழியாகவும்
கண்ணீர் குழுகுழுவென்று பாய்ந்து
உற்றுப் பக்கத்தில் செஞ் தூரத்துக்கு
நீங்காததை அளித்துக் கொண்டிருந்
தது. அந்த ஏரில் தண்ணீரைக்
கொண்டு கண்ணாடிகெட்டிய தூரம்
மூளிகளில் உழவும் விதை தெளிவும்
உடும் உடுத்து கொண்டிருந்தன. உழுது
கொண்டிருந்த குடியானவர்
எழும் உடவு கட்டுக்கொண்டிருந்த குடி
பாசப் பெண்டறும் இனிம இனா
னில் குதூகலமாக அங்கங்கே பாடித்
கொண்டிருந்தார்கள். இதைப்பெய்யும்
கட்டுக் கொண்டு வந்திபத் தேவர்
கிளத்திருக்க குதிரையை வீரட்டாமல்
மெதுவாகவே போய்க் கொண்டிருந்
தான். ஏரில்கரைமீது ஏறியபின்பிற்று
அந்த ஏரில்கு எழுபத்துமூன்று கண
வாய்கள் உண்டு என்று சொல்லப்
படுவது உண்மையானது என்று அறிந்து
கொள்ளும் நோக்கத்துடன் அவன்
கணவாய்களை எண்ணிக் கொண்டே
வந்தான். ஏறக்குறைய ஒன்றரைக்
கால தூரம் அவன் அந்த மரபெரும்
ஏரில்கரைபோடு வந்த பிறகு எழுபது
கணவாய்களை எண்ணியிருந்தான்.

ஆகா! இது எவ்வளவு பிரம்
மாண்டமான ஏரி? எத்தனை நீளம்?
எத்தனை அகலம்? தொண்டை வட்ட
தல் பல்வயப் பேரரங்கனின் காலத்
தில் அளமத்த ஏரிலை பெய்வாய்
இந்த ஏரில்கு முன்னால் நிற்ப ருணம்
குட்டைடன் என் னே சொல்லத்
தோன்றும் அல்லவா? வட காபேரி
லில் வீணாகச் சென்று கடலில் விலும்
எண்ணீரைப் பயன் படுத்துவதற்காக
உதகா கொண்ட பராக்மரின்
புதல்வர் இளவரசர் இராஜாதித்தர்
இத்தக் கடல்போன்ற ஏரிலை
அளமக்க வேண்டுமென்று எண்ணி
றுரே! எண்ணி அதைச்
செயலிலும் கிடைவேற்
பிறுரே! அவர் எப்
பெரப் பட்ட அதிவா
ளிபாவிடுத்திருக்கவேண்
டும்? வீர பெருகுந்
திலேதான் அவருக்கு
இளை வேறு பா? தக்
காலத்தில் கடந்த

போரில் தாமே முன்னணியில் பாடுந
மீது ஏரில் சென்று பேரரடிமுற்
அல்லவா? பேரரடிப்படைவர்களின்
வேலை மாற்றியே தாங்கிக் கொண்டு
உயிர் சித்தார் அல்லவா? அதனும்
'வாடுமெம் துஞ்சிய தேவர்' எனப்
பெயர்பெற்று வீர சொர்க்கம் அடை
தார் அல்லவா?

இத்தச் சொழுகுலத்து மன்னர்களே
அதிகபாசவர்கள்தான்! அவர்கள்
வீரத்தில் எப்படியோ அப்படியே
அறத்திலும் மிக்கவர்கள். அறத்தில்
எப்படியோ அப்படியே தெய்வபத்தி
யில் நிறந்தவர்கள். அத்தகைய சொழ
குல மன்னர்களுடன் கப்புரிமைகொண்
டும் பேறு தனக்குக் கிடைத்திருப்பது
பற்றி கிளைக்க கிளைக்க வந்தியத்
தேவனுடைய தோன்னை பூரித்தன.
மேற்குத் திரையிலிருந்து விரைன்று
அடித்த காற்றினால் வீர வரதாயன
ஏரில் தண்ணீர் அடியோடிக் கொண்டு
கரைவைத் தாக்கியதுபோல் அவ
னுடைய உணரலும் பெருமிதத்தினும்
பொங்கித் ததும்பிற்று.

இப்படி பெய்வாய் எண்ணிக்
கொண்டு வீர வரதாயன ஏரில்க் கரை
யின் தென்கோடிக்கு வந்திபத் தேவர்
வந்து சேர்ந்தான். அங்கே வட
காபேரியிலிருந்து பிரிந்து வந்த வட
காது ஏரியில் வந்து சேரும் காட்டுவரைக்
கண்டான். ஏரில்கரையிலிருந்து நிறிது
தூரம் வரையில் ஏரிலின் உட்புறம்
படுகையாக அமைந்திருந்தது. வெண்
கம் வந்து மோதும்போது கரைக்
குத் சேதம் உண்டாகாமலிருக்கும்
பொருட்டு அந்தப் படுகையில் கருவேல
மரக்களைபும் வினா மரக்களைபும்
கட்டு வளர்த்திருந்தார்கள். கரை
போரமாக காணல் அடர்த்தியாக
வளர்ந்திருந்தது. தென் மேற்குத்
திரையிலிருந்து இருபுறமும் மர வரிசை
புடன் வடகாற்றின் வெள்ளம் வந்து

ஏரியில் வலக்கும் காட்டு
செற்றுத் தூரத்திலிருந்து
பார்க்கும்போது அழ
கிய வர்ணக் கொலம்
போட்டது போல்
காணப்பட்டது.

இந்த மனோகரமான
தோற்றத்தின் இனிமைய
மையும் குதூகலத்தை

யும் அதிகப் படுத்தும் பாடினான் இன்னும் சில காட்சிகளை வந்தியத் தேவன் அங்கே கண்டான்.

அன்று பதினெட்டாம் பெருக்குத் திருநாள் அல்லவா? பக்கத்துத் திராமங்களிலிருந்து, தந்த சிறுத் தென்னங் குருத்துகளால் சப்பரங்கள் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு கும்பல் குங்குலமாக மக்கள் அங்கே வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் சில வயோதிகர்களும் கூடப் புதிய ஆடைகள் அணிந்து விதவிதமாக அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டு வந்திருந்தார்கள். பெண்களின் கூந்தல்களைத் தரழம்பூ, செவந்திப்பூ, மல்லிகை, மூங்கி, இதுவாட்சி, செண்பகம் முதலிய மலர்கள் சூசுத்துக் கொத்தாய் அலங்கரித்தன. கூட்டாள் போதும், சித்திராண்டமும் எடுத்துக் கொண்டு பலர் குடும்பங் குடும்பமாக வந்திருந்தார்கள். சிலர் ஏரிக்கரையில் தண்ணீர் ஓரமாக நின்று கொண்டு, சித்திராண்டம் முதலியவற்றைக் கழுது மட்டைகளில் போட்டுக் கொண்டு உண்டார்கள். இன்னும் சில தாழியசாலைகள் சிறிது

தூரம் தண்ணீரில் நடந்து சென்று வடவாற்றில் கரைதான். அங்கு அங்கு நின்றுபடி சாப்பிட்டார்கள் குழந்தைகள் சிலர் சாப்பிட்ட கழுமட்டைகளைக் கணவாங்களின் ஓமாய் எறிப, அந்த மட்டைகள் கணவாங்களின் வழியாக யார்க்கரைக்கு வெளியே விழுந்தடித்து ஓடி வந்தவர்களுக்கு கை கொட்டிச் சிரித்தார்கள். ஆடவர்களில் சில வம்புக்காரர்கள்தங்கள் காதலிகளின் கூந்தல்களை குடியிருந்த மலர்களை அவர்கள் அந்தாமல் எடுத்துக் கணவாய் ஓரத்திலிட்டு ஏரிக் கரைக்கு மறு பக்கத்திலுள்ள ஓடி வருவதைக் கண்டு மிழிந்தார்கள்.

இதைப்பெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு சிறிது தூரம் வந்தவளையான் அப்பேய் நின்று கொண்டிருந்தான் அங்கு நின்று பெண்களில் இனி குங்குலமாய சிலர் பாடுவதையும், காது கொடுத்துக் கேட்டான். அவர்களுட்ப்பாட்டும், வெள்ளப் பாட்டு குழமியும், சிந்தும் பாடினார்கள்.

“கடவாது போய்ச் செரு
ஒன்று பாடுங்கள், பச்சியா!”

மெய்க்காது கிவந்த மருது
 வேடிக்கை பாடுங்கன், தோழியே!
 காலே புக்கு மருது
 கண்ணாருங்கன், பாங்கியே!"

என்பன போன்ற வெள்ளப் பாட்டுக்கள் வந்தியத்தேவன் செவிகளில் இன்ப வெள்ளமாகப் பாய்ந்தன.

வேறு சிலர் சோழநாடு மன்னர்களின் வீரப் புகழைக் கூறும் பாடல் களைப் பாடினார்கள். முப்பத்திரண்டு பேர்களில் எழுபத்து உடம்பிய் தென்னா னாற்றாது காயங்களை ஆபரணங்களாகப் பூண்டிருந்த விஜயாலய சோழனின் வீரத்தாத் சில பெண்கள் பாடினார்கள். அவனுடைய மகள் ஆதித்த சோழனுடைய வீரத்தைப் போற்றி, அவன் காவேரி கதி உற் பத்தியாகு மிடத்திலிருந்து கடலில் சேரும் இடம் வரையில் அறுபத்து எழு சிவசுயங்கன் எடுப்பித்ததை ஒரு பெண் அழகிய பாட்டாகப் பாடினாள். ஆதித்தனுடைய மகள் தாந்தக சோழ மகாராஜன் பாய்ந் துக்களையும் பல்வகைகளையும் சேர

களைபும் வென்று கழத்துக்குப் படை அனுப்பி வெற்றிக் கொடி காட்டிய மேய்க் கீர்த்தியை இன்னொரு பெண் உற்சாகம் ததும்பப் பாடினாள். ஒவ் வொருத்தியும் பாடியபோது அவளைச் சுற்றிலும் பலர் நின்று கேட்டார்கள். அவ்வப்போது "ஆ! ஆ!" என்று கோஷித்துக் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரைமீது இருத்தபடியே அவர்களுடைய பாடல்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த வந்தியத் தேவனை ஒரு மூதாட்டி கவனித்தான். "தம்பி! பொருதுதாம் வந்தாய் போலிருக்கிறது. களைத்திருக்கிறாய்! குதிரை மீதுருந்து இறங்கி வந்து கொஞ்சம் உட்டாக்கு சோறு சாப்பிடு!" என்றான்.

உடனே, பல இன கங்கைகள் கும் வாலிபப் பிரயாணியைப் பார்த்தார்கள். அவனுடைய தோற்றத்தைக்

குறித்துத் தங்களுக்குள் இரகசிய மாய்ப் பேசிக் கொண்டு கலகல வென்று சிரித்தார்கள். வந்தியத் தேவனை ஒரு பக்கம் வெட்டினும் இன்னொரு புறம் குதூகலமும் பிடுங்கித் தின்றன. அந்த மூதாட்டி சொற்படி இறங்கிச் சென்று அவன் தரும் உணவைச் சாப்பிடலாமா என்று ஒரு கணம் சிந்தித்தான். அப்படிச் சென்றால் அங்கே சின்ற இன மங்கை மார்கள் பலரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு பரிசுசித்துச் சிரிப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். அதனால் என்ன? அத்தனை அழகிய பெண்களை ஒரே இடத்தில் தூன்பது கவமமான காரியமா? அவர்கள் தன்னைப் பரிசுசித்துச் சிரித்தாலும் அந்த ஒளி தேவகாணமாகவே இருக்கும். வந்தியத் தேவனின் பெணவனக் கண்ணுக்கு அந்த ஏரிக் கரையில் சின்ற மங்கைகள் எல்லாரும் அரம்பைகளாகவும் மேனகைகளாகவுமே தோன்றினார்கள்!

ஆனால் அதே சமயத்தில் தென்மேற்குத் திசையில் வடவாற்றின் சீரோட்டத்தில் தோன்றிய ஒரு காட்சி அவனைச் சிறிது தயங்கச் செய்தது. வெள்ளைப் பாய்கள் விரிக்கப்பட்ட ஏழெட்டுப் பெரிய ஓடங்கள், வெண் நிறகுடை விரித்துக் கொண்டு நீரில் மிதந்து வரும் அன்னப் பட்டிகளைப் போல், மேலக் காற்றினால் உர்தப்பட்டு விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தன.

ஏரிக் கரையில் பலவகைக் களிபாட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்த ஐனங்கள் அத்தனை பேரும் அந்தப் படகுகள் வரும் திசையையே ஆவதுடன் பார்த்துத் தொடங்கினார்கள்.

அந்தப் படகுகளிலே ஒரு படகு எல்லாய்ந்துக்கும் மூன்று தரக விரைந்து வந்து ஏரிக் கரை வடக்கு கோக்கித் திரும்பும் மூலையை அடைந்தது. அந்தப் படகில் கூரிய பிரகாசமான வெங்கை ஏந்திய ஆண்களாக வான வீரர்கள் பலர் இருந்தார்கள்.

அவர்களில் சிலர் ஏரிக் கரையில் குதித் திறங்கி அங்கே இருந்த ஐனங்களைப் பார்த்துப் "போங்கன்! போங்கன்!" என்று வீரட்டினார்கள். அவர்கள் அதிகமாக வீரட்டுவதற்கு இடம் கவயாமல் ஐனங்களும் அவரவர்களுடைய பாத்திரங்கள் முதலிய

வற்றை எடுத்துக் கொண்டு விரைக் கரையேறத் தொடங்கினார்கள்.

வந்தியத் தேவனுக்கு இது ஒன்று விளங்கவில்லை. இந்த வீரர்கள் பார்பின்னால் வரும் பாய்விரித்த படகுகளில் பார் வருகிறார்கள்? எங்கிருந்து வருகிறார்கள்? ஒரு வேளை அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பார்களோ?

ஏரிக் கரையில் கையிலே கோபிடித்து சின்ற பெரியவர் ஒருவருடைய கையையன் அணுகினான். "ஐயா இந்த வீரர்கள் பாரைச் சேர்ந்தவர்கள்? அதோ பின்னால் வருகிற அன்னக் கூட்டம் போன்ற ஓடங்கள் பாரகூடையவை? எதற்காக இவ் வீரர்கள் மக்களை வீரட்டுகிறார்கள்? மன்னம் எதற்காக விரைகிறார்கள்? என்று கேள்விகளை அடுக்கினான்.

"தம்பி! உனக்குத் தெரியவில்லையா என்ன? அதோ அந்தப் படகுகளில் ஈடுபட்டில் ஒரு கொடி பறக்கிறதே அதில் என்ன எழுதி யிருக்கிறது பார்!" என்றார் பெரியவர்.

"பனைமரம்போல் தோன்றுகிறது

"பனைமரத்தான்! பனைமரக் கொடியேட்டதாய் கொடி என்று உனக்குத் தெரியாதா?"

"மகாவீரர் பழுவேட்டாரையா வருகிறார்?" என்று வந்தியத்தேவன் திடுக்கிட்ட குரலில் கேட்டான்.

"அப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று பனைமரக் கொடியை உயர்த்தி கொண்டு வேறு வர வர முடியும்! என்றார் பெரியவர்.

வில்லவரையனுடைய கண்கள் அவிடா விப்பினால் விரிந்த படகுக வந்த திசையை நோக்கின. பழுவேட்டாரையரைப் பற்றி வல்லவரைய எல்லவரையோ கேள்விப் பட்டிருந்தா யார்தான் கேள்விப் படாமலிருக்க முடியும்? தெற்கே ஈழாட்சியினுக் கடக்கே கணிகை நாலு கரையில் அண்ணன் தம்பிகளான பெரிய பழுவேட்டாரையர், சின்னப் பழுவேட்டாரையர் என்பவர்களுடைய பெயர்கள் பிரதிதமா யிருந்தன. உறையிருக்குப் உகத்தில் வட காவேரியின் வடகரையிலுள்ள பழுவூர் அவர்களுடைய நகர. விஜயலய சோழன் காலத்திலிருக்

பழுவேட்டரைவர் குலம் வீரப் புகழ் பெற்றிருந்தது. அக் குடும்பத்தார் சோழ மன்னர் குடும்பத்துடன் கொள்வீகை—கொடுப்பீகை செய்து வந்தனர். இது காரணமாகவும், அவர்களுடைய குலத்தொன்மை, வீரப் புகழ் இவை காரணமாகவும் பழுவேட்டரைவர் குலம் அரச குலத்தின் சிறப்புக்கள் எல்லாம் பெற்றிருந்தது. தனிபாகக் கொடி போட்டுக் கொள்ளும் உரிமையும் அக் குலத்துக்கு உண்டு.

இப்போதுள்ள பழுவேட்டரைவர் இளவரில் மூத்தவர் இருபத்து நான்கு போர்களில் ஈடுபட்டவர். அவருடைய காவத்தில் அவருக்கு இளைபரன் வீரர் சோழநாட்டில் யாருமில்லை பென்று புகழ் பெற்றவர். இப்போது பிராடம் தும்பதுக்கு மேல் ஆவினிட்டபடியால் அவர் போர்க்களங்களுக்கு நேரில் செல்வதில்லை. ஆனால் சோழநாட்டு அரசாங்கத்தில் மிக உன்னதமான பல பதவிகளை வகித்து வந்தார். அவர் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தனாதிபதி; தானியாதிபதி. தனபண்டாரமும் தானிய பண்டாரமும் அவருடைய அதிகாரத்தில் இருந்தன. அரசியலின் தேவைக்குத் தகுந்தபடி இளைவிதித்து வகுவிக்கும் அதிகாரம் அவரிடம் இருந்தது. எந்தச் சிற்றரசவரையும், கொட்டத் தலைவரையும், பெரிய குழுத்தலைக் காரதாரையும், "இவ் வான்டு இவ் வான்டு இறை தரவேண்டும்!" என்று கட்டினாயிட்டு வகுவிக்கும் உரிமை அவருக்கு இருந்தது. ஆகவே, கந்தர சோழ மகாராஜாவுக்கு அடுத்தபடியாகச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் இப்போது வலிமை மிக்கவர் அவர்தான்.

அத்தகைய மகா வீரரும் அளவிலா வலிமையும் அதிகாரமும் படைத்தவருமான, பெரிய பழுவேட்டரைவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் வந்தியத் தேவனுடைய உன்னத்தில் பொய் கியது. ஆனால் அதே சமயத்தில், காஞ்சி நகரின் புதிய பொன் மாளிகையில் இளவரவர் ஆதித்த கரிகாலர் தன்னிடம் அந்தரங்கமாகக் கொள்ள செய்தி அவனுக்கு நீளவு வந்தது.

"வந்தியத்தேவா! நீ கந்த வீரன் என்பதை நன்கு அறிவேன். அத்துடன் நீ எல்ல அறிவாளி என்று எம்பி இந்த மாபெரும் போதுந்நப உன்வி

டம் ஒப்புவிக்கிறேன். நான் கொடுத்த இரு ஓலைகளில் ஒன்றை என் தந்தை மகாராஜாவிடமும் இன்னொன்றை என் சகோதரி இளைப பிராடபயிடமும் ஒப்புவிக்க வேண்டும். தஞ்சையில் இராஜ்யத்தின் பெரிய பெரிய அதிகாரிகளைப் பற்றிக்கூட ஏதேதோ கேள்விப் படுகிறேன். ஆகையால் நான் அனுப்பும் செவ்வி யா நுக்கும் தெரிபக்கடாது. எவ்வளவு மூக்கெயமானவர யிருந்தாலும் நீ என்னிடமிருந்து ஓலைகொண்டு போவது தெரிபக் கூடாது. வழியில் யாருடனும் சண்டை பிடிக்கக்கூடாது. நீயாக வதுச் சண்டைக்குப் போகாம லிருந்தால் மட்டும் போதாது. மற்றவர் கள் வதுச் சண்டைக்கு இழுந்தாலும் நீ அவப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. உன்னுடைய வீரத்தை நான் எங்குநீ வேன். எத்தனையோ தடவை நிரூபித் திருக்கிறாய். ஆகையால் வலிய வரும் சண்டையி லிருந்து விவகிக் கொண் டாலும் வெளரவக் குறையு ஒன்றும் உனக்கு ஏற்பட்டு விடாது. முக்கிய மாக, பழுவேட்டரைவர்களிடமும் என் சிறிய தந்தை மதுராந்தகரிடமும் நீ மிக்க ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு நீ இன்னுள் என்று கூடத் தெரிபக் கூடாது! நீ எத்தகாபப் போகிறாய் என்று அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாயத் தெரிபக் கூடாது!"

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்துக் குரிய இளவரசரும் வடதிரைச் சைன் யத்தின் பகாத்தண்ட நாயகருமான ஆதித்த கரிகாலர் இவ்விதம் சொல்லி யிருந்தார். மேலும் வந்தியத்தேவன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதங் களைப்பற்றியும் படித்துப் படித்துக் கூறி யிருந்தார். இவையெல்லாம் நீளவு காதலே, பழுவேட்டரைவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எல்ல வரையன் அடக்கிக் கொண்டான். குதிரையைத் தட்டி விட்டு வேகமாகச் செல்ல முயன்றான். என்ன தட்டி விட்டாலும் களைப்புற்றிருந்த அந்தக் குதிரை மெதுவாகவே சென்றது. இன்று இரவு கடம்பூர் எப்புவரசயர் மாளிகையில் தங்கிவிட்டு காலைக் காலை யில் புறப்படும்போது வேறு எல்ல குதிரை சம்பாதித்துக் கொண்டே விளம்பவேண்டும் என்று யனதிற்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

இரண்டாம் சித்தியாயம் சூழ்வார்க்கடியான் நம்பி

என்கொள்கிறீர்கள் சூழ்வார்க்கடியான் நம்பி
 தென்னை சென்ற பாதையில் குதிசை
 வயல் செழுந்தியபோது வந்தியத்
 தேவனுடைய உன்னம் ஏரி அகில
 களின்மீது படனமாடிய படகைப்
 போல் ஆளந்தக் கந்தாடியது. உன்
 மத்தின் உள்ளே மறைந்து விடந்த
 குதர்க்கம் பொங்கித் ததும்பியது.
 வாழ்க்கையில் வேறு பாகும் காணாத
 அதிசய அதுபவங்களைத் தான் அடை
 யும் காலம் நெருங்கி விட்டதென்று
 அவனுடைய உள்ளுணர்ச்சி சொல்லி
 யது. சோழ நாட்டை அதுமாகும்
 பொருத இவ்வளவு ஆளந்த கொலா
 கையா யிருக்கிறதே? கொன்னிடத்
 தைத் தாண்டிவிட்ட பின்னர் அச்
 சோழ நாட்டின் நீர்வளமும் நிலவள
 மும் எப்படியிருக்கும்? அந்நாட்டில்
 உடனும் மக்களும் மன்னவரும் எப்படி
 யிருப்பார்கள்? எத்தனை எதிகள்?
 எத்தனை குளங்கள்? எத்தனை தெளி
 நீர் ஓடைகள்? கவினிலும் காவியங்
 களிலும் பாடப்பெற்ற பொன்னி
 எதியின் காட்சி எப்படி யிருக்கும்?
 அதன் கரைகளிலே பூத்துக் குதங்கும்
 புன்னை மரங்களும் கொன்றை மரங்
 களும் கடம்ப மரங்களும் எத்தகைய
 மனோகரமான காட்சியா யிருக்கும்?
 நீரோடைகளில் குவளங்களும் குழந்தை
 களும் கண்டாட்டி அழைப்பதும் ச்சத்
 தாமரைகள் முகமலர்ந்து வரவேற்
 பதும் எத்தகைய இனிம காட்சியா
 யிருக்கும்? காவேரியின் இரு கரைகளி
 லும் நிலபத்திச் செய்வர்களை சோழ
 பரம்பரையினர் எடுப்பித்துள்ள அந்
 புத வேலைப்பாடடைந்த ஆயவங்கள்
 எவ்வளவு அழகா யிருக்கும்?

ஆகா! பழையபாதை நகர்! சோழ
 மன்னர்களின் தலைநகர்! பூர்புகாரை
 யும் உறைபுகாரையும் சிறிய குக்கிராமங்
 களாகச் செய்துவிட்ட பழையபாதை!
 அந்நகரிலுள்ள மரம், மாளிகைகளும்
 கடலோரங்களும் பாட விடுகின்றன
 கடல விடுகின்றன சிவாலயக் கற்றணி
 களும் திருமாலுக்குரிய விண்ணக
 ரங்களும் எப்படி யிருக்கும்? அந்த

ஆலயங்களில் இரை வல்லவர்கள் இவிய குரலில் தேவராய் பாடல் களையும் திருவரங்கொழிப் பாகரங்க ளையும் பாடல் கேட்டோர் பரவச மடைவார்கள் என்று வந்தியத்தேவன் கேள்வியுற்றிருந்தான். அவற்றையெல் லாம் கேட்கும் பேறு தனக்கு விரை வில் கிடைக்கப் போகிறது. இது மட்டுந்தானா? சில நாளைக்கு முன்பு வரையில் தான் கணவிலும் கருதாத சில பேறுகளும் கிட்டப் போகின்றன. வீரத்தில் வேலாளையும் அழகில் மன் மதனையும் சீகர்த்த பரார்த்தக கந்தா சோழ மகாராஜாவை நேருக்கு-நேர் காணப்போகிறான். அவ்வளவுதானா? அவருடைய செல்வப் புதல்வி, ஒப்புயர் வில்லாத நாசரி மணி, குந்தையைப் பிரசாத்தியையும் காணப் போகிறான்!

ஆனால் வழியில் தடை ஏதாவும் நேராமல் இருக்கவேண்டும். எந்தத் தடை நேர்த்தால் தான் என்ன? காகியிலே வேல் இருக்கிறது. இடை யில் தொங்கிய உறையிலே வாள் இருக்கிறது. மாசியிலே கயசம் இருக் கிறது. கொஞ்சிலே உரமிருக்கிறது. ஆனால் மகாதண்ட நாயகர், இளவரசர் ஆதித்தர், ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டை போட்டிருக்கிறார்; ஒப்புவித்த காரி யத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு யாரிடமும் என்னடி பிடிக்கக் கூடா தென்று. அந்தக் கட்டளைகைய நிறை வேற்றுவதுதான் மிகவும் கடினமா யிருக்கிறது. யதோ இவ்வளவு தூர லும் பிரயாணம் செய்தபோது நிறை வேற்றியாவி விட்டது. இன்னும் இரண்டு நாளைப் பிரயாணம் தானே மிச்சமிருக்கிறது? அதுவரை பொது மையுடன் இருந்தே தீரவேண்டும்.

ஆதவன் முறைவதற் குள்ளே கடம்புரை அடைப வேண்டும் என்ற கருத்துடன் சென்று கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவன் சிறிது நேரத்துக்கெல் லாம் வீர நாராயணபுர விண்ணகரக் கோயிலு செருங்கினான்.

அன்று ஆடித் திருமஞ்சளத் திரு விழாவும் சோத்திரத்தபடியால் கோவிலிச் சுற்றியுள்ள மரத் தோப்புகளில் பெரும் ஜனக் கூட்டம் சோத்திரந்தது.

பலாச் களைகளும் வானைப் பழங் களும் கரும்புக் கழிகளும் பகவதைத் தின்பண்டங்களும் விதபவர்கள் ஆல்

காங்கே கடை வைத்திருந்தார்கள். பெண்கள் தலையில் சூடிக்கொள்ளும் மலர்களையும், தேவ பூசுதலுக்குரிய தாமரை மொட்டுக்கள் முதலியவற் றையும் சிலர் விற்பனையுடைய தார்கள். தேங்காய், இளநீர், அகில, சந்தனம், வெற்றிலை, வெவ்வம், அவல், பொசி முதலியவற்றைச் சிலர் குப்பல் குப்பலாகப் போட்டுக்கொண் டிருந்தார்கள். ஆங்காங்கே வேடிக்கை விசேஷங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஜோசியர்கள், நேரக சாஸ்திரத்தில் வல்லவர்கள், குறி சொல்லுபவர்கள், விஷக்கடிக்கு மக் திரிப்பவர்கள், - இவர்களுக்கும் அங்கே குறைவில்லை. இதை யெல்லாம் பார்த் துக் கொண்டு சென்ற வந்தியத் தேவன் ஒரிடத்தில் ஒரு பெருங் கூட் டம் நீண்டுகொண்டிருப்பதையு் அந் தக் கூட்டத்துக் குள்ளே யடுத்து யாதோசெல் உரத்த குரலில் வாக்கு வாதம் செய்யும் சத்தம் வருவதையும் கவனித்தான். என்ன விவாதம் நடை பெறுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள அவனுக்கு ஆலம் பீரிக் கொண்டு எழுந்தது. அந்த ஆலம் அடக்கிக் கொள்ள அவனால் முடிய வில்லை. கூட்டத்துக்கு வெளியில் சாலை ஓரமாகக் குதிரையை நிறுத்தி விட்டுக் கீழே இறங்கினான். குதி ரையை அங்கேயே நிற்குப்படி தட் டிக் கொடுத்துச் சமீக்கையால் சொல்லிவிட்டுக் கூட்டத்தைப்பிளந்து கொண்டு உள்ளே போனான்.

அங்கே விவாதத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் மூன்றே பேர்தான்

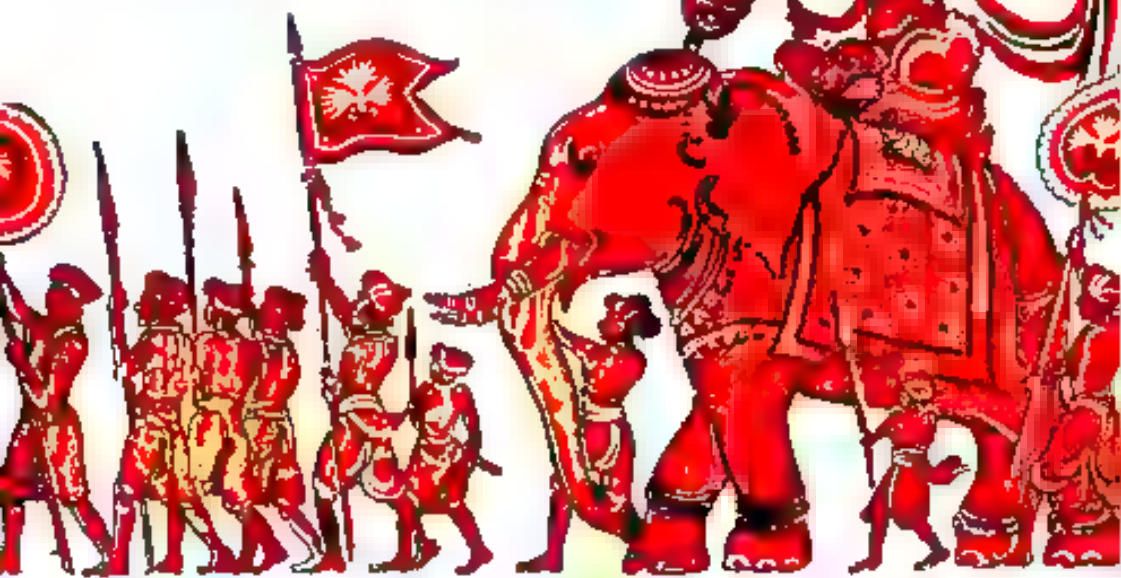
என்பதைப் பார்த்து அவனுக்கு வியப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் விவாதத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் மூன்றே பேர்தான் என்றாலும், கட்டத்திலிருந்தவர்கள் பலர் அவ்வப்போது அவரவர்களுக்கு உகந்த வாதக்காரரின் கட்சியை ஆதரித்துக் கொஷங்களைக் கிளப்பினார்கள். அதனாலேதான் அவ்வளவு சத்தம் எழுந்தது என்பதை வந்தியத் தேவன் தெரிந்து கொண்டான். பிறகு என்ன விவாதம் நடைபெறுவிறது என்பதைக் கவனித்தான்.

வா தமிழ் மூவரில் ஒருவர் உடம்பெல்லாம் ஊர்த் தவ புண்டரமாகச் சந்தனம் அணிந்து தலையில் முன்குடுமி வைத்திருந்த வைஷ்ணவ பக்திகொடவரே. கையில் அவர் ஒரு குறுந்தடியும் வைத்திருந்தார். கட்டையாயும் குட்டையாயும் வைரம் பாய்ந்த திருமேனியுடன் விளங்கினார்.

இன்னொருவர் தமது மேனி பெல்லாம் பட்டை பட்டையாய்த் திருநீறு அணிந்திருந்த சிவ பக்தர்.

மூன்றாவது மனிதர் காலி வஸ்திரம் தரித்துத் தலையையும் முண்டனம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் வைஷ்ணவரும் அல்ல, சைவரும் அல்ல, இரண்டையும் கடந்தவரான அந்நவதேவதாந்தி என்று தெரிய வந்தது.

சைவர் சொன்னார்:—“ஓ, ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பியே! இதற்கு விடை சொல்லும்! சிவபெருமானுடைய முடியைக் காண்பதற்குப் பிரம்மாவும்,

அடியைக் காண்பதற்குத் திருமாவும் முயன்றார்களா, இவ்வியா? முடியும் அடியும் காணாமல் இருவரும் வந்து சிவபெருமானுடைய பாதங்களில் சரணாகதி அடைந்தார்களா, இவ்வியா? அப்படி யிருக்கச் சிவபெருமானைக் காட்டிலும் உங்கள் திருமால் எப்படிப் பெரிய தெய்வம் ஆவார்?"

இதைக் கேட்ட ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி தன் கைத் தடியை ஆட்டிக் கொண்டு, "சரிதான் காணும்! வீர சைவ பாததூணி பட்டரே! நிறுத்தும் உம்பேச்சரை! இவங்கை அரசனாகிய தசகண்ட ராவணனுக்கு உம்முடைய சிவன் வரங்கள் கொடுத்தாரே! அந்த வரங்கள் எல்லாம் எங்கள் திருமா லின் அவதாரமாகிய இராமபிரஸின் கோதண்டத்தின் முன்னால் தவிடு பொடியாகப் போகவில்லையா? அப் படி யிருக்க, எங்கள் திருமாவைக் காட் டிலும் உங்கள் சிவன் எப்படிப் பெரிய தெய்வமாவார்?" என்று கேட்டான்.

இந்தச் சமயத்தில் காலி வஸ்திரம் அணிந்த அத்தைவ சந்நியாசி கலை யிட்டுக் கூறியதாவது:—"நீங்கள் இருவரும் எத்தகை விணில் வாதம் இடுகிறீர்கள்? சிவன் பெரிய தெய்வமா, விஷ்ணு பெரிய தெய்வமா என்று எத்தனை பேரம் நீங்கள் வாதித் தாலும் விவகாரம் தீராது. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் வேதாந்தம் சொல் றிறது. நீங்கள் திராச பக்டு மார்க் கத்தில் இருக்கிற வரையில்தான் சிவன்—விஷ்ணு என்று சண்டை யிடுகிறீர்கள். பக்திக்கு மேலே ஞான மார்க்கம் இருக்கிறது. ஞானத்துக்கு மேலே ஞானம் என்று ஒன்று இருக் கிறது. அந்த நிலையை அடைந்து விட் டால் சிவனும் இஃலை, விஷ்ணுவும் இஃலை. சர்வம் பிரம்ம மயம் ஐகத். ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாச்சாரியர் பிரம்ம சூத்திர பாய்யத்தில் என்ன சொல்லி யிருக்கிறார் என்றால்....."

இச்சமயம் ஆழ்வார்க் கடியான் நம்பி குறுக்கிட்டு, "சரிதான் காணும், நிறுத்தும்! உம்முடைய சங்கராச்சாரி யார் அவ்வளவு உபநிஷதங்களுக்கும் பகவத்திதைக்கும் பிரம்ம சூத்திரத்துக் கும் பாய்யம் எழுதிவிட்டுக் கடைசி யில் என்ன சொன்னார் தெரியுமா?"

பஜ கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம்
பஜ கோவிந்தம் முடமதி!

என்று மூன்று வாட்டி சொன்னார். உம்மைப் போன்ற மௌனிகர்களைப் பார்த்துத்தான் 'மூடமதி' என்று சங்கராச்சாரியார் சொன்னார்!" எனக் கூறியதும், அந்தக் கூட்டத்தில் 'ஆதமா' காரமும், பரிகாசச் சிரிப்பும் கரகோஷமும் கலந்து எழுந்தன.

ஆனால் சந்நியாசி சம்மா இருக்க வில்லை. "அடே! மூன்குடுமி நம்பி! நான் 'மூடமதி' என்று நீ சொன்னது சரிதான். யசென்றால், உன் கையில் வெறுந் தடியை வைத்துக் கொண் டிருக்கும் நீ வெறுந்தடியன் ஆகியாய். உன்னைப் போன்ற வெறுந் தடியினுடு பேசுவந்தது என்னுடைய மூடமதி யினுல்தானே?" என்றார்.

"ஓய் கவாமிசனே! என் கையில் வைத்திருப்பது வெறுந் தடியல்ல, வேண்டிய சமயத்தில் உம்முடைய மோட்டை மண்ணையை உடைக்கும் சத்தி உடையதுவ் காணும்!" என்று கூறிக் கொண்டே ஆழ்வார்க்கடியான் கையிலிருந்த குறுந்தடியை ஒங்கினான். அதைப் பார்த்த அவன் கட்சிபார் 'ஓதேமா!' என்று ஆர்ப்பரித்தான்.

அப்போது அத்தனை கவாமிகள், "அப்பனே! நிறுத்திக் கொள்! தடி உன்னுடைய கையிலேயே இருக் கட்டும். அப்படியே நீ உன் கைத்

தடியால் எவ்வளவு அடித்தாலும் அதற்காக நான் கோபம் கொள்ளமாட்டேன். உன்னுடன் சண்டைக்கு வரவும் மாட்டேன். அடிப்பதும் பிரம்மம்; அடி படுவதும் பிரம்மம். என்னை? அடித்தால் உன்னை அடித்துக் கொண்டுவருவாய்!" என்றார்.

ஆழ்வார்க்கு கடியான் கம்பி, "இதோ எல்லாரும் பாரும்ங்கள்! பிரம்மத்தைப் பரப்பிரம்மம் திருச்சாத்துச் சாத்தப் போகிறது. என்னை நானே தடி. கொண்டு தாக்கப் போகிறேன்!" என்று தடியைச் சுழற்றிக் கொண்டு கவாமிகளை நெருங்கினான்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வல்லவரையனுக்கு ஒரு கணம் அந்த முன் குடுமி கம்பியின் கைத் தடியை வழிமறித்துப் பிடுங்கிக் கொண்டு அவளை அந்தத் தடியினால் நானு திருச் சாத்துச் சாத்தலாமா என்று தோன்றியது.

ஆனால் திடீரென்று கவாமியாரைக் காணாமல்! கூட்டத்தில் புருந்து அவர் மறைந்து விட்டார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வல்லவரை கோஷ்டியார் மேலும் ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் வீரசைவரையைய பக்கமாகத் திரும்பி, "ஓய் பாத தூனி பட்டரோ! நீ என்ன சொல்லுகிறீர்? மேலும் காதம் செய்ய விரும்புகிறீர்? அவ்வது கவாமியாரைப்போல் நீரும் ஓட்டம் எடுக்கிறீர்?" என்றான்.

"நானா! ஒரு நாளும் நான் அந்த வாய் வேதார்தியைப்போல் ஓட்டம் எடுக்க மாட்டேன். என்னையும் உம் மூடைய கண்ணன் என்று நீகாத் திரோ? ரோபியர் விட்டில் வேன்

வேன் திருடி. உண்டு மத்தால் அடிபட்டவன் தானே உம்மூடைய கண்ணன்!....." என்று பாத தூனி பட்டர் சொல்வதற்குள், ஆழ்வார்க்கடியான் குறுக்கிட்டான். "ஏன் காணும்? உம்மூடைய பரமசிவன் பிட்டுக்கு மண் கமந்து மூதுகிய அடிபட்டதை மறுத்து விட்டிரோ?" என்று கேட்டுக்கொண்டு கைத்தடியை விடிக் கொண்டு விரைவாக அருகில் நெருங்கினான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் வல்லகுண்டாதி குண்டன். வீரசைவரையிய பாததூனி பட்டரோ என்று மெலிந்த மணிதர்.

மேற்கூறிய இருவரையும் விவாதத்தில் உற்சாகப்படுத்தி வந்தவர்கள் தாங்களும் கைகலக்க ஆயத்தமாகி ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

இந்த மூடச் சண்டையைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வல்லவரையன் மனதில் உண்டாயிற்று.

அவன் நின்ற இடத்திலிருந்து சற்று முன்னால் வந்து, "எதற்காக ஐயா நீங்கள் சண்டை போடுகிறீர்கள்? வேறு வேலை ஒன்றும் உங்களுக்கு இல்லையா? சண்டைக்குத் தினவு எடுத்தால் ஈழநாட்டுக்குப் போவது தானே! அங்கே பெரும் போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே?" என்றான்.

கம்பி சட்டென்று அவளைத் திரும்பிப் பார்த்து, "இவன் யாரடா நியாயம் சொல்ல வந்தவன்!" என்றான்.

கூட்டத்திலே இருந்தவர்களில் சிலருக்கு, வந்தியத் தேவனுடைய வீரத் தோற்றமும் அவனுடைய அழகிய மூக விலாசமும் பிடித்திருந்தன.

"தம்பி! நீ சொல்லு! இந்தச் சண்டைக்காரர்களுக்கு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லு! உனக்குப் பக்கபலமாக நான்கள் இருக்கிறோம்!" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

"எனக்குத் தெரிந்த நியாயத்தைச் சொல்கிறேன். சிவபெருமானும் நாராயணமூர்த்தியும் தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொண்டுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் சிவேகமாகவும் ஒருவராகவும் இருந்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த கம்பியும் பட்டரும் எதற்காகச் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று வல்ல

வகரையன் கூறியதைக் கேட்டு, அக் கூட்டத்தில் பலரும் நகைத்தார்கள்.

அப்போது விசைசுவ பட்டர், "இந்தப் பிள்ளை அறியாளியாகவே தொன்றுதிருள். ஆனால் வேடிக்கைப் பேச்சினால் மட்டும் விவாதம் தீர்த்துவிடுமா? சிவபெருமான் திருமாய் விட்டப் பெரிய தெய்வமே, இவ்விவாதம் என்ற கேள்விக்கு இவன் விடை சொல்லட்டும்?" என்றார்.

"சிவனும் பெரிய தெய்வந்தான்; திருமாலும் பெரிய தெய்வந்தான். இருவரும் சமமான தெய்வங்கள். யாவர் வேண்டுமானாலும் தொழுது கொள்ளுங்கள். சண்டை எதற்கு?" என்று வல்லவரையன்.

"அது எப்படிச் சொல்லலாம்? சிவனும் விஷ்ணுவும் சமமான தெய்வங்கள் என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் என்ன?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் அடட்டிக் கேட்டான்.

"ஆதாரமே! இதோ சொல்லிடுவோம்! நேற்று மாலை வைகுண்டத்துக்குப் போயிருந்தேன். அதே சமயத்தில் பரமசிவனும் அங்கே வந்திருந்தார். இருவரும் சம ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய உயரம் ஒன்றுகூட இருந்தது. ஆயினும் துயத்துக்கு இடமின்றி என் கையினால் முழம் போட்டு இருவர் உயரத்தையும் அளந்து பார்த்தேன்....."

"அட பிள்ளாய்! பரிசுரமே சொய்கிறாய்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கர்ஜனை செய்தான்.

கூட்டத்தினர், "சொல்லு, தம்பி! சொல்லு!" என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

"அளந்து பார்த்ததில் இருவரும் சமமான உயரமே இருந்தார்கள். அதோடு விடாமல் சிவனையும் திருமாலையும் நோர்வேயே கேட்டுவிட்டேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், தெரியுமா? 'அரிவும் சிவனும் ஒன்று, அறியாதவர் வாயிலே மண்ணு' என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் சொல்லி, தங்களைப் பற்றிச் சண்டை போடுகிறவர்களின் வாயிலே போடுவதற்கு இந்தப் பிடி மண்ணையும் கொடுத்தார்கள்!" என்று கூறிய வல்லவரையன், முடியிருந்த தனது வலக்கையைத் திறந்து காட்டினான். அதற்குள்வே ஒரு பிடி மண் இருந்தது. அதை வீசி உதறினான்.

கூட்டத்திலிருந்தவர்களில் பலர் அப்போது பெரும் உற்சாகம் கொண்டு தலைக்குத்தலை தளையிலிருந்து ஒரு பிடி மண் எடுத்து, கம்பியின் தலையிலும் பட்டர் தலையிலும் வீசி எறிய ஆரம்பித்தார்கள். இந்தத் துராகரக் செயலில் சிலர் தடுக்க முயன்றார்கள்.

"அடே! தூர்த்தர்களை? நாஸ்திகர்களை?" என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் தன் கைத் தடிவைப் கழற்றிக்கொண்டு கூட்டத்திற்குள் பிரவேசித்தான்.

ஒரு பெரிய கலவரமும் அடிதடி சண்டையும் அப்போது அங்கே நிகழும் போயிருந்தன.

எல்ல வேண்டியாக, அந்தச் சமயத்தில், எற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய சைவப்பு ஏற்பட்டது.

"குரோடு குரர், வீரப்பிரதாபர், மாற பர்ணடியன் பண்டைய வீறு கொண்டு தாக்கி வேரோடு அறுத்த வெற்றி வேல் உடையார், இருபத்து ஐந்து பேர்களில் சண்டையிட்டு அறுபத்துவான்கு வீழ்ப்பு. ஸ்க்கிள் பெற்ற, திருமேனியர், சோழ ஈட்டுத் தனாகி கார், தாமிர பண்டார ஈயகர், இறை விதிக்கும் தெய்வ, பெரிய பழ வேட்டையார் விஜயம் செய்கிறார்! பராக்! பராக்! வழி விடுங்கள்!" என்று இடிமுழக்கக் குரலில் கட்டியம் உறுதல் கேட்டது.

இவ்வாறு கட்டியம் கூறியவர்கள் முதலில் வந்தார்கள். பிறகு முரசு அடிப்பவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் பரிமேசக் கொடி தாங்குவோர் வந்தார்கள். பின்னர், வைரில் வேல் பிடித்த வீரர்கள் சிலர் கம்பீரமாக கூடத்து வந்தார்கள்.

இவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த அவன் கரிந்த பாணியின்மீது ஆறுதலுபாது வான கரிய திருமேனியர் ஒருவர் வீற்றிருந்தார். மத்தகஜத்தின் மேல் அந்த வீரர் வீற்றிருக்காட்சி, ஒரு மாமலைச் சிகரத்தின்மீது கரியகொண்டல் ஒன்று தங்கியதுபோல் இருந்தது.

கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் சாணியின் இருபுறத்திலும் வந்து நின்றது போல் வல்லவரையனும் வந்து நின்று பார்த்தான். யானைமீது இருந்தவர்தான் பழுவேட்டையார் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டான்.

பாண்டிக்குப் பின்னால் பட்டுத் திரை வினால் மூடப்பட்ட சிவிகை ஒன்று வந்தது. அதற்குள் இருப்பது யாரோ என்று வல்லவரையன் கீழ்திப்பதற் குள்ளே, செக்கச் சிவந்த மிரத்தான் வாயில் களும் கங்கணங்களும் அணிந்த ஒரு கரம் சிவிகைக்குள்ளே விழுந்து வெளிப்பட்டுப் பல்லக்கின் பட்டுத் திரையைச் சீறிது விலக்கியது. மேகத்தினால் மூடப்பட்டிருக்க யூனா சுந்திரன் மேகத் திரை விலகியதும் பளிர்சென்று ஒளி வீசுவது போல் சிவிகைக்குள்ளே கார்த்தி மயமாய் ஒரு பெண்ணின் முகம் தெளிந்தது.

பெண் குலத்தின் அழகத்தைக் கண்டு கலிக்கும் கண்ணன் வயலவாயையனுக்கு உண்டு என்றாலும், அந்தப் பெண்ணின் மூலம் பிரதாபராயன் பூரண சந்திரனைப் போத்த பொன்னுமகமாயிருந்தாலும், எக்கொண்டதினாலே வல்லவையனுக்கு அம்முகத்தைப் பார்த்தும் உள்ளத்தில் மிழ்ச்சி தோன்றவில்லை. இவ் தேவியாத பயமும் அருவருப்பம் ஏற்பட்டன.

എല്ലാ വർഷവും ഏകദേശം 4000

“தெரிதவிய செவ்வகம்” என்னும் சொழியுப் பெயரால் வந்ததில் சித்திரத் தொடர்வதை இந்தக் “கவி” இதழில் ஆரம்பியவதென.

மக்கள் குழுப் பொதுவான ஆதரவோடு, சிறிய பொய்கள் திரும்பத் திரும்ப வந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்போம். பாட்டன் பொய்களையோடும் பாட்டியின் பொய்களையோடுப் பேச்சுவழி அயலுத்தல் கொள்வது மரபு. இவ்வாறும், தீவிரவாதமோடு வந்ததெனிய பரந்தமன், ஆதிதமன், கித்தியமன், மதுரைதமன், சாணாறுமன், சாணேரிதமன், ஐயோதமன் முதலிய பொய்களையும் அத்துப் பொய்களையும் கொண்ட மக்களின் பாய் இருந்தார்கள். அப்போதிலே, சோழ மன்னர்குழுப் பொய்களினால், ஐந்தாவது பிழாட்டி, வானமாதேவி, திருப்புகழ் மாதேவி, உலக மாதேவி, பஞ்சவன் மாதேவி முதலிய பொய்கள் அழிக்க வரவந்தன.

[illegible]

இது அமர காதலர் கதைக்கு அடிப்படையாக கோழிவளர் மூத்தியை தனியாகப் பிழிந்த பழையாறையில் அள்ளியே உத்தியான வாத்தியம் கவட்டுவதும்தான். அந்தக் காட்சியைத்தான் கவிதை அடிகளிலும் சித்திரிக்கிறது.

குந்தையையும் ஸ்ரீபதி நேயதும் இன்றியொன்று நெரிந்து கொண்டு துறவனா
 ஸிவாகுலர் பார்க்கும் கட்டம் இது. -ஆனால் அந்தக் முன்புநிலை அலர்ச்சி இருமுறை
 சேதித்திருக்கிறோம். -அதாவது(சீவர) இருவருடைய முகத்தையும் மறைச்செய்ய
 கூட அங்குள்ள ஸிவர்ப்பம் போட்டிருந்திருந்த தும்புதது. -இந்தச் சச்சிப்பின் முகசிய
 அகற் பந்திப் பிள்ளை அழகுற விளையாடும் நெரிந்து கொள்ளோம்.

அதே நேரத்தில் அந்தப் பெண்ணின் கண்கள் வலுவையறையனுக்கு அருகில் உற்று நோக்கின, மறுகணம் ஒரு பீதி கரமான பெண் குரலில் 'தெரிச்' என்ற உச்சல் கேட்டது. உடனே சிவிகையின் பட்டுத்திரை முன்போல் முடிக்கொண்டது!

வல்லவராயன் தன் அக்கம் பக்கத்
தில் வேகத்தோன். தனக்கு அருகில்
எதையோ பாறையோ பார்த்துவிட்டுத்
தான் அந்த மாது 'கிறீச்' கிட்டு
விட்டுச் சிவிகைத் திரையை மூடிச்
கொண்டாள் என்று அவன் உள்
ஞான்றிச் சொல்கிறது. எனவே,
சற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஆழ்வார்க்
கடியான் தனக்குச் சற்றுப் பின்னால்
ஒரு புளியமரத்தில் சாய்ந்து கொண்டி
யிருப்பதைக் கண்டான்.

அந்த வீர வைத்தியர் மம்பிபீ
துறைய முகம் சொல்ல முடியாத
விகாரத்தை அடைந்து கோர வடிவ
மாக மாறி வீடுமுடையுள் பார்த்தான்.
வயல்களையெல்லாம் உள்ளத்தில்
காணம் விசங்காத தினகற்பும்
அருவரும் ஏற்பட்டன. (தொடரும்)

காலத்த நன்மனைகள்

**மேட்கர்
சந்தன சோப்**

பரிசுளமிக்கது
பரிசுத்தமானது

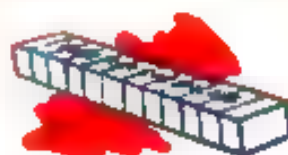
வெர்ஸிக்க
காந்தி சலிக்க

**ரூப்
லாய்ஸல் சோப்**

**காவோ
ஸ்பர் சோப்**

சாம்புகாரம் மென்மையானது
சுத்தமானது

கற்புடைய சலிக்க
உத்தமமான

**காவோ
பார் சோப்**

**மென்மையான
"மேட்கர் வெர்க்கிஸ்" தயாரிப்புகள்**

மேட்கர் வெர்க்கிஸ் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
மேட்கர் அலை - சென்னை

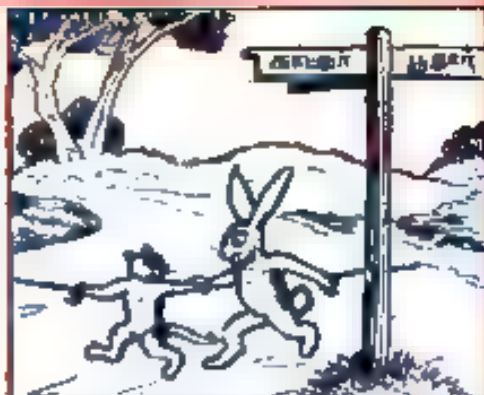
முதல் பதிப்பை எழுதினார் :

அலைட் இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
128, அரண்மனைக்காரை தெரு, சென்னை 6

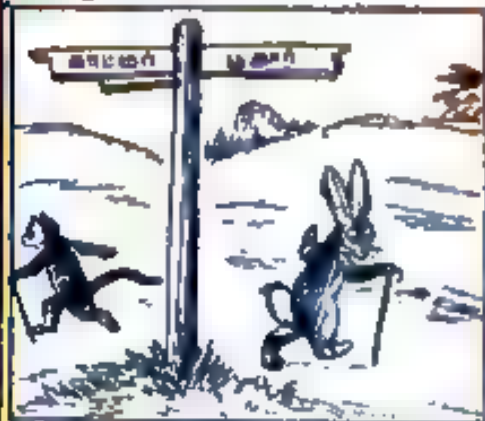
பிரிக்க நண்பர்கள்!

ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

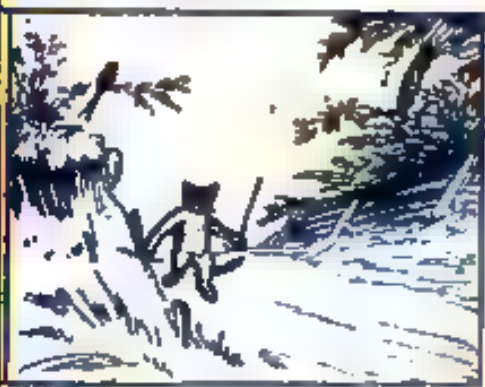
ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

ஓம், ஓம்! இது பாதைகள் ஓரத்தில் நிற்கிற பாதைகள். ஒரே பாதை ஓரத்தில் இருக்கிற பாதைகள் இருக்கிற பாதைகள்.

புந்திரக் குதிரை

3. ராஜகுமாரனின் ஏமாற்றம்!

ராஜகுமாரி கோன்னதைக் கேட்ட பிரேமன், "உன் தந்தையைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று எனக்கும் ஆவலாகத்தான் விருக்கிறேன். ஆனால் என் தந்தை நான் உயிரடின் இருக்கிறேன், இறந்து விட்டேனா என்ற கவலையால் வருத்திக் கொண்டிருப்பார். ஆகையால் நான் உடனே என் தாய் நாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியது மிகவும் அவசியம்" என்றான்.

இதைக் கேட்டு இளவரசி கூறினாள்: "தாய்கள் கடமை வேண்டி கருதுவதைத் தடை செய்ய நான் விரும்பவில்லை. என் தந்தையைத் தாய்கள் இச் சமயம் சந்திக்க முடியாது என்பதை உணருகிறேன். தாய்கள் இவ்வளவு சிக்கிரத்தில் இங்காட்டை விட்டுப் போகப் போவதற்கு எப்பதை நினைக்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. சொந்த நாட்டை அடைந்த பிறகு என் குரப்பைத் தங்களுக்கு எங்கே இருக்கப் போகிறது? ஆகையால் இன்னும் சில நாட்கள் இங்கே தங்கி விட்டு அப்பறம் புறப்படுங்கள்."

இளவரசியின் வேண்டு கோளிப் பிரேமனினால் மறுக்க முடியவில்லை. மேலும் அவனுடன் சில நாட்கள் இருக்கவேண்டும் என்று அவனுக்கும் ஆதரவாகத் தானிருந்தது. ஆகையால் கொஞ்ச காலம் அங்கேயே தங்க அவன் சம்மதித்தான். இளவரசியும் புதுப் புதுக் தேனிக்கைகளுக்கு தினம் தினம் ஏற்பாடு செய்து அவளை மகிழ்வித்தான். தினம் விருந்து, விளையாட்டு, வேட்டை பாடுதல், சந்தேம், நடனம்—இவ்வாறு இருவரும் கனவு உலகத்தில் வாழ்ந்தார்கள். இம்மாதிரித் தேனிக்கைகள் முடிந்தவுடன் ஒவ்வொரு வாரும் பாரதீக இளவரசரும் வந்ததது இளவரசியும் அரசன்மனை நத்தவனத்தில் அழகிய ஓரிடத்தில் தனிமையாக உட்கார்ந்து தத்தம் நாட்டு அதிகாரங்களைப் பற்றி ஆனந்தமாகப் பேசுவார்கள். இவ்வாறு இவ்விருவருக்கும் ஏற்பட்ட அன்பு பண்பட்டு வந்தது.

கடைசிபாக, பிரேமன் தனது காட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டிய காலம் கெடுங்கிபது. உடனே அவன் இளவரசியைப் பார்த்து, "நான் இனித் தாய்நாட்டிலாகாது. என் தந்தையைச் சந்திக்க அனுமதி கொடு. நான் வேறு சிக்கிரத்தில் எனது காட்டுப் பரிவாரங்களைக் காட்டு வந்து உன் தந்தையின் அனுமதி பெற்று உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேன்" என்று கெஞ்சிக் கேட்டான்.

இளவரசி ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. துயரமே உரு வெடுத்தாற் போல் மௌனமாயிருந்தான். பிரேமன் தன் காட்டுக்குப் போனால் திரும்பி வருவானா என்று அவன் சந்தேகப்படுவது போலிருந்தது. அவன் மனப் போக்கை உணர்ந்த பிரேமன் கூறினான்: "உன் மனதில் தேராதது வதை நான் அறியேன். இந்தச் சங்கடமெல்லாம் வதற்கு? நீ என்னுடன் அதிகச் சூதிகார மீதேறி வந்து விடு. என் தந்தையிடம் உன்னை அழைத்துச் செல்லுகிறேன்."

துயரத்தில் ஆழ்ந்திருந்த இளவரசி இவ்வாற்றைக்களைக் கேட்டதும் உற்சாக மடைந்தான். பிரேமனுடன் அதிகச் சூதிகார மீதேறி பாரதீகத்திற்கு வருவதற்கு ஒப்புக் கொண்டான்.

அடுத்த நாள் காலை யில் அரண்மனை யில் உள்ளவர்கள் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கையில், பிரேராவும் இளவரசியும் அதிசயக்குதிரை மீது உட்கார்ந்தனர். குதிரை பாரசேகத்தை நோக்கிப் பறந்தது.

பாரசேகத் தலைகூரான விராஸை நெருங்கியதும் இளவரசன் பிரேரால் குதிரையின் வேகத்தைக் குறைத்தான். நகருக்கு வெளியிலுள்ள உல்லாச நந்த வனத்தில் குதிரை இறங்கியது. பிரேராவும் இளவரசியை நந்தவனப் பவளியாட்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, அதிசயக் குதிரையைப் பத்திரமாக ஒரு இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, வேறொரு குதிரையினை ஏறிக்கொண்டு தன் தந்தையைக் காண்பதற்காக அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

தெருவிலே நின்று கொண்டிருந்த மக்கள் தங்கள் இளவரசன் பத்திரமாகத் திரும்பி வந்ததைக் கண்டு சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்தனர். அரண்மனைக்குச் சென்றவுடன் அரசன் தன் மகனைக் கண்டு ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி அன்புடன் அவனை வரவேற்றான்.

காணாமற் போன தன் அநுமைப் புதல்வனைக் கண்டதனால் ஏற்பட்ட உற்சாகம் தீர்ந்தவுடன் அரசன், "அதிசயக் குதிரை என்ன ஆயிற்று?" என்று பிரேராவைக் கேட்டான்.

உடனே பிரேரால் தன் அனுபவங்கள் பாவற்றையும் விரிவாகக் கூறி விட்டு, தான் அதிசயக் குதிரைமீது அழைந்து வந்திருக்கும் வந்தவந்து இளவரசியை மணந்து கொள்ளத் தனக்கு அனுமதி யளவிக்கும்படி வேண்டினான்.

வங்க நாட்டின் புகழையும், அன்புடன் மன்னிய பெருமையையும் பற்றி பாரசேக மன்னன் ஏற்கெனவே கேள்விப்பட்டிருந்தான். ஆங்கிலினால் அங்காட்டு இளவரசியைத் தன் மகன் மணந்து கொள்வதில் அவனுக்கு ஒருவிதமான

ஆட்சேபமும் இல்லை. உடனே ஒரு ஆடம்பரமான ஊர்வலத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து, இளவரசியை அழைத்து வர அரசனும் இளவரசனும் புறப்பட்டனர்.

புறப்படுமூன் அரசன் அதிசயக் குதிரைக்காரனைச் சிவப்பிலிருந்து விடுதலை செய்யச் சொன்னான். அங்கு குதிரையினால் ஏற்பட்ட கஷ்டம் போதுமென்றெண்ணி அந்தக் குதிரைக்காரனைப் பார்த்து, "நீ இந்த ஊராமே உன் குதிரையுடன் இங்கு வர விட்டுச் செல்" என்று உத்தரவிட்டான்.

குதிரைக்காரனுக்கு அரசன் மீது மிக்க கோபம் இருந்தது. தன்னை இதுவரையில் சிறையில் வைத்துத் தன் புறுத்தியதற்காக அரசன் மீதும் இளவரசவமீதும் பழிக்குப் பழி வாங்க எண்ணினான். அதற்காக ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான்.

அரண்மனையில் எல்லோரும் இளவரசியை வரவேற்பதற்கான ஏற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருக்கையில், குதிரைக்காரன் இளவரசி தங்கியிருக்கும் நந்தவனத்திற்கு வேகமாக வந்து சேர்ந்தான். அங்குள்ள காவலாட்களைப் பார்த்து, "நண்பர்களே! அரசரும் இளவரசரும் சபா மண்டபத்தில் தீர்ப்பார் நடத்துகின்றனர். அதிசயக் குதிரைமீது இளவரசியை ஏற்றி அழைத்து வரும்படி எனக்குக் கட்டளை

விட்டிருக்கின்றனர். அரச சபையில் இளவரசியைப் பரக்க ஏராளமான ஜனங்கள் கூடி யிருக்கின்றனர். ஆகையால் தாமதமின்றி இளவரசியை அழைத்து வாருங்கள்" என்று பரபரப்புடன் கூறினான்.

குதிரைக்காரன் சிறையிலிருந்து விடுதலைபாதி விட்டதால் அவன் அரசனின் ஆதரவு பெற்றுத் தான் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கருவனத்தலைவன் கம்பிதான். இந்த விஷயத்தை அவன் இளவரசியிடம் கூறியவுடன் அவளும்

குதிரைக்காரன் உறியது உண்மை
பென நம்பினான். உடனே ராஜா
சபைக்குப் புறப்படவும் தயாரானான்.
அதிகைக் குதிரை வெளியே கொண்டு
வரப்பட்டது. இளவரசியும் அதன்
மீது அமர்ந்து கொண்டாள். தன்
குழ்ச்சி பறித்தது கண்ட குதிரைக்
காரன் இளவரசிக்குப் பின்னும்
குதிரைமீது ஏறிக் கொண்டான்.
விசையைத் திருப்பியவுடன் குதிரை
மேலே பறத்தது.

இந்தச் சமயத்தில்தான் அரசனும்
இளவரசனும் தங்களுது பரிவாரங்
களுடன் இளவரசி இருந்த கந்த
வாயத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்
தனர். இவர்களைப் பார்த்தவுடன்
அந்த விஷயக்காரக் குதிரைக்காரன்
குதிரையை அவர்கள் பார்த்தும்படி
அவர்கள் வந்து கொண்டிருந்த இடத்
திருது மேலே பறக்கவிட்டான். குதி
ரைக்காரனையும் குதிரைமீது இளவரசி
உட்கார்ந்திருப்பதையும் பார்த்த அரச
சபையினர் குதிரைக்காரனை மிகவும்
நிட்டினார்கள். ஆனால் குதிரைக்காரன்
அந்தக் கூக்குரலாக் காதில் வாங்கிக்
கொள்ளவில்லை. அவன் அவர்களைப்
பார்த்துக் கேலிச் சிரிப்புச் சிரித்தான்.
இளவரசியை கெட்டியாகப் பிடித்துக்
கொண்டு குதிரையின் வேகத்திதத்
துரிதப்படுத்தினான். குதிரை மரபு
மாசுப் பறந்து மறைந்தது.

இளவரசன் பிரேரணைக்கு துக்கம்
தாங்கவில்லை. வெகு ஆகையாகக்
கொண்டு வந்த கன்னிகையை அதிகைக்
குதிரைக்குச் சொந்தக்காரனான மாயா
வியின் குழ்ச்சியால் இழந்ததை
நினைத்து உருகினான். மாய ஊர்வல
மாகப் புறப்பட்ட ஊர்வலம் துக்க
ஊர்வலமாக மாறியது. ஆனால் இள
வரசன் அந்த ஊர்வலத்தின் செல்வ
வில்லை. இளவரசியை முன்பு விட்டு
விட்டுவந்த கந்தவனத்திற்கு வந்தான்.
ஒரு துறவியின் உடை வரவனமுத்துக்
கொடுக்கும்படி கந்தவனத் தலைவனைக்
கேட்டுக் கொண்டான். அவன்
விளரந்து சென்று துறவி உடை
கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அந்த
உடையை அணிந்து கொண்டு, வீலை
பெற்ற ஆபரணங்கள் அடங்கிய ஒரு
பெட்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு
இளவரசன் தன் காதலியைத் தேடிச்

வாசிலிருந்து வந்த பாட்டி:—என்
பாப்பா, அருகிலுள்!

பாப்பா:—ராஜாவுக்கு மட்டும்
தீயாவணிக்கு விஷ விட்டார்கள்!
எனக்கு விஷ விட்டவர்களையே;
அதனுட்தான்!

பாட்டி:—என் உணக்கு மட்டும்
விஷ விட்டவர்களை?

பாப்பா:—எவ்வளவுதான் இன்
னும் பன்விக்கெடுத்திடுவே சேர்க்க
விக்கவியே, பாட்டி!

கொண்டு புறப்பட்டான். அவன்
அகப்பட்டால் பெட்டியில் உள்ள
உடையை அலாளுக்குப் பரிசாக அளிப்ப
தாகமனதில் திட்டம் செய்துகொண்டு
புறப்பட்டான். அவனைக் காணாமல்
தன் லாட்டுக்குத் திரும்புவதில்லை என்
றும் சபதம் செய்துகொண்டான்.

இத்தகுன் மாயாஜாலக் குதிரைக்
காரன் இளவரசியை வெகு தூரம்
சென்றுவிட்டான். 'இருட்டும் சமயத்
தில் அவன் குதிரையைக் காண்பீடுக்கு
அடுகில் ஒரு காட்டில் இறக்கிவிட்டு
உணவு தேடிவரச் சென்றான்.

குதிரை பாரதிகத்தாத விட்டுக் கிளம்
பேய் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் இள
வரசி குதிரைக்காரனின் தீய எண்
னத்தை அறிந்து கொண்டாள். இனி
இளவரசனை எப்படிப் பாரிக்கப்
போகிறோம் என கருந்தினான். எப்படி
யாவது அந்த மாயாவியிட் பிடுங்கு
தப்பிவிட முடிவு செய்தான். குதிரைக்
காரன் உணவு தேடக் கிளம்பியவுடன்
இளவரசி தப்பி போடி யிருப்பாள்.
ஆனால் அவன் மிகவும் களைத்திருந்
தான். அவனால் நடக்கவே முடிய
வில்லை. குதிரைக்காரன் உணவுடன்
திருப்பினான். இளவரசி சிறிதளவு
சாப்பிட்ட பிறகு தப்பிச் செல்வது
பற்றி யோசித்தான்.

ஆனால் குதிரைக் காரன் அவனை விடுவதாயிற்று. அவனைத் தன் அடிமை யாக்கிக் கொள்ள அவன் மிகவும் விரும்புகிறான் என்பதை இளவரசி அறிந்து கொண்டாள். ஆனால் அதற்கு அவன் இன்னங்க மறுக்கவே அவனை அடிக்க ஆரம்பித்தான். அடிதாங்க மரட்டாமல் இளவரசி கதறினாள்.

இந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பக்கமாகப் பேரய்க் கொண்டிருந்த சில குதிரை வீரர்கள் இளவரசியின் அழு குரல் கேட்டு அங்கே வந்து விசயம் என்று வென்று கேட்டனர். இவ்வித வந்தவர்கள் காஷ்மீர் கந்தாநாடு அவனுடைய பரிவாரமும்தான்.

"நீ ஏன் இவன் அடிக்கிறாய்?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு குதிரைக்காரன், "இவன் என் மனைவி. மனைவியை அடிப்பதைக் கேட்க நீங்கள் வரீர்?" என்றான். இதைக் கேட்டவுடன் இளவரசிக்கு ஆத்திரம் பொங்கி எழுந்தது.

இரண்டு விருகதைகள்

1. கேட்டும் கேட்டும், நனவெய்தும் நனவெய்தும் என்று மட்டும் மனதிலும் மனதிலும் பிடித்திடும் பேரமனம், பிராகடம்
2. உத்தரவு அமரேந்திரன்மேலே கோண்டியே பூமிக்குக் கூட உண்டெம் பந்தம் அகல் மனம் பந்தம், பந்தம் கிந்தனை அகல் மனம் பந்தம், பந்தம்

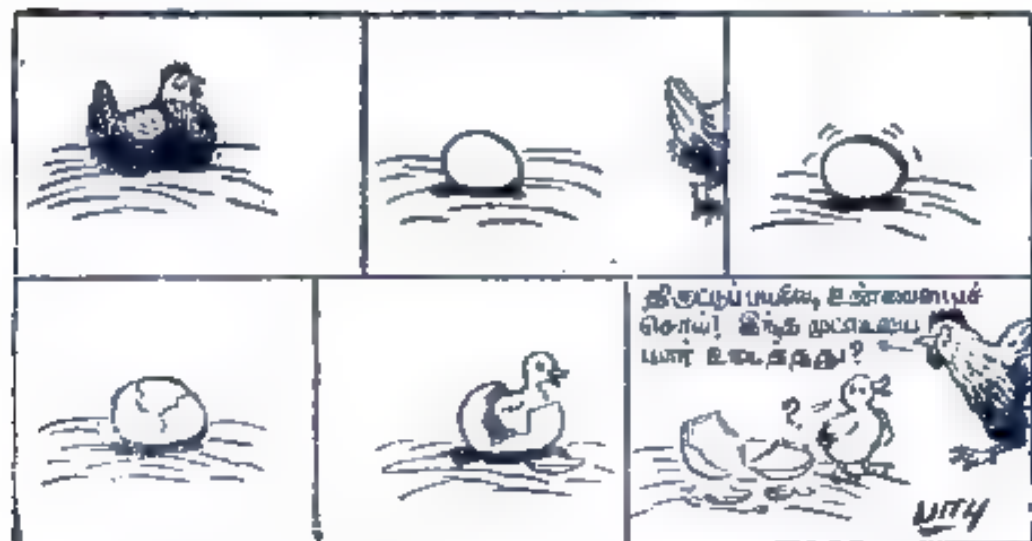
இவை என்ன?

ஆகவே, அவன் கண்ணில் நீர்வழிப காஷ்மீர் கந்தாநாடு பார்த்தது, "இந்த அயோக்கி யான சொல்லுவது முற்றிலும் பொய். என் அரசு குடும் பத்தில் பிறந்தவன். இம்மாதிரி துராத்மாவைக் கு மனைவியாக நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். இவன் ஒரு மந்திரவரதி. பார க்க இளவரசனிட

மிருந்து இவன் என்னைத் திருட்டுத் தனமாக இதர இந்த மந்திரக் குதிரைமீது ஏற்றி வந்து என்னைத் தன மனைவியாகும்படி துன்புறுத்துகிறான்" என்று சொன்னான்.

இளவரசியின் கண்ணீரையும் அவன் கூறிய சேக வரலாற்றையும் கேட்டுக் காஷ்மீர் கந்தாநாட்டின் மனம் இனி விட்டது. மேலும், அவன் அழகைப் பார்த்து அவன் மயங்கியும் விட்டான். உடனே அவன் அங்கிருந்து தனது பேரர் வீதர்களை ஏலி, அந்தக் குதிரைக் காரன் நல்லவன் சில விடுமானது உத்தரவிட்டான். (தொடரும்)

யார் உடைத்தது?

பிரதாபராவின் காதல்

ஆசிரியர்: சுந்தரன்

11

மொழிபெயர்ப்பு: டா. வி.

18. மான்டவன் மீண்டான்!

ரேம்பலின் ராஜ்யாபிஷேகத்தை உத்தேசித்து ஈடு ஈரமெங்கும் ஓரே கொண்டாட்டமாகவும் கோலாகலமாகவும் இருந்ததன்மையால் அந்த அபுரி துணியைக் கண்ட பிச்சாக்காரர்கள் தங்களுக்கும் வேடிக்கைக்கு ஒரு ஆள் கிடைத்தானே என்று பரம சித்தாஷிபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அந்த மனிதன் தனியில் ஒரு பிச்சாக்காரன் தன் தரைக் குவளைவை எடுத்துக் கவிழ்த்த விட்டான் அல்லவா! அந்தத் தரைக் குவளையில் இருந்த குழம்பு கண்ணத்தில் வழிபே வழித்து சிழி சோட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் காட்சியைக் கண்ட பிச்சாக்காரன் ஒருவன், "ஓரே பரித்தாயா, அப்பா! எம் பாதுஷா மங்கை நீ ஆடுகு!" என்றான் கேள்யாக.

இங்னெருவன், "போய்ச் சீக்கிரம் கொடுத்துவிட்டு கொண்டுயா!" என்று பக்கத்திலிருந்தவனைப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அதைக் கேட்டதற்குள் தாமதம்; பக்கத்திலிருந்தவர் தன் கந்தல் துணியை எடுத்து நீட்டினான்.

அந்த மனிதனுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவன் கெடுக்கென்று அந்தக் கந்தல் துணியைப் பிடுங்கித் தூச விட்டெறித்தான்.

"பாதுஷா! பன்ன குற்றம் நேக்த விட்டது! ஏதையைக் கோபிச்சக் கூடாது. குற்றம் குறை யிருந்தாலும் மன்னிக்குறும்!" என்று சொல்வித் தனியிலிருந்த தரைக் குவளைவை ஒரு தட்டுத் தட்டினான் அந்தப் பிச்சாக்காரன்.

அந்த மனிதன் தன் தனியில் கவிழ்த்திருந்த தரைக் குவளைவை அடிக்கொரு தரம் தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அதைக் கண்ணுற்ற ஒரு பிச்சாக்காரன், "பாதுஷா! மருடம் சிழி விழுந்து விட்டது கவனிப்பாடுங்கள்! தனியிலே கன்னகப் பொருத்திருக்கிறது!" என்றான்.

இங்னெருவன் ஏனையாக, "பாதுஷா! தக்கக் கண்ணு ஏற்ற மருடம்தான்!" என்று ஏனையாகச் சொன்னான்.

அதற்குள்ளாக இங்னெருவன், "இன்னும் புரோதிக்கக் காணோம்! பங்கிக, அப்பா அவன்! சீக்கிரம் போய்க் கையோடு உப்பிட்டுக் கொண்டு வா!" என்று கடித்த சொல்வது போல கடித்தான்.

காவலன் அந்த விரோதக் காட்சியைக் கண்டு கேள்யாக கைதெறி கொண்டுக் தான். உன்னை நியுளையும் ரேம்பலும் உட்காந்த ஆசந்தமாக உதரலாடிக் கொண்டு இப்ப உலகத்திலே மெய்ம் மறந்து எஞ்சித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு இந்த வேடிக்கைகளைக் காண்ப்பொழுது இருந்தாத்தானே!

இதே மெய்ம் அண்ணலியின் வார்த்தை புறத்துக் கெடி நிறித்தது அராம்கப் புரோதிதக் உன்னிருந்து வெளிபே வந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் விசித்திர வேலும் வாயிந்த அந்தப் பிச்சாக்காரன் எழுந்த சீக்கிரம். அடுத்த கணம் அராம்கப் புரோதிதனை நேக்கி "முன்னேறி வந்தான், புரோதிதனும் அவனைக் கூர்ந்து கவனித்தான். சோகம், துக்கம், துரமம், ஆச்சரியம், ஆசந்தம், கோபம், தாயம் முதலிய பற்பல பாவங்களும் ஒருங்கே சேர அவன், "பருத் அராமா! நீ எப்படி வந்தாய்?" என்று எச்சோ குடைப காதுகளிலும் விழும்படியாக இரைத்த கேட்டான்.

"ஆம்! அவன் உன்னாமலிசெயே அதே துப்பாக்கியைப் பிடித்த பருத் அப்பன்தான்! அவன் நீகதிகளையிலே குழிவாய்ந்து விழுந்து விட்டதானே ஒழியச் சாகவில்லை. அவன் தன் கைகளைப் புரோதிதனின் தோன்றித் போட்டுக் கொண்டான். பிறகு பித்தனைப்போல் பயங்கதனைச் சித்தித்த, "க என்ன அடையாளம் கண்டு கொண்டு விட்டாயே!

ஆனால் இந்தப் பக்கிளி
கனாக் என்று அடை
வானம் கண்டு கொள்ள
முடியவில்லை. ஆகவே,
எங்களைப் பார்த்து
இயர்ச்சுக் என்று சொ
வாடிச் சொல்லுந்
தார்கள்!" என்றார்.

பக்கிளிகள் கனாகில்
கூடக் காணாத-காணா
வோம் என்று கூட கனம்
பாது — காட்சியைக்
கண்டனர். எங்கே
வரு மரண்டவன்
மீண்டு வந்தது
கண்டார்? அவர்களுக்கு
முதலில் தங்களுக்கட
வர்கள் மீதே கனம்
பித்தக கண்டார்
யில்லை. ஆகவே அவர்

கள் தங்கள் இரு கைகளாலும் கங்களைக்
காக்கி விட்டுக் கொண்டு பார்த்தனர்.
அடுத்த கிணியுமே அவர்களைப் பிழியுந்
துக் கொண்டது. அவர்கள் விதிட்டுச்
சத்தம் போட்டுக் கொண்டு தங்கள் கை
களில் பனம் கொட்ட மட்டில் வேகமாக
ஓடினர். அவர்கள் ஓடின ஓட்டத்தில்
அவர்களுக்கடவ தகைய தெறித்த விடும்
போலிருந்தது. அவர்கள் பருவம் பெய
ரைக் கேட்ட யாத்திரத்திலேயே எதி
வெய்தெய்வ வெலத்துப் போய்விட்டனர்.
அவர்களுக்குப் பருவின் பெயர் கிணம்
சொப்பமானது இருந்தது!

புரோதென் பருவ ஒரு மூலத பார்த்
தான். அவனுக்கடவ பழைய கௌரவத்
தையும் மீடுங்கையும் கிணத்து. தற்
பொழுதின் தாழ்வுத்த கிணமையையும்
கண்டு அவன் காய அடைத்துப்போய்
கின்றான். காவர் சக்கரத்தைப் பற்றிக்
கண்கொற்ற கைதான் வழங்குகொண்டன.
ஆனால் இப்பாதிசியாக உணர்ந்தது உதர்த்
தும் வேதனைக் கைதைய பாருமே
கண்டும் இருக்கமாட்டார்கள்; கேட்டும்
இருக்கமாட்டார்கள். சேத்துவகார தெய்வ
மாகப் போதப்பட்டு வந்த ஒருவன், கட்ட
சொப்பமும் மக்களின் பாக்கியத்தை
கிணவிற்கும் மாபெரும் உரிமையையும்
பெற்றிருந்த ஒருவன், இன்று பிச்சைக்
காரர்களின் உகடையில் பிச்சைக்காரர்களின்
தும் கேடு கேட்ட பிச்சைக்காரனாக சித்
பான் என்று பாசாவது எதிர்பார்த்திருப்
பார்க்கார்! எதிர்பார்த்ததான் துணிவு
எற்படுமா? அதிலும் வேடிக்கை என்ன
வென்றும் புரோதென் தற் பற்றை
கனாக் அகல அடைவானம் கூடக் கண்டு
கொள்ள முடியவில்லை. விதவித சிதைய
என்கவென்று சொல்லுவது!

புரோதென் கிண்ட
தவரப் பெருமூச்சு
கிட்டான். பிறகு
பருவ அம்சத்தைப்
பார்த்து. "பருவ!
உன் காக்கன் ஓடி
கிட்டான். எதிர்த
காட்டு மக்கள் உன்
கைக் குற்றவாளி
என்று குற்றம் சாட்
டித் தீர்ப்பும் கூறி
கிட்டனர். ஆகவே
இனி நீ பாதுகாவராக
ஆடு முடியாது!"
என்றார்.

பருவ அம்சம்
புரோதெனின் உவர்
கிட்டை போன்ற
கைகளைத் தந்து
கடவ கைகளில் பற்

றிக்கொண்டு. "ஆனால் நியூஸன் என்
மனை ஆயிற்றே! அவன் அடைவ
தின் யாதொரு விதமான தடங்கதும்
இக்கியே! என் அவன் அடைய விரும்
புகிறேன். என்னு ராஜ்ய பாதலும்
வெண்டாய், ஒன்றும் வேண்டாம். அவன
வன் தன் தன் மனைகைய அடையும் உரி
மையை உகைப் பறிப்பதற்கெல்லையே!"
என்று கேட்டான்.

புரோதென் சிறிது சேரம் யோசித்
தான். பிறகு, "ஆம், நியூஸன் உகைக்கு
உடைமையானவன்தான். தாராளமாக நீ
அவனைக் கேட்கலாம். அவன் நீ கைப்
பிடித்த பனைவி. நீ அவனுக்குக் கனவான்.
கனவனும் பனைவியும் உயிருடன் இருக்
கும்வகை யாராலும் அவர்களைப் பிரிக்க
முடியாது. எதிர்த காட்டின் கட்டிலும்
கிட்டிலும் உகைக்கு சாதகமாகத்தான்
இருக்கின்றன. ஆகவே, அவன் உகைக்கு
அவசியம் கிடியே நியூஸன்!" என்றார்.

பருவக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு ஒரு
எவ்வியில்லை. அவன் தன்னை மறந்து
ஆனந்தத்தில் குதிக்கத் தொடங்கி விட்
பான். "எனக்கு அததான் வேண்டும்.
அததான் வேண்டும். வேறு ஒன்றும்
வேண்டாம். என் நியூஸனை எனக்குக்
கொடுத்தது?" என்று நிரூபித் திரும்
பிக்குதாவைத்தடன் சொக்கலானான்.

புரோதென் ஒரு கிண்ட பெருமூச்சு
மதபடியும் கிட்டுகிட்டு. "சரி, அப்படி
யானது என்னுடன் வா!" என்றார்.

இருவரும் அன்பு கிண்குன்றே நுகழ்ந்
தனர். கேசே நியூஸனும் சேப்பனும்
கட்டொத்து சாதகமொழி பேசிக் கந்திக்
கொகத்தியே கிதந்து மனந்தை மகிழ்ச்சி
யின் கிதக்க கிட்டுக் கொண்டுக்கத்
கூடத்தை வேக்கிச் சென்றனர்.

19. கதவு திறந்தது!

திடீரென்ற அமைதி கதவு திறந்து கொண்டது. அடிமையப் பெண் ஒருத்தி உள்ளே நுழைந்து தலை வணங்கி "அரசாங்கம் புரிகிறதும் பருள் அம்மைமும் வந்திருக்கிறார்கள்!" என்றாள்.

பருள் அம்மைமா?

ரோம்பணுக்கும் திபுளணுக்கும் தலை கற்றியது. ஏன்? உலகமே தட்டா மரணம் கற்றுயறு போலிருந்தது. எங்கேயாவது இமாதீர் கடந்ததுண்டா? கடப்பது தான் உண்டா? கடக்கத்தான் கடக்குமா? அவர்களுடைய அந்த விவர்ப்பு விவரவுதற் றுண்காகிய, அடிமைப்பெண் மறுபடியும் ஒருமுறை தலை வணங்கிவிட்டு வேளி பேறினாள். அடுத்த சில நிமிஷங்களுக் கேல்லாம் புரோகிதன் பருளி அமைந் துக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

திபுளன் பார்த்ததும் பருளி அடை யானை எங்குகொண்டு விட்டான். உடனே வீதிட்டுக் சத்தமிட்டுக் கொண்டு ரோம் பணை இறக்கக் கட்டிக் கொண்டான். கசரத்தத் திபுளண்காரங்கள் அத்தனை யும் அனைந்து ஒரே ரும்பிருப்பாடு விட்டதுபோலவும், ஆடலும் பாடலும் அடங்கி விட்டதுபோலவும், மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டங்களுக் கேல்லாம் நூற்றுப் புள்ளி வணக்கப்பட்டு விட்டது போலவும் அவளுக்குப் பிரமை உண்டாகிற்று.

அது அவளுடைய மனத் திசை ஏற்பட்ட வேதம் பிரமை மட்டும் அல்ல; உண்மையும் கூடத்தான். பருள் அம்மை திரும்பி வந்து விட்டான் என்ற செப்தி எட்டியதும் கசரத்த மக்கள் குதூகலக் கொண்டாட்டங்களையும் கேளிக் கைகளையும் சிறுத்தி மூட்டை கட்டிகவைத்து விட்டான். பருள் அம்மை என்ற பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே மக்களின் மகிழ்ச்சி மாயமாய் மறைந்து விட்டது.

ரோம்பல் தலை சிமிர்ந்து பருள் அம்மை ஒரு முறை ஏதே இறங்கப் பார்த்தான்.

"என் மனைவியை என்னிடம் ஒப்படைத்து விடு. எனக்கு வேறு ஒன்றும் வேண்டாம்!" என்றான் பருள் அம்மை. ரோம் பணை! பார்த்து.

பருள் அம்மைகள் வார்த்தை என்ன கேட்ட ரோம்பல் புரி அறிதும்படியாகக் 'கட கட' வென்று சிரித்தான். இதே 'உலகம் மனைவீ என்று சொல்

லாமிநீகிறீ! இப்பொழுது அவன் உலகம் மனைவீ இல்லை. தெரியுமா? இப்பொழுது அவன் என்னுடைய பட்டத்த மக்கி யாகும்! எந்தான் அவளுக்குப் புருஷன், பாதுகா எவ்வாம். சிறைக்குக்கட்டும்!" என்றான்.

ஆனால் அதற்குள்ளாகப் புரோகிதன் தன் மகையை உயரத் தூக்கி ரோம்பணைப் பார்த்து. "பருள் ரோம்பன்! தெய்வத்தின் சட்ட திட்டங்களை அவமதிப்பது தகாத காரியம். இப்பொழுது இவன் எகிப்து காட்டு அரசன் இல்லை என்பது உண்மையே. ஆரிலும் திபுளன் இவனுடைய மனைவியான். மனைவியைப் புருஷனுக்கு இவன் என்ன சொல்ல எந்த காட்டுச் சட்டமும் இடம் கொடுக்காது. எகிப்து காட்டுச் சட்ட திட்டங்களும் தர்மங்களும் இவன் கட்டுக்கு ஆதரவாததான் இருக்கின்றன!" என்றான்.

ரோம்பணுக்கு அப்படியே தன் சத்தம் உலங்கி விட்டதுபோலத் தோன்றியது. பறந்துகொண்டிருக்கும் பறவையைத் துப் பாகி கொண்டு கட்டு விட்டால் இறக்கான் விசிக்ந்த விசிக்ந்தபடியே மேலே விழுந்தவிடும் அல்லவா? அதே போல ரோம்பலினுடைய அட்டாசச் சிறிப்பு அப்படியே அவருடையாக சின்று விட்டது. மரித்துறாமான அந்த ஆண்க்கக் கொண்டாட்டத்தினை எவன் எந்த மன திரங்கை ஒழிந்துவிட அல்லது பாருடைய

மாரிவது: (சிரித்த முகத்துடன்):— என்ன விட்டா, ராஜாஜி! உலகத்தை என் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் பத்த நாட்களுக்குள் நீங்கள் வேறு எங்கே வரவது வேலை தேடிக் கொண்டு விட்டால் மிகவும் தாமதமாகும்!

என் பட்டதோ, தெரியவில்லை! மழிச்சித்
தடையில் மீகத்த கொண்டிருக்க உலகம்
ஒரு கொடியில் துயரக் கரடாக மாறி
விட்டது! விதி இப்படிச் சதி செய்யும்
என்று யாராவது எனவிலும் சித்தித்திருப்
பார்களா? நியூதன் சிவபெருங் கவர்
அடைத்து ஆடாமல் அனாதாமல் உட்
காந்திருக்கிறான். பருள் அன்னலோட்டுக்
கடங்காத மழிச்சி மலரிலில் மூழ்கிப்
பித்தனாகவே ஆகிவிட்டான். எகிப்து
காட்டின் கட்டிடப்பண்களும் பிரதான
புரோகிதரும் தன் கட்டுமில் இருக்கும்
பொழுது அங்குக்கு அனாதை ஆகாதம்
ஏற்படுவதும் அதில் அவன் தனிகாள் தெரி
யாமல் மூழ்குவதும் இயல்புதானே?

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சோம்பலுக்கு
கிணறாமதெளிவாக விளங்கியது. கதர்த்து
மக்கள் உணர்ந்ததைத் துணுக்கும் வேதனை
மிகக் இந்தச் சோசாதந்தைக் கேள்வி
யுற்றதும் மாணிகளின் வாசலில் கத்த
கூடலாயினர். 'என்ன கடக்குமோ?' என்ற
ஆதக்கமும் பரபரப்பும் மக்களுக்கு ஏற்
படுவது கஷ்டந்தானே? கொடுங்கோல
னின் கொடுங்கோலமையே விருத்த தப்பி
விட்டதாக எண்ணிப் பூரித்துக் கொண்
டிருக்க மக்கள் மறுபடியும் அதே கொடுங்
கோலனின் ஆட்சிக்கு உட்பட வேண்டிய
நிப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டால் குறைவுக்கே
முறாவதும் பீதியில் பவத்த சாகதும்
சகலமே அல்லவா? ஆகவே, மக்கள்
மாணிகளின் வாசலியே நிரன் நிரலாக
வந்த 'கொஞ்ச' வேண்டி போலாயினர்.

சோம்பல் ஓடிப்போய்ப் பருளின் காவுடி
களிலே மணங்குவிட்டுக் கொண்டு உட்
காந்தான். மேலு அன்னாத்த பருளின்
முத்தையே பார்த்தவாறு, "எனக்கு
தாதுபடும் வேண்டாம்; சிம்மாசுவமும்
வேண்டாம்; மதுடமும் வேண்டாம்;
ஒன்றமே வேண்டாம். என்வாவற்றையும்
சிக்கவே எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால்

என் இதயபீடத்தில் அமர்த்திருக்கும் என்
உணர்ந்தாரெனப் யட்டும் அகற்றி விடா
நீங்கள்; பிரித்து விடாதீர்கள்! உங்களுக்குக்
கோடிப் புண்ணியமூண்டு!" என்றான்.
அதைச் சொல்லி முடித்ததும் அவன்
தன் சித்தந்தைத் தனியிருக்க வழற்றிப்
பருளின் கையில் கைத்தான். பிரதகு.
"இந்தாருக்கன், உங்கள் மருடம்! இது
எனக்கு வேண்டாம்; வேண்டவே வேண்
டாம்!" என்றான்.

ஆனால் பருள் அம்மன் மருடத்தை
ஏற்றுக் கொண்டனிக்க. அவன்டம்
அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டுத்
தன்மைய அனாதை. "வேண்டும். எனவு
தாதுப் பாரம் செய்து செய்து எனக்கு
அதுத்தவிட்டது. இப்பொழுது என்
காட்டம் எல்லாம் அன்பு ஒன்றிலேதான்
சென்றிருக்கிறது. அன்பு ஒன்றைத் தவிர
வேறு எதையும் சித்திக் என் மனம்
இடம் கொடுக்கவில்லை. அன்பு! அன்பு!
அன்பு! இந்த ஸ்மாணிகளைத் தவிர
எனக்கு வேறு எந்த கவமாயினையும் கிடை
யாது. எனவே, இந்த மருடந்தை சீயே
கைத்துக் கொள். எகிப்து காரும் எகிப்து
காட்டு மக்களும் உக்கிரவேதான் விரும்பு
கிடுக்கன். உக்கிர விரும்பியதோடு மட்டும்
அல்ல; உக்கிரயே பருளுகையும் தேர்ச்
தெடுத்த விட்டார்கள். உன் இடம்
போலவே ஆட்சி புரி. எனக்கு எவ்வித
மாண ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆனால்
ஒன்று; என் நியூதனை என்க்குக்
கொடுத்தவிடு. அவனைத் தவிர என்
வேறு எதையும் வேண்டேன். புரோகி
தன்டட அவன் எனக்குத்தான் உதா. மனம்
பாணவன் என்பதை உனக்கு எடுத்துச்
சொல்லி விட்டான். ஆகவே, நியூதனை
என்னிடம் ஒப்படைத்து விடு! அதுதான்
நியாயமும் தப்பும்!" என்றான்.

இவ்வாறு சொல்லியவாறே அவன் நியூ
தனின் கைகளைப் பிடித்தான். (தோடரும்)

சங்கீத அரங்கேற்ற விழா

சென்ற 66. தஞ்சை ஸ்ரீ சங்கரமடத்தில்
டாக்டர் கே. தாமரை அலக்கின் மருமான்
குமாரி பிரேமாவின் சங்கீத கித்யா அரங்கேற்ற
விழா வேரு சிறப்பாக நடைபெற்றது. விழாவுக்
குத் தலைமை கெடுத்த ராஜி ஜில்லா கல்வி அதி
காரி ஸ்ரீ பி. கே. பட்டாசேதர சங்கீதரின்
குமாரி பிரேமாவின் சங்கீத ஞானம் போதும்
மேலும் வளர ஆசி கூறின்கட்டு. இவ்வளவு சிறப்
பாக சங்கீதம் கற்பித்த சங்கீத பூஷனன் ஸ்ரீ பி.
வி. கணேசன்மரின் திறமைமைய பாசாட்டினார்.
மேற்படி விழாவுக்கு ஆந்தான கவி தாமலிங்கம்
யின்மே முதலான பல பிரமுகர்களிட மிருத்த
காழ்த்தச் செய்திகள் வந்திருந்தன.

இந்த முறைப்படி **டால்டா**

**உபயோகித்து
ருசீமிக்க
பலுஷாக்களை
துயாரியுங்கள்**

ஒரு பழையகாரி தயாரிப்பு:
1 டப் கனடா மரிக 2 பெர்ய
க்யூர் டால்டாவுடன் தக்கவைத்து
பிசாத்தல் தயாரிக்கவும். மாதம் சித்தி
கட்டிக்கொள் தட்டி தடுக்குமே சித்தி பச்சை
செய்துகொள்வோம். டால்டாவுடன் மானிலிக் போலிதெயு குடாக்கி,
அடுப்பிலிருந்து இறக்கவும். அதன் கட்டிக்கொள் தெயுசைப் போடவும். கட்ட
டிக்கை தக்கவை உப்பி ஒரே மாதிரியாக சிப்பெய்துமே மானிலிகை அடுப்
பிச் செய்து இறக்கவும் செய்வோம்கூட. பிசா, கட்டிக்கொள் தயாரிக்கக்
கொள்வோம் கனத்தகுடாவுடன் கட்டி கட்டிக்கொள்வோம் தட்டிக்கொள்வோம்.
டால்டா ஒரு கத்திரி தயாரி கொள்வோம்கூட அதன் அதன் தயாரி குட்
கட்டிக்கொள்வோம்—கனடா, உணவுகள் ஒழுங்காக ஒழுங்காக பக்குவமாக
தகு போதுமான கனடாவுடன் அளிக்கிறது.

**எந்த உணவுகள் உங்கள் இரத்தத்தை முக்கிய
யாக்குகின்றன?**

**இவை ஆகியவற்றைக் குறைக்கிறதே—அப்படி
செய்து கொள்ளுங்கள்—அருமையாக!**

தீ டால்டா அட்டைவெள்ளி எர்வீஸ்

தயாரி பெட்டி, தெ. 353, மம்பாய் 1

இலட்சியக் கீணவன்

கமலா சக்கரவர்த்தி

பித்திரை வயதில் உலகமே இன்ப மயமாகத் தோன்றியது சித்திராவுக்கு. இரவுகளில் ஆனந்தக் கனவுகள் கண்டாள். பகலில் ஆகாசக் கோட்டைகள் கட்டினாள். வீட்டில் தன்னுடைய விவாகத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை கடங்குப்போதெல்லாம் அநேகவிதமான உற்பனைகள் செய்து அவற்றை ஒன்று சேர்த்து வைத்திருந்தாள்.

தாய் தந்தையரால் எவ்வளவு பாடுபட்டும், சித்திராவின் இலட்சியக் கனவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு விஷயத்தில் பட்டும் சித்திரா தீர்மானமாக அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தாள். அதாவது, 'தன்னுடைய வரப்போதும் கனவு! ஒரு பிரதித்தமானவராக இருக்க வேண்டும். எந்த 'வய'னில் இருந்தாலும் அவருடைய பெயரைக் கேட்ட மாதிரியில் எவ்வோரும் 'அதாரகாரம்' போட வேண்டும். எவ்வளவுதான் பணம், அந்த மீது எல்லாம் இருக்கட்டுமே, ஒரு பிரதிபெற்ற பெயராக மூன்றுகள் அல்ல யெல்லாம் எம்மாதிரி!' என்று சதா காலமும் அகன்மனம் கொய்க்கி கொண்டிருந்தாள்.

இரண்டு வருஷங்கள் பந்தி செய்தாள். சித்திராவின் மனது சித்திரித்து அவர்திருந்த இலட்சியக் கனவுகள் ஒருவராலும் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. அவளுடைய வயதுப் சென்னை, தோழிகள் எவ்வோருக்கும் அநேகமாக விவாகவாசியிட்டது. அனல் அந்தப் பெண்களுடைய பரிதாபகரமான பண வாழ்க்கையை கினைத்துப் பார்த்தால் சித்திராவுக்கு என்னமோ செய்தது.

"இதற்கு மூன்றுகள் தீ யாரிடம் வேலை பார்த்தாய்?"

"வருஷமூன்றுத்தி செட்டியா வீடத்தி..."

"அவரிடமிருந்து ஏதாவது நன்சாட்சிப் பத்திரம் வைத்திருக்கிறாயா?"

"இல்லை ஸார்! ஆனால் அவருடைய கைக்கடிகாரம் என் கையில் நான் இருக்கிறது!"

அவன் அருமைத் தொழி வகிதரவின் கணவர் ஒரு டாக்டர். அப்பப்பா! வீட்டில் ஒரு கிரியைப்பட அவரால் சிம்மதிபாக இருக்க முடியாது. எப்போது பார்த்தாலும் கோவானிகைய தொக்தரவுதான். இதுவகரையில் வகிதரவின் அவன் கணவனும் சேர்த்து ஒருகாங்குட வேளியில் போகாததைப் பற்றி வகிதரவோவியெவ்வளவு அருதான்—ஓ! இந்த டாக்டர் கினை சொம்ப மோசந்தான்!

அடுத்தது, சாவித்திரியின் கணவர், அவர் ஒரு சினிமா கட்டரக்டர், ஒரு நானாவது வீட்டில் சாப்பிட மாட்டார், பகலில் மாடு மாதிர் தூக்கிவிட்டு, இரவுகனல் உறையுபார், அன்று ஒரு வான் சாவித்திரி சித்திராவிடம் கொஞ்சு:

"ஒரு தடவை வீட்டிற்குச் செஞ்சு வந்து விட்டாயா! அதைப் பார்த்துவிட்டு, 'ஏனா! இன்னிக்கு ஏதாவது கல்வ சினிமாவைப் போகலாமா?' என்றேன். அவ்வளவுதான்! ஒரு தடவை விழித்துப் பார்த்துவிட்டு, 'சாவித்திரி! உனக்குக் கொஞ்சம் கூடப் புத்தயில்லை. இப்போதுதான் நானிக்கு எடுக்கப் போகும் ஒரு 'வாட்'ஸ்டப் (shot) பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கேன். எல்லாம் தொங்குது போயிற்று, போ!' என்று."

இதைக் கேட்ட பிறகு, 'என்ன வகிதரவின்! சினிமா தொழிலியின் எவ்வகளை விவரம் செய்து கொள்ளவில்லை' என்று பிரதிக்கை செய்துகொண்டான் சித்திரா.

அடுத்தது சாதாரணக் கணவர், கல்வாணத்திப்போது எவ்வோரும் அவன் கணவரைப் புகழ்ந்தார்கள். சித்திராவுக்கும் அவ்வித கல்வ அபிப்பிராயம் விழந்திருந்தது. ஆனால் போன நூயிற்றுக் கிழமை அவன் வீட்டுக்குப் போயிருந்த போது அந்த அபிப்பிராயம் அடிபோடு மாதிர் போயிற்று. அந்தப் பெண்டாட்டிக்குப் பங்கம் இனித்துக்கொண்டு செல்லும் உயிராசங்காரம், பார்த்தாக்கிதத் தேவத்துக் கொடுப்பது, தேர்ச்சி அகரத்துக் கொடுப்பது சகிக்க முடியாததாக இருந்தது. ஓ! என்ன இருந்தாலும் ஒரு வருஷனுக்குத் ததரியம் கொண்டாமா?

ஆழ்ந்த மனது சாஜ்யத்தில் அடுபட்டிருந்த சித்திராவை அவன் தயார் பழையக் கொண்டிருந்தான். "சித்திரா! சீக்கிரம் வருத்திடு! என்ன தாக்கம் மத்தியாண வேளையிலே! அப்பா வந்திருக்கிறது. ஏதோ கல்வ சமாராசம் போயிருக்கிறது."

ரஞ்சாதனைக் கட்டிக் கொண்டான். சாலேஜில் அவன் கடந்துபோன வேண்டிய விதத்தைப் பற்றிச் சதா உபதேசம் செய்தான்.

ஆறு மணி மலர்வுக்குச் சென்னைப் பட்டணத்தில் உள்ள மூக்கால்வாசிப் பேர்வலாரகைக் கட்டிடத்தில்கூடியிட்டார்கள்.

கூழத்தில் தோஜாப்பூ மாடுவடம் உட்கார்த்திருந்த ரஞ்சாதனைக் கண்ட சித்திராவிடம் கண்களில் நீர் துளித்தது.

கட்டிடம் சிறிது அடங்கி விடும்பதம் ஆனவுடன் பிரின்ஸிபால் எழுந்திருந்த தன் தொண்டையை ஒரு தடவை களைத்துக் கொண்டார்.

அடுத்த விஷயம் கட்டிடத்தில் கலையமேற்பட்டது. துளக்கன் ஏதோ 'சாஸூ' 'மெஷ்டு' பேசிக் கொண்டவதும், சிலர் துள்ளல் வழியாக எட்டிப் பார்ப்பதும், "என்ன? என்ன?" என்பதும் ஒரே கலையமாகப் போய்விட்டது. இதற்குள் வெளியில் சென்றிருந்த ஒருவர் அவரை அவரமாக உன்னை வந்த என்னைவோ சொன்னான். அவ்வளவுதான்; அடுத்த வினாடி கலையாடு மண்டபம் அப்படியே காலியாயிற்று. ரஞ்சாதனையும், சித்திராவையும் தவிர, பிரின்ஸிபால் உள்பட

எல்லோரும் விழுந்தடித்துக் கொண்டு வெளியே ஓடினார்கள்.

ஒன்றும் புரியாமல் உட்கார்க்குகொண்டு இருந்தார்கள் சித்திராவும் ரஞ்சாதனும். அப்பொழுது இவர்கள் இவர்கள் ஓடி வந்த பிரின்ஸிபால், "யிஸ்ட்! ரஞ்சாதன், மன்னியங்கள். எமது சாலேஜ் கட்டிடத் திற்கு எதிராகப் பிரசித்தி பெற்ற கடிசை 'கருவா' சித் மொட்டாச் கார் டவர் பவ்' ஈர் ஆயிருக்கிறது. பாவம், அவரே காதர ஓட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். உங்க ளுக்குத்தான் தெரியுமே, எம்ஸார் ஸ்தான் களை? அவரைச் சுற்றி அவர்கள் வளைத் துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இக் லேயே இருங்கள். ஏனும் ஒரு மூலத அலகர்ப் பர்த்துவிட்டு வருகிறேன்!" என்று ஒரே முச்சிக் கூறிவிட்டு ஓடினார்.

சித்திரா அடியற்ற மரம்போல் கரத காலியில் சாய்ந்தாள்.

ரஞ்சாதன், "சித்திரா! சித்திரா! என்ன ஆகிறது, உனக்கு? சொல்லேன், சித்திரா?" என்று அவன் தோண்டிப் பிடித்துக் குறுக்கினான். துக்கம் கலந்த ஒரு கறட்டுச் சிரிப்புடன் அவளை ஏறிட்டு ரோக்கிலும் சித்திரா. அந்தப் பார்வை யில் இருந்த அத்தத்தாத ரஞ்சாதன் புரிந்து கொண்டான்.

கல்கி தீபாவளி மலர்

தொத்த நாயக்கன், பிரமுகன், பிரபல எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் முதலியவர்களுடைய அருமையான கதைகளையும், கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும், விநோதமான கதைச் சித்திரங்களையும், ஹாஸ்யச் சித்திரங்களையும் தாங்கி நவம்பர் 1-ம் தேதி தீபாவளித் திருநாளில் மனம் விட மகர்திறது. இரண்டாறு பக்கங்களுக்கு மேலே கொண்ட இம் மலர் பூராவும் ஆர்ட் கார்டிங் திம் அச்சாகிறது.

விலை ரூ. 4 - 0 - 0

000

உங்கள் உன்னுள் ஏனென்குவிட்டம் நெகவக்கு முன் உட்டியே பறியு செய்து கொண்டுக் கொடுகிறோம், தயாக் ஸ்தம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவோர் ரிஜிஸ்டர் கார்ட் உள்படக் கீழ்க்கண்டபடி அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

உன்தாடு, சிசோன் - - - ரூ. 4 - 7 - 0

பர்மா, மலேயா மற்றும் வெளிநாடுகள் ரூ. 4 - 12 - 0

இவ்வகையதன் கல்கி தீபாவளி மலர் பிரதேசங்களுக்குக் கி. பி. பி. ஸ்கூல் அனுப்பப்படுக

000

மாதேஜார் : கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

“மோட்டர் கிப்பத்தின் உள் காது ஒலித்து போனதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது சம்பந்தமாக நீ கொடுத்தவுடனே என்னையளித்து?”

“ஜயாநீரம் குழாய் தட்டி எடுக்கேடுதற்காகன்!”

"பணத்தைக் கொண்டு என்னை செய்யப் போகிறாய்?"

“தான் சொத்தத்தில் ஒரு
பேரட்டை வளக்கப் போகிறேன்”

உத்தி விடையென்றும் சர்க்காரிடம்
தொழித் தயார்வையு உத்தரம். எப்படியோ
காட்டில் ஒழிக்கவேண்டுமாம் திருத்தம்.
சர்க்காரும் அப்பலின் கீட்டுக்கு கைப்பாடுத்
தான் உத்தரம். பீரூரின் கைப்பாடு கைப்
பாடு கையாண்டு திருத்தமும் அதுதான் கைப்
பாடுகளை கைப்பாடுகளை கைப்பாடுகளை
கையாண்டு திருத்த சர்க்காரும்.

ஒரு கள்ள காவல் முதுகாய் தன்முதுகாய்
தெருவாய் 'குதூசு' கட்டுத் 'சுதூசு' எதில்
'கலாட்டி' அம்மான் பகாராக் கடை
என்ற தன் மிகையின் மொகான் ஒரு
கடைகூட தூசுபிததான். அதை ஆசுபிதத
கடைத் தூசின் மூலம் கடைகின் மகையித
கடைகின் கடைகன் கடைபததானே
பிததானான் கிததான்? ஆதல் அதை
கடைப் பிததானானது கடைகன் அந்தப்
பகாராக் கடைகூடத் திதத கடைத்
தூசுதான் மகித கேள் கேள் திதத
தொகு பிததகைதான். அந்த அகன்
பிததகைத்திததான கடைத் கடைத்
கிததான் ஒன்பத ஒன்பதான்— அதைத்

[illegible]

முதுசாயி தம்பிகள் பங்காச் கடை வைத்த கிப்பாயம் செவ்வாயம் எங்கள் கிட்டம் வேலை செவ்வாய் கிதத்தி கிட்ட கிட்டம். பங்காச் கடைவை கிடுகிடுப்பதற்கு முதுசாயியின் கிட்டம் பொறப்பாண னாரிதகன் இருந்தான். இவ்வளவு காலம் பழைய கிட்டம் வேலைவை கிட்டம் போகத உடுதவகாத என்பத முதுசாயியின் எண்ணம். ஆதல் முதுசாயியும் காயாட்சி யம் அந்த கிட்டம் பூன் போகப் பணி காயாட்சி அடக்கம்கண் வேலை செவ்வ தம்பி, காயாட்சிம்கேலை வாக்குவதற்காக கிட்டம்குறா, கிட்டம்குறா, முதுசாயி யும் காயாட்சியும் பொறத்தக் கொண்டு போகதின்பி. 'எங்கள் கிட்டி இவ்வளம் உட்கன் கிட்டம் வேலை செவ்வ காயின்பி. எங்களுக்குப் பங்காச் கடை இருக்கிறது. அதன் தயம் என்பத லாயம் கிப்பாயம் உட்கிதத. தந்த கிப்பாயத்திலே எங்கள் லுத்த குறுபாதத்திச் சேர பொடு கிடும். மதே காயாட்சி காயாட்சி வேலை செவ்வ கிட்டமிற்கே எந்த பழைய தோஷத்தின் இட்கிடும்' என்பாங்கள்.

[illegible]

கார்ப்பீனிக் அமிலம் கொடுத்த விடுதலை, கார்ப்பீன் இன்ஹைபிடர்கள் உடம்பை பாதுகாக்கும் பதில் கொள்வதற்குரிய அப்பதம் தரும் தரகம் கொடுக்க வேண்டும் கொள்ளலாம். இப்படி விளக்க போகும்போது பணம் சம்பாதிக்கும் இடத்திலிருந்து வேலைகளை விட்டுப் போக முடியாமல் இருக்க சம்பளம் தர வேண்டி?

அப்பு இப்பொழுதெல்லாம் என்னை விட்டிருக்கிறார்? இங்கே, ஓரங்க நுதலியை வர வரவர அவனுக்குப் பிரேமாவோடும் ஏற்பட்ட காதல் நுதித்த போகாததால் பிரேமாவின் காதலோடு அவனுக்கு நுதலியை மாஸ்பட்டத பகாதிச் சீத அவனுக்கு இருந்த காதல்தான். அதற்கு, பிரேமாவைக் காதல் கையின் கொட காதல்தான் வர தட்டின மூலம் பகாதிவைக் காதலால் என்ற குந்திச் செய்தான். அவனுடைய காதல் விதாததான பிரேமாவோடும் பகிர் கிங்கியே? இதைக் காதல் பகிர்காதல் போனும் போகிறது. என்னை விட்டோடும் காதல் கொண்டிருக்கிற எல்லாம்? அது பகாதி காதலும் பெரிய காதல எல்லாம்? அப்பு கிரமயிய தொண்டை என்னை எப்படிப் போ கெய்தித்திக் கொடுத்த பிற் றும் காதல் பந்திக் கொள் பட் கொண்டும்? காதலகாதல் என் னால் விட்டிருக்க வரவேண்டும்?

பிரதமரின் தம்பி டாக்டர் கி. வி. கன்டனாக்கும் உயர்ந்த கல்வியைப் பெற்று உயர்நிலையில் குருத்தடி, தரகாடி, பு. பித்தூர், பித்தூர்

காயமி, காய் களிப்பக் கூடிய ததவாயிப்
 திருத்தது. மூம்பெய்தாய் மண்கொரு
 தடவை கந்த கொண்டிருந்த கையெட்டன்
 இப்பொழுது அகல மண்கொரு ஒரு தடவை
 கருகிலிருந்த துத தெளிவாக
 விளம்பெது. துதநுள் அந்தத் தெருவி
 தாய் கையவாழிந்த கப்பாத்தினர்
 பிரேமகக்கும் டாட்டருக்கும் உள்ள அந்த
 சங்கமான பெயர் கெதத்தது ஒருவருக்
 கொருவர் கந்தசங்கமானபே பெயர்
 கொள்த திட்டப்பட்டார். கையவாழியாத
 உள்ள 'பிரேமகயின் கிட்டல் பாருக்கொ
 ருதெ கந்தசங்கமான கயாதி அநும்தாய்
 தகத்தக டாட்டர் கருமிரு' என்ற
 கொய்க்க கொண். னர்.

முதுகைக்கு அச்சடி பட்டிட்டுக் குதறு
குதறுதலில் செவ்வியமாய் தாளிட்டுத் தறு.
இதற்குச் சாணம் அப்படிதான் விட பட்டிற்
பா க்கப்படுதல் தாசன கோக்கலும்தான்
காண்ப் பிறுத்த தான்.

‘இருள் கொஞ்சம்’ என்ற தலை
காண்பதே திரைத் தோட்ட வேண்டிய
தகவலேயே எற்பட்ட தீர்மானம்.
பாட்டாளர் கைவந்தவுடனேயே
ஒவ்வோரம் அளவைத் திரைத்
விட்டுக் குளிர்ந்த விரைந்த ஒரு
கணிக் கும்பிடு போட்டு விட்
டாம் போதம்; பாட்டர்
போகும்போது ஒரு ரூபாய்,
இரண்டு ரூபாய் ருஜாசனமிக்குக்
கொடுத்தாயும் போக மாட்டார்.
பாட்டர் ருஜாசனமிக்கு அடித்
தகவலுதர பணம் கொடுப்பார்.

பதற்குக் காரணம் அவர் அந்த விடயம் முறையாக வேலை செய்த சொந்திகுக்குப் பங்கிதகாலக வேலககா குறகபகம் அவருக்கு தக்துதகப காரணக்து கங்கித கன இககக்தகம் கெத்த விடக கபத கங்கததகம்.

முதுகாமிக்கு ஒரு எட்டாவது தங்க
ஒரு டாட்டாவி டிட் வேண்டுமென்ற
ஆகா. அந்த ஆகா இந்த ஐயத்திற்கு
சிதறியதை உபயதன் என்ற விட்டி
கிட்டான். இப்பொழுது அந்த ஆகா மத
மயமும் தவிர்த்து. அடிக்கடி அந்த
கிட்டத்திரு வரும் டாட்டர் வேண்டுகின்
றவன் அந்த ஆகா சிதறியதை வழி இருத்
தவையல்லவா? அவன் ஒரு டாட்டாவை
கிட்டாதான் ஒரு டாட்டருக்குப் பிறை
யம்பெண்டாவதையது இருந்து வந்து
வகை யடுத்தவரைத் தெரிந்த சொன்னவன்.
அப்படியே சொஞ்சும் சொஞ்சாவது ஒரு
ஐட்டி டாட்டாவி கிட்டவன் என்ற அபிப்
பிராயம் அதுதான். தன் ஆகாவை ஒரு வன்
பிரேமகிடம் சொல்லி அவன் மூலமாக
டாட்டரின் அபிமானத்தைப் பெறவன்
என்பது அவன் எண்ணம்.

பிரேமராய்க்கு டாக்டர் கீலகண்டனின் உப்பு எதிர்ப்புத்திட்டத்தை கீழே கீதைய மருத்தகம் குவிப்பாயின. மாத்திரை, ரூபாய், திராசுமம், எந்த பங்குதர்ப்பு மருத்தகம் விதவிதமான பட்டிகளிலும் டப்பிகளிலும் இருந்த பிரேமராய் அழகுப்படுத்திச் செல்கிறார். பிரேமராய் அடிக்கடி எதாவது மருத்தகம் பிட்டுச்செல்கிறார் என்று சொல்கிறார். அவன் வந்து வந்திருக்கும் மருத்தகத்தில் எதாவது இருக்கிறது, எதாவது வேண்டுகிறார், எதாவது வந்திருக்கிறது என்று குறுகிய நேரத்தில் அங்குமே அவன் இப்பொழுது பத்தம் பண்ணிண்டு வந்த மருத்தகத்தை தெரிந்து செல்கிறார். டாக்டர் வேண்டுகிறார் இன்னும் சில வகை மருத்தகத்தை தெரிந்து செல்கிறார் போதும் என்பது அவன் அபிப்பிராயம்.

அந்த கால பிரேமங்களுக்குத் தலையி
லரும் போயிருந்தது. முதுகாயிடை
பிரேமலிங்குத ஒரு தலையி மாதிரி
எடுத்துக் கொடு வந்த உத்தரவிட்டான்.
முதுகாயிக்குத் தன் ஆலாயைக் கொண்டு
விட அதுதான் சரியான சந்தர்ப்பமாகப் பட்
தது. தலையி மாதிரியான எடுத்து அந
லிடை கொடுத்தக் கொண்டு, "எனக்கு

இந்த பதிவுகளில் அன்போடு ஒரு
ஆவணப் பதிவு செய்து கொடுக்க.

பிரதம அமைச்சர் சொன்னபோது, "என்?"
என்(என்),

“கிளப்பைப் போடப் பற்றி ஒருத் தரப் பிழைக்க வேண்டுமாயின், ஒருத்தரைச் சாத அடிக்கண்ப்பது அங்கம் வாதவே முடியும், பாராட்டி” என்பார்.

பிரேம இதைச் செய்ததும் நினைந்து, "ஐ தயவுசெய்து திரைக்குள்; கம்ம பாக்டர் அப்படி இல்லை. இதுமையிலே இவர் எடுத்தது சொல்லு சொல்லித் தந்ததை உடல் தவற விட்டிருக்கிறாயா!" என்று.

"கனகரூத் தெரியாதா? அப்ப டாக்டர் எப்படித் தவற விடுவானா? பொது மக்கள் உட்காருவதைப் சொன்னார்கள். இதைத் தவற விட்டுத் தப்பித்தான் அந்த மனிதனுக்கு ஒரு சண்டை வந்த பரப்பா?" என்று குறைபாடு.

பீதாமா பெருமாபோடி சித்திரத்
தொண்டை தலைவன் மாத்நிலைமை விழும்
திருந்.

"எனக்கு கொஞ்சனாய் தரு ஆகாச....."
என்ற காவையப் பிசாசுத் தொண்டே
திருநாள் முறையாடி.

¹¹ அக்ஷரம் 7¹¹ என்ருதல் 1923ஆம்.

¹⁴ காதலும் தரு டரன் டரர்ட்டிடலா
மரன் டு.....¹⁵

இதைச் செட்டைப் பிரேமாவிற்கு மாற்றியும் ஒரு தடவை தங்கியிருப்போட்டோ. "இதன் ஒரு டாட்டாவானது துறையா? அது வேலைக்கு வருமா?" என்று பிரேமர், செவ்வாய் இரத்தம் சொல்லி.

"எவ்வளவு உயர்ந்த தாயிருந்தால்
யோசனை முடிந்த போதிலும், குழந்தையே
டாட்டிதான் குழையாவிட்டதால் ஒரு மம்
பொருட்டித் தோன்றாதது டாட்டி தாயா
இட்டே சிவந்த செ.மும்; போதும்!
யின்னாலே தாயே டாட்டிதான் என்று
யிருக்கா!" என்று.

“எப்போதுதான் வெளியாக.....? பார்த்து
வாங்க. ஆனால் நீ பின்னால்தான் வரப்போகாதே. உடனே
வருவாயா?”

“எங்கள் குழாய். உதப்பு மருத்த
கொடுக்கு உதப்பு மருத்த கொடுக்கிறேன்.
சிகப்பு மருத்த கொடுக்கு சிகப்பு மருத்த
கொடுக்கிறேன். சிகப்பாய்வு எழுப்பாய்வு
கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்கிறேன்! இப்
படியே கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க

பிட்டா என்-பிரிவ என்னை சொல்வாரு? கெட்டி மருந்தோ, வெப்ப மருந்தோ, எவ்வாறு சொல்கிற தெரிஞ்சுக்கிறேன்!" என்று.

பிரேம சிரித்துக் கொண்டே "பட்டி! காட்டும், கேட்டுச் சொல்லுமேன்" என்று. அகம் இப்படிச் சொல்லி காப்ப முழுமூலம் பட்டிசின் கை தந்த விட்டு காசலில் கட்டி கிழங்க சந்தம் கேட்டது.

முறையி "இதோ, அங்கே கட்டப் பட்டோ!" என்ற சொல்லிக் கொண்டே ஓடினார்.

பட்டி, பிரேம இருந்த அகலக்குள் தலையிடுகார். முறையி அகலக்குப் பின்னும் கந்த அகலிச் சிரிப்பின் கையால் கட்டிக்கொண்டு கிழங்க. அங்கிருந்த கந்தாலியின் அகலிந்த முறையிமைப் பார்த்தார். உடனே பிரேம பட்டியைப் பார்த்து, "முறையி சொல்ல கங்கை; சொல்ல கேட்டுக்கொள். அகம் சொல்ல காசலில் இந்த கட்டியில் கெட்டு சொல்லுக்கொள் என்ற கங்கையின் சொல்லி யிருக்கிறேன்.....!" என்று.

"முறையிமைப்பந்தி கிழங்க சொல்லி இருக்கிறேன்! காக்குத் தெரியுமா.....!" என்று பட்டி.

"எவ்வாறுக்குத் தெரியுமா?" என்று முறையி அகலிச் சிரிப்பின்.

"அகலக்கு கங்கையின் ஒரு காலில் கிழங்குமேன்" என்று பிரேம.

"என்னுள் ஒரு காலில் கிழங்குமேன்? என்ற?"

"அகலக்கு சொல்ல காசலில் பட்டியின் கையால்....."

இதைக் கேட்டதும் பட்டி திடுக்கிட்டார். "இது சொல்லாத கையால் இருக்கோ? இந்தப் பந்திதான் கை உகலக்கு எதற்கு அப்பா?" என்று, முறையிமைப் பார்த்து.

"சரி, எது மருந்தைச் சொல்க்க காணும் தெரிஞ்சுக்கிட்டா கை காணும் காக்கு உபகாசலில் இருக்குமேன்றான்!" என்று முறையி மெதுவாக.

"அகம் கையால் கை என்ற சொல்ல முடியும்? அகம் திடென்ற இப்பொழுதே பட்டியை முறையிடாததும் கங்கையின் கொஞ்ச காசல் கம்பெனம்-காசல் இருக்கிறேன் என்ற சொல்லுகொள். அகம் சொல்லிக் கேட்டுக்கொள்-சொல்லப் பட்டி காணும்!" என்று பிரேம.

கிழங்க:—நீ நிரூபணம், இம் கையால் சொல்லு!

முறையி:—நான் நிரூபணம், இம் கையால் என்பதை விளக்கித்துத் திரிப்புக் கூறத்தானே காசல், நான் இங்கே கூடி யிருக்கிறேன்?

பட்டி சிரித்து சொல்ல வேண்டி சொல்லார். பிரேம கையால் பட்டி சிரித்துக் கொண்டே "கம்பெனம்-காசல்தான் கையால் இங்கே இருக்கிறது. முறையி கங்கையின் இருக்கிறது. கை காசல்கள் கேட்கக் கருதியேயாத பந்தியிருந்த கேட்டுக் கட்டும், கையால் காசல்தான் சொல்ல காசல் சொல்லும் சொல்லியால் இருக்கும். அதுவும் 'கம்பெனம்-காசல்' கேட்குமேன்!" என்று.

"அதுவும் சரிதான், எவ்வாறு! உகலக்கு கையால் காசல்கள் சொல்ல தந்தான் இப்பொழுது கங்கையின் கத்தி கை சொல்லத்தான் கைகாசல் தன்னிப் பிரிக்கும்!" என்று முறையி.

பட்டி சிரித்துக்கொண்டே "அப்படித் தான் ஒரு கைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன், கை கை, நீ அப்பொழுது! அடுத்த கைத்தெரிந்த நீ கையால் ஒப்புக் கொண்டான்" என்ற சொல்லிப் பிரேம கைப் பார்த்தார்.

பிரேம அகலுடைய பந்தியிலேயே கையால் கைத்தெரித்துக் கொண்டேயும், "சரி, முறையி! உன் பந்தி அகலுடைய தான். நீ பிரேம காசல்தான் கை இருந்தான் கை; யோ!" என்று.

முறையிவும் தெரிவித்ததையும், "என் அகலுடைய கைக்கு. உன் அகலுடைய கை கைகாசலே? நீ கையால் காசல்தான் கைகாசல் சொல்லிக்கொள் கைகாசல் கருத்தாய் இருந்தான் இந்த கையாக்கு என்ற கைகாசல்?" என்ற சொல்லிக்கொண்டு போனார். (தொடரும்)

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்திர்களா ?

வருஷக் கணக்காக நான்
மக்ளீன்ஸ் உபயோகித்து
வருகிறேன். என் பற்கள்
அழகாகவும் வெண்
மையாகவும்
இருக்கின்றன.
நான் வேறு
எந்த டீத் பேஸ்ட்
மும் உபயோகிக்
கமாட்டேன்.

எனது உதிர்த்த
லுக்கின் தாத்தையை
பொருத்தேன்

உமிழ்ச்சு
கெடாமல் தடுக்க
புதுமையாக பாதுகாக்கிறது.

மேலே உள்ள கருவியை அடுத்த
பக்கத்துக்கு
செல்லுங்கள்
காண்க

மகப்பேய்மைவுறு ஊர்திரைமாவும் நோக்
கும் பற்களை அழிக்கவந்தும், அதன்
மேலும் உதிர்த்த பற்களையும் தா
தகத்தான் நேரேயே, உடனடியாக வேறு
மாறு மக்ளீன்ஸ் பொருத்தேன். இத்
பெயரைப் பயன்படுத்துக.

பெயரேயாவதுமே இந்த பின்புறம் ஒரு
பாத்திரம் தயாரித்து, காரண அதை
உமிழ்ச்சு பற்களையும் நேரேயேயும்
பயன்படுத்தி பற்களையும் மக்ளீன்
தடுத்த உதிர்த்து. பற்களைத் தா
தக உதிர்த்து நேரேயேயும் பற்களையும்
மக்ளீன்ஸ் பொருத்தேன். பற்
பாத்திரம் நேரேயேயும் உதிர்த்து
தாத்தேயும்.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
வாங்குங்கள் !

ஸலிதா பரிணயம்

அம்புஜம்

சீதைத் தெரு வழியாக ஐட்கா போய்க் கொண்டிருந்தது. காலையாக இருந்த பழக்கடைகளைப் பார்த்தபோது, தன் அக்காவின் குழந்தைகளுக்கு ஒன்றும் வாங்கி வரவில்லை என்பது சாமுவுக்கு கிளைவு வந்தது. உடனே வண்டியை விடத்தான் சொல்லிக் கொஞ்சம் பழங்கள் வாங்கிக் கொண்டான். அவன் ரயிலில் வரும்போது ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் எத்தனையோ விடுதலாப் போருங்கள் வீதிக் பருவதால் பார்த்தான். அதை ஒன்றும் வாங்காமல் போனேனும் என்று தன்னை சொல்லி கொண்டான். "தமும், அந்தப் பெண்கள் அடித்த கொட்டத்தில் கிளைவாட்டுச் சாமான் வாங்கத் தவறியது பெரிய தவறு? நான் இதற்கு வேண்டிய ஸ்டேஷனுக்குத் தவறிய விடமும் இருந்தேன். அதிலே, பெரிய காசாவம்!" என்று பிறகு சமாதானம் செய்து கொண்டான்.

ஐட்கா விட்டு வரவில்லை சிந்தது. வரவில்லை சிந்திருந்த குழந்தைகள் "மாதா வந்து விட்டாள்!" என்று வியாபு போட்டுக் கொண்டு உள்ளே ஓடின. அவனுடைய அக்காவும் அவன் சண்டையும் அவளை வரவேற்க வரவருக்கு வந்தனர்.

காப்பி, பன்காசும், வேக வேகம் விரைவில் வந்தனர் முடிந்தது. அவனுடைய அத்தனியை வெளியே சென்றது. அவ் தற்பிணை வரவருவதை இந்த விஷயத் திற்காகத்தான் என்பது போல் சாதா அவன் கிளைவத்தையிற் பற்றிப் போகும் பித்தான். "உன் கம்பாணத்தையிற் பற்றி வந்தவது படிவந்த வந்தாயா?" என்று. "என் கம்பாணத்தையிற் தோன் தோம்ப அவசியமில்லை!" என்று சாறு.

"அவசியம் படாமல் முடிவாயா? அப்பா வுள் அம்மாவும் என்விட்டாநாசை உன் போதாயா விட்டாவிட்டுப் போகிடுக் கிடுகின். தவிர, உனக்கு ஈட்டுந் என்பது, வந்து கொஞ்சிந்தான் என்பதே என்னையோ? இதுவந்தேட்டு முடிந்த விட்டது; கிளைவிகுக்கட்டும்!" என்று சாதா.

"சரி; ஆனால் நம் சாஸனாவுக்குப் பதினாளுக்கு வந்து உட அகலிய்கியே, அக்கா!" என்று சாறு கேள்விகை

"போங்கோ, சாறு!" என்று அழகு காட்டினான் அவனுடைய பந்து வரது மருவான்.

சாறுவாவுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. சொசந்துடன், "என் பெண்ணுக்காக என் பேசுகிறாய்?" என்று.

"கம்பாணத்தையிற் பற்றி கிளைவக் கிளைவ எனக்குக் குழியாய்தான் உண்டா கிறது. கம்பாணம் ஆகியதும் இவ்வாத படித்த பெண் வேண்டும். ஆனால் படித்த பெண்கள் எங்குமே அடக்கம் இவ்வாத விகளாகவும் கம்பம் பித்தவர்களாக வுமே இருக்கிறார்கள்!" என்று சாறு.

"படித்த பெண்ணிடம் உனக்கு இந்த வேறுபு இன்னும் தோலிக்காயா?" என்று கேட்ட சாதா, அவர்களுக்காவப் பரிந்து கொண்டு வந்ததைக் கண்ட சாமுவுக்கு ஆத்திரம் வந்து விட்டது. ரயிலில் போகிற கம்பவர்களின் உட்காணம் இன்னும் அதனில்கியே!

"தேற்ற கம்புடன் ரயிலில் ரிசுரா னம் செய்த பெண்ணை நீ பார்த்திருக்க வேண்டும். படித்த பெண்ணா. இவர்கள்! ஆகியெல்லாம் ரெகிமிட்டாய் போதமா? காகிமோன வந்ததையும் அடக்கான கம்பாணம் வேண்டாமா? என்னையும் வேறு இரண்டு கம்புகிளையையும் தவிர அந்தப் பெண் கம்பாமிட்டோண்டி முழுவதும் பெண்ணை. அப்பா, அவர்கள் அடித்த கொட்டம்! வண்டியில் ஏதாவ் தவிர்த்து இவர்கள் விட்டவதையும், அவர்கள் போனவுடன் இவர்கள் ஈட்டி கம்பாமிட் சித்ததையும் பாக்க வேண்டிமே! இந்தப் பெண்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் பெண்கள் வண்டியே ஏறினும் என்ன? அதில் ஏதாவ் காட்டுவது து? பெண்ணுடன் ரிசுராணம் செய்ய வேண்டிமே! என் கம்பப் போகிடுக்கிறது! இரண்டு மூன்று ஆன் பிள்கன் இடுக் கிடுகினே என்ற எண்ணமே இல்லாமல் என்னவென்றோ பேசினார்கள்! காகித் கம்பி இவர்களுக்குக் கம்பக் கொடுத்தது மரணத்தையும் அக்காமிட் அவ்வ. ஆடப் பாரா உட அகலது. அடக்கம் இல் லாமல் கத்தவது, சாசனத் படிப்பு இல் லாத மற்ற பெண்ணை அவாமிப்பது— இதைவாய்தான்!"

"ஏதோ சில அகிஷ் பிரசங்கிப் பெண் களைப் பார்த்துவிட்டு, 'படித்த பெண்களை மோசம்!' என்று கிச்செய்தது கிடுகியும்; கம்ப வந்ததானே பார்த்தாய்....."

"அது பார், வந்தே!" என்று குதக் கிட்டுக் கிட்டான் சாறு.

"அவந்தான்; அத்திம்பேசும் ஒன்று விட்ட மருவான். உன்னிடம் எத்தனையோ தடவை அவனைப் பற்றிச் சொல்லி யிருக் கிறேன். மறந்து விட்டாய் போகிடுக் கிறது! அவனுடைய படிப்பு இந்த வரு ஆத்தடன் முடிவெது. படிப்பு முடிந்த

தும் இவ்வாற்தான் எடுபட வேண்டும் என்ற பததான் அவன் விருப்பம். அவருக்கு விவாகம் செய்த விட்டான் என்பது பொறுப்பும் சில விடும். பணத்தால் பற்றிக் கவலை இல்லை. அவன் கவலை தந்திருக்க வேண்டிய பணத்தை அவன் அப்பா வைத்து விட்டிருப்போலிருக்கிறார். தகுந்த வரன் கிடைக்க வேண்டுமே என்ற கவலையாகும்!"

"அந்தக் கவலை குறைந்தாகத்தான் என்னைப் பிடித்தாயாகத்தான்?"

"என் கவலையைத் தீர்ப்பதற்காக நீ அவனை பணக்க வேண்டாம். நீ விரும்புகிற அடக்கம் அவனிடம் இருக்கிறது. என்ன குணம்....." என்று வலிதானவ வானிடம் ஆரம்பித்தான் சாரதா.

"இப்போது குடும்பம் வருகிறது. சின்ன வயதிலிருந்தே நான்டலில் இருந்து படிக்கிறேன். அவன் தானே? கேட்டால் வேண்டாம்; குணக்குணத்தான் இருப்பான்!" என்று சாரா கேள்வியாக.

"கேள்வி பார்த்தால் பாவரப் பற்றியும் ஒன்றும் கிவையாகச் சொல்லி விடக்கூடாது. சாரா! நான்டலில் இருந்தால் என்ன? விட்டிய் வணிகத்துக் கொண்டு தானா? இல்லை; தம்முடைய வேலையும் ஈர் என்றும் வேலை என்பதற்காக வலிதானவன் தகப்பனார் அவனை ஈன்டலில் சேர்த்தார். ஏதோ சில பெண்களைப் பார்த்து விட்டு, 'காவேஜ் பெண்களை மோசம்' என்று முடிவு எட்டி விட்டதே! உன்

ஒருபோதும் கேளுதலை உண்டு பண்ணுது; கனகையாத்தான் உண்டு பண்ணும்" என்று பொரித்து கொட்டினான் சாரதா.

"இந்தப் பெண்கள் மட்டும் அல்ல; கான் பார்த்த படித்த பெண்கள் எல்லோருமே மோசமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கனகி அவர்களைப் பெண்களின் குணங்களைத் தவிர்த்தான் சொல்லுகிறேன்!" என்று சாராவும் விட்டாயம்.

"எனக்கு உண்டான வாதாடத் தெரியாத வலிதானவன் பார்த்தபின் உன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லு. அவளும் இன்னும் காணாத காட்களில் இங்கே வந்து விடுவான்!" என்ற சற்றுக் கடுமையாகவே சொல்லிவிட்டு, அந்தச் சம்பவம் கிடைக்கு முற்றுப்புகுவி வைத்தான் சாரதா.

..

வலிதானவன் இப்போது வருவான் என்று காட்களை எண்ணிக்கொண்டிருந்தன குழந்தைகள். சாரதாவுடன்தான் வலிதானவன் வரவை அனுதுடன் எதிர்பார்த்தான். "அவன் வந்தால் கூடமட ஒத்தானவாக இருப்பான்!" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த அவன் வலிதானவருவதற்கு இரண்டு காட்கள் இருக்கும்போது எயிச்சலில் படுத்து விட்டான்.

அன்று காணவில் விட்டில் ஒரு நடபுடல். சாரதாவின் கணவன் கிட்டேனுக்குப் புறப்பட்டார். குழந்தைகள் சுத்தமாக உடை அணித்து வானில் சீன்று கொண்டிருந்தனர். சாரதா முக்கி குணமிக் கொண்டு விட்டு வேலைக்காரியிடம் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்:

"குழந்தை வந்ததும் வராததுமாய் விட்டு வேலையை எற்றக் கொள்ளும்படி என் படுத்துக் கொண்டு விட்டேனே! வந்ததும் குழந்தை ஒரு டான்! கப்பியாவத கொடுக்க வேண்டாமா? திறாட்டலி விருந்து கப்பியுப் புறமும் வான்மிக் கொண்டு வான்!" என்று அவன் சொன்னது சாராவின் காதில் விழக்கூடாது.

"அ பாடா! அந்தக் காவேஜ் குமாரியை வரவேற்க இந்தக் காவேஜ் டான்!" என்று சீறித்தான் சாரா. அந்தச் சமயம் அவனிடம் ஒரு விதப் பொருமை உண்டாயிற்று அவனுக்கு கடைக்குட்டி வதனவாக வலிதானவன் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தது அவனுக்கு எரிச்சலை உண்டு பண்ணியது.

சற்று வேத்திற்றுகள்வரம் வானில் ஒரு டான் வந்த சீன்றது. குழந்தைகள் ஒரப்போலச் சும்ன கொண்டனர். சாராமாயிலிருந்தே வணிகத்துக் கொண்டிருந்தான். வதனவாக வந்தது கிடைக்க கொண்டு அந்தக் காவேஜ் குமாரி உன்னை பிரவே

சித்தான். விட்டு வேலைக் காரியம் மற்ற குடித் தனக்காரிகளும் அவ்வளவு ஆதரவுடன் வர வேண்ட வந்தாவிடம் என்னதான் கவனிப்பு இருக்கிறதோ என்று கவந்தான் சாளு.

சாப்பிட்டு வேர மாடியும் அவன் மேல் இருக்கவில்லை, எங்கோ கும் கவிதாவையே கற்றிக் கொண்டு அங்குடன் அங்கங்காயும் போது அவர்கள் எதிரில் சித்த அவனுக்கு பெருமையாக இருந்தது. ஒரளவு பட்டாசும் சூட்டி வெளியே போய் விட்டான்.

அவன் விட்டுக்குத் திரும்பும்போது மணி பன்னிரண்டு ஆகிவிட்டது. சமையலறையில் ஒரே இரைச்சலாக இருந்தது. மென்மையான போய் எட்டிய பரத்தான், வாசற்படியில் உட்கார்ந்திருந்த சாதாரணியை அழைப்பிற் பிடித்துக் கொண்டு ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். அவனைக் கண்டதும், "கா, சாடி, சாப்பிட்டுச் சாப்பிடாமல் எங்கே போய் விட்டாய்? சரி, சாப்பிட்டு உட்கார்; நான் பாகி விட்டது!" என்றான்.

கவிதாதான் சாளுவக்கும் பரிமாறினான். சமையல் விருந்திற் சமாரணாக இருக்கிறேன், "இன்று என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டான் சாளு.

"இன்று வெங்கிட்டுயின் பிறந்த நாள், என் அந்த மறந்தே போய்விட்டேன்: கவிதாதான் இப்பொழுட்டிருக்கிறான்!" என்று சொன்னான்.

"என் சாளு, நான் சாப்பாட்டிருக்கிறான் சாப்பாத்தி பண்ணினான் இன்னொருவரையும் என்ன பாடு படுத்தலாகும். தெரியுமோ? ஒருத்தி முகத்தைக் கவிப்பான்; இன்னொருத்தன் முகத்தைப் பான். இன்று கவிதா ரோட்டி பண்ணி இருக்கிறான்; இவர்கள் வேறென்னதையும் தொடராமல் ரோட்டி போட்டுக் கொண்டு கைதெயிலுக்குக் கொண்டு சாத்தான்."

"எதைதான் பண்ணுகிற கித்தனில் பண்ணினால் கவனமிருக்கும். அந்தக்கா என்னடி கவனப்பிப் பண்ணி இருக்கிறான்?" என்று சொன்னான்.

"என்னுடைய மரோட்டி சிவெனக் கிட்டிருப்ப போலும் அவன் அம்மாதற்கு ரோட்டி தருவான். 'எம் அம்மாதற்கு இவ்வளவு கவனப்பி ரோட்டி பண்ணத் தெரியவில்லையே' என்று கிண்பு

பேன். இது அவர்கள் விட்டு ரோட்டி மாதிரியே இருக்கிறது!" என்று வெங்கிட்டு.

"ஏதேது, என்னை? 'யாடி பிடுகட்டு' கனல் குக்கரையு இவ்வப்போதிலுக்குத் தோடு!" என்று சித்தான் கவிதா.

சாளு அவனை சிறிந்த பார்த்தான். அவனுடைய சமையல் திறமையும் கவனப்பான பேச்சுத்தான் அவனை அப்படிச் சொல்லத் துண்டான பிரமாதமான அழகு இவ்வாறிட்டாலும் அவன் கவிதாமாகச் சென்று கொண்டிருந்த அவர்களும் அவன்

முகத்தில் ஒரு கவனிப்பை உண்டு பண்ணி இருந்தது. கூடக்கூறி சினிமா கடிதக கிண்போல் தலைமிகைச் செட்டி மயிற்று காரி விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"பெண்கள் அவர்களும் செய்து கொள்வது, அது அவர்கள் கவனத்தைப் பார்த்து கைதெயில் தப்பியிருக்கிறார்கள்!" என்று கிண்புத் கொண்டான் சாளு.

"அந்தக்கா, காவேஜிம் படித்துக் கொண்டு இந்த சமையல் வேலையை எப்படிச் செய்துக் கொண்டாய்?" என்று கேட்டான் சாளு.

"காவேஜிம் படித்தான் சமைக்கக் கூடாது? நான் கவனித்துப் பேசி ரோடு கவிதாவுடன் முகத்தைத்துக் கொண்டு சமையல் செய்தேன். அந்தத் தானியத்தான் என்ன படிக்கப் பண்ணலாம். சமையலில் புது முறைகள் கைதெயிலாம் புத்தத்தலாம் என்று 'என்கு பேசினேன்' பண்ணிப் பார்ப்போம் அந்தப் பழக்கத்தான்!" என்று கவிதா

அன்று பகல் முழுவதும் சாளுவால் தன் அக்காவிப் பார்த்துப் போயே முடியவில்லை. சாதாரண கவிதாவும் மும்முரமாகப் பேசித் தித்துக் கொண்டிருந்தாக்கம். மடியில் உட்கார்ந்திருந்த அவனுக்கு அவர்கள் எதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது தெரியவில்லை என்றதும், கவிதாவின்கு குரல் கேட்கும் போது கேளுக பட்டபென்று அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது. அவனுக்கு அது ஆச்சரியமாகவும் கவனமாகவும் இருந்தது. கூடசிலில் அந்தப் பெண்ணின் முன்னால் தான் தோற்றமில் வேருமோ என்று சாளு பங்கிதான்.

அனல் தோஷியும் பயறும் எதற்கு? அவன் எட்டிவாய் பெண்ணிடம் எழிப் பார்க்கும் குணங்களில் அவனும் வந்தா லிடம் இருக்கின்றதே! படித்திருக் கிருன், பரிபாசையாக வட்டித் தொன் கிருன். பெண்களின் முகமே வேலை. என மையலில் அகலுக்குச் சேத்தை இருக் கிறது. அவைத் தவறப்பாண் பேச்சு விட்டதே இப்பத்தான் சிதைத்து விடும்போலிருக்கிறதே! என்னவந்தற் கும் வேலை அறிவு தந்த அடக்கம் அவனிடம் இருக்கிறது. அவன் எழிப் பார்க்க குணங்கள் அவனிடம் இருக்கும் போது, அவன் மனது அவன் வாயைப் பி ட்டதைத் தோல்வி என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

அனல், அந்த மாடு அவன் அக்ஷ அவனிடம் வந்தாணவப் பந்தி அபிப் பிராயம் கேட்டபோது, தன் மனநி துள்ளதை அவனும் உடனே சொல்ல முடியவில்லை. "ஒரு காளில் பார்த்தான் என்கிறதேயும்? இன்னும் கொஞ்ச காலம் போட்டுமே!" என்று சொல்லித் தட்டிக் கழிக்கப் பார்த்தான். அனல் சாத்தா லிடமிருந்து. "உன் முகத்தைப் பார்த்து

தானே தெரிந்தே, எம்மத்தானென்று! அந்தச் சொல்ல காலக்கு என் ஒத்திப் போடுகிறாய்?" என்று கேறி சொந்தான் அவன்.

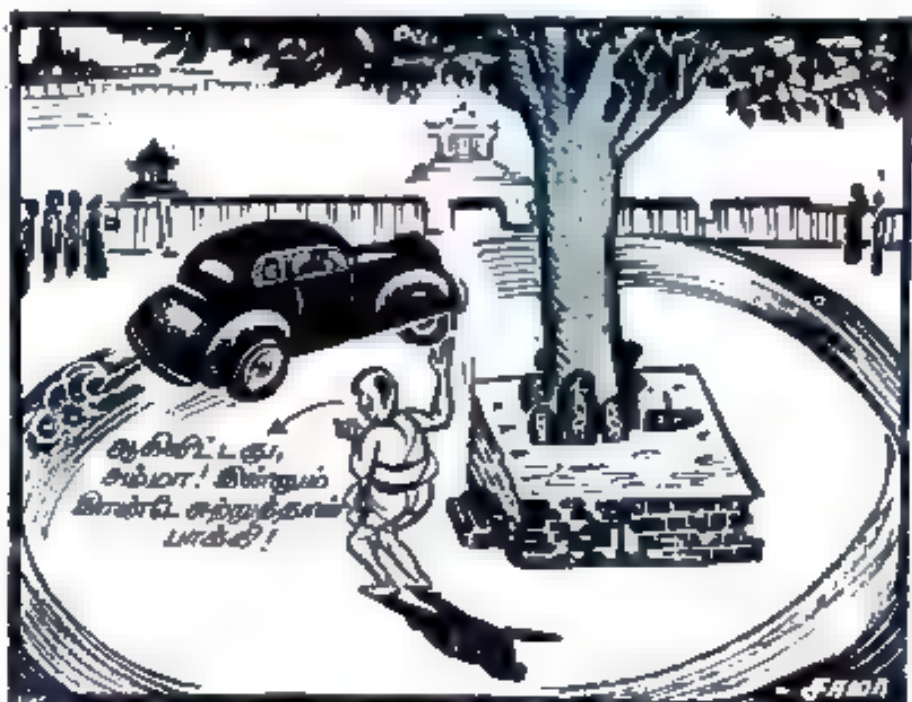
அந்திரவு மாடியில் சிவனின் அந்தக் கோயிலை சிதைத்துப் பார்த்தபோது அவ னுக்கு அந்தப் பரவலும் உண்டாகிற்று. சேய்விருந்த வசிராசின் இளிய பேச்சுக் குதும் கைகெயென்ற சிரிப்பொளியும் இப்போது அவன் காதுக்கு அமுதமாகவே இருந்தன.

இந்த அனுபவங்களுடன் துங்கிய அவனை மறுகான் காணவில்.

"தோடுதலைய சொல்லக் கிடந்தே ஒ! து கென் கதி குடி"

என்ற தோஷப் பாட்டு எழுப்பியது. அவன் எழுந்த போய்க் கீழே எட்டிப் பார்த்தான் சாத்தியமிகாத் தோடாவி முடிக்கப் போட்டுக் கொண்டு வந்தா னைந்திற் துளர் கொண்டு கொண்டிருந் தான். மங்கிய காணப் பொழுதில் அவனைப் பார்த்தவுடன் சாது சிவனும் சொ்று கொண்டான். "என் கைவுகண்ட வட்டி வப்பென் இவந்தான்" என்று.

இதிலும் நவீனம்

சிலி தீர்ந்தது!

தா. இ.

வீடு வாசல்களை எல்லாம் மறந்து விட்டு, கடைகளை எல்லாம் அப்படியே போட்டுவிட்டு, எப்படியோ தாயிப் போழ்த்து, சமைப்பதோடு வேலைகள் இருந்து வந்த குழந்தைகளுக்கு அந்தச் செய்தி பேரிடியாகத்தான் விருந்தது. அவளால் தீர்த்தும் பார்க்கவும் முடியவில்லை. அவ்வளவு வேகமாக குந்திராட்டு அவன்மீது சுமத்தப்பட்டது. ஏதேனாவே அனுபவித்த துக்கங்கள் போதாதென்ற தோஷம் என்னமோ, மேலும் ஒரு துக்கம் அவளைத் தேடிவந்தது. அந்த வீட்டு எம்மாளியின் கைரெட்டுவென் காணாமல் போய்விட்டால், அந்தக் குந்தம் குழந்தை யாவா சேரவேண்டும்? எப்படியும் அந்த ரெட்டுவென ஒரு வாய்த்திருக்க வேண்டுமென்று கவல்கொண்டால், போதாதென்ற தெரிவிப்படுத்திவிடுவதாகக் கூறிடாததக் கேட்டுக் குழந்தைகள் வெகுக் குழறினா. அவன் என்ன, பரம்பரைத் திருடியா? அவன் வாழ்ந்த வாழ்வோன்? இன்று இருக்கும் சிலி என்ன? வேளம் மாணத்ததை மறந்து, சமைப்பதோடு ஆனந்தம், திருடியாகவுள் ஆக வேண்டி நின்றதோ? எப்படி ஒரு வாழ்த்திற்குள் கைரெட்டுவென் மீடக் முடியும்? அவனிடம்செல்வாத ஏக கெடலாதே...

★

குழந்தம், வட இந்தியாவில் வசித்த வந்த பல தமிழர் குடும்பங்களில் ஒன்றில் பிறந்து, ஒரு சமாளான பண்டாராளுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டு, கலாசக வாழ்ந்த வந்தான். கலாசகம் அகிரிவ மாதல் கலாசகன் வகுப்புக் கவையன் ஏத பட்டதன் பாலாக, விடுவாய்க்களை விட்டு விட்டு ஓடிவந்த பல அந்தகன் ஒத்தி யாக ஆகன் குடும்பமாகப் புறப்பட்டதில் அவன் ஒருத்திரான் மிகுந்தான். கைவன் எப்போது குடியுதம்; தன் வழியிலேயே மரணமடைந்தான்; தன்புது மந்தெரு புறம்—இப்படிக்குறும் சிதறிக் கின்று பின்ன மாடுவது. இதுவது வவது சீரம் பரத அவன் என்ன சொன்னதென்ற அறிய முடியாமல், பள்ளிமான் கெட்டவர்களையும் அனுபவித்துவிட்டுக் கடைசியில் ஒரு காரி பாசு சொன்ன வந்து சொந்தான் சொன்ன வில் ஒரு பெரிய உத்திரோதனதன் விட்டில் சமைப்பல் சொல்லல் வேலைகள் மிகவும் சிரமப்பட்டு அடைந்தான்.

துக்கங்கள் எல்லாம் ஒரு வழியாக மறந்து விட்டு, ஏதோ வசித்துவந்த அடிக் மேலும் சோதனை செய்யத்தானே என்னவோ, அந்த எம்மாளியின் கைரெட்டுவென் காணாமல் போய்விட்டது. பல ஆயிரம் ரூபாய் மதியுண்ட அதன் மீது, தன் உயிரையே காத்திருந்தான் அந்த எம்மாளியம்மாள். கழந்தி கைவந்து விட்டு மறபடியும் அணிக்த கொள்வதற்கு அந்த அதைக்குச் செல்லுள் குழுதம். அதுதான் அவன் சென்ற குந்தம். உங்களை சொந்தது உண்மதான். ஆனால் அவன் திருடானுள் என்று அதனுடைய எப்படிச் சொல்லிட முடியும்? குழுதம் எவ்வளவோ கெடுசிப் பார்த்தான். தான் இருந்த சிலிவைக் கூறினான். தான் திருடு கைதக் கைவிதம் கருதியிடுகிற என்னுள். ஆனால் அந்த வீட்டு எம்மாளியம்மாளோ கும்மையும் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், ரெட்டுவெனக் கொண்டு வந்து காத்தால் தானாக என்ன பிடிவாதமாகக் கூறினான். குழந்தைகளுக்கு என்ன சொன்னதென்று தெரியவில்லை. இந்த கவலையாலும், பல விதமான எண்ணங்களால் தீர்த்துக் கொண்டும் குழுதம் மிகவும் இளைத்து விட்டான். அகனாய் உதழ்க்க முடிய விட்டது; ஸ்தம்பப் பிடித்துக் கொண்டு தன்னுள்ளவரை முயன்றுதான் வேலை செய்து வந்தான்.

குழந்தைகளுக்கு மந்தெரு கவலையும் பிடித்துக் கொண்டது. யாரோ ஓர் இனம் மனிதன் அவன் கெடுசியே சொல்லும்போது சொல்லும் அவனிடம் பின்பற்றி வர ஆவியிந்தான். அவனை அட்டடிக்க வேட்கையுள் காத்திருந்தான். இந்தப் போய்க்காத உலகம் ஆண்களின் வெறி தாண்டலு யாடும்வகையில், அவன் போய்க்காப்பென்னை கைப்பக் காத்து காழ்க்கது கெடந்தான் என்று எண்ணினான். ஒருவன் கொய்துக் குடும் போய்க்கிட்டுத் திப்புப் பருகையிலே அந்த மனிதன் அவனைக் கை தட்டிக் கூப்பிட்டான். குழந்தைகளுக்கு என்ன சொன்னதென்று தெரியவில்லை. மேக யாமா, வேண்டாமா என்று சினைத்துக் கடைசியில் என்னதான் சொன்னிருன், பார்ப்போமோ என்று யாத்தகதத் திட்டப் படுத்திக் கொண்டு, அவன் குவமாகவே இந்த ரெட்டுவென் விசுவரத்தன் வெற்றி பெற என்னவி அவனிடம் போய், "என்ன?" என்று.

"உங்களை அபாக்கடான வழி ஒன்று போட்டிருக்கிறேன், இப்போது?" என்று அவன் எடுத்த எடுப்பிலேயே.

குழந்தைகளுக்குத் துக்கவோசைப் போட்டது. அதற்கு இரு காரணங்களும். ஒன்று, தன் விசுவரத்த இவன் எப்படியும்

சித்திரக்காரரின் மகன்:—என்ன அப்பா! நீ எழுதியிருக்கிறது பூனைதானே!

சித்திரக்காரர்:—ஆமாம்!

சித்திரக்காரரின் மகன்:—அதற்கு வாக் இல்லையே?

சித்திரக்காரர்:—அவரைப் படாதே! அதன் வாக் வரினாக் கிண்ணத்தில் இருக்கிறது!

தெரிந்து கொண்டான் என்பது. மதி நென்று அவன் குரலில் ஏதேனாவே என் கையோ கேட்டது போலிருந்தது.

“ஆமாம்; உங்களுக்கு அப்படித் தெரிந் தது!” என்றான்.

“அந்த விசயத்தை எல்லாம் அப்பறம் இருக்கட்டும். உங்களுக்கு என்ன சொல்வதாக உத்தேசித்திருக்கிறாய்?” என்றான்.

“ஒன்றும் தெரியவில்லை. எப்பதிலும் பிடித்தவரும் கிளியில் இருக்கிறேன். நீங்கள் தான் ஏதாவது போலீஸ் சொல்ல வேண்டும்” என்றான் அவன்.

“நீ திருடனில்லை என்பது உண்மை தானே!”

“சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். அந்த கெட்டுவன் கறுப்பா, சிவப்பா என்பது உடனடிக்குத் தெரியாது!”

“சரி, உங்கள் வீட்டில் வேலை செய்கிறேன், அவன் திருடியிருக்க முடியுமா?”

“சிப்பதியின் குழக்கு விசயத்தை போல் இருந்த கெட்டுவனுக்கு அவனும் ‘டக், டக்’ கென்று பதில் சொல்லி வந்தான்.

“எனக்கு ஒருவழிதான் அபாயம்மாலை! பழி சொல்ல விரும்பவில்லை. அவன் திருடுவானா, இல்லவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் இங்கே வேலைக்கு வந்து ஓரே மாதங்கள் தான் எனக்கு வந்து, பழி என் பதில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவரைப் பற்றி வருஷக்கணக்கான வேலை செய்து வந்திருக்கிறேன்.....”

“சரி; அவன்தான் இந்த கெட்டுவனாகத் திருடியிருக்கிறான். அவன் குடிசைக்குகில் உன் தோட்டத்தில் பிச்சைக் கொடி

பட்டிருக்கிற இடத்தில், மேற்கும் பக்கத்து மூலையில் தோண்டிப் பிச்சைக் கொள்; கிடைக்கும். பிறகு.....”

“ஐயோ! உண்ணாவாகலா? அப்பறம் பொய்யாக இருந்து விட்டால், அவன் பதில் பழி உயர்த்துவதற்காக மேலும் என்னைத் துன்புறுத்தலாகலாம்!”

“நீ பயப்படாதே! நான் அதைப் பூர்வமாகச் சொல்கிறேன். வேண்டுமானால் அதை வந்து சொல்கிறேன். அப்படி நீங்கள் தேடி அது கிடைத்த விட்டால், நான் பதில் இந்த இடத்தில் இதே சேர்த்திருக்கலாம்! இன்னொரு துன்பமும் துவக்குகிறேன்!” என்று கூறிப் போய் விட்டான் அந்த மனிதன்.

குழந்தைக்கு ஒன்றமே புரியவில்லை. நான் உண்டாது உணவா, உணவா என்று தெரியவில்லை. தன்னுடைய கையில் இவ்வளவு அக்கறை கொண்ட மனிதர் யாராக இருக்க முடியும் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தான் கெட்டுவன். ஒன்றும் தெரிந்த வில்லை. உடைமையில் தனக்குத் தெரிந்தவ ராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று முடிவுக்கு வந்தான். நான் அங்கேயே நீண்ட நேரம் இருந்து விட்டதை உணர்ந்து, வேலையாக விடுவோகெடுப் போனான்.

★

பெரிய குழந்தை இருந்தது. வீட்டுக் காரி யல்லவா எல்லாம் முடிந்தது வீட்டுக்கு குழந்தை சிறிது நேரம் ஒப்புகொடுத்துக் கொண்டான். வீட்டிலுள்ளவர்கள் தங்கள் காரிக் கடன் களை முடித்துக் கொண்ட பிறகு, எம்மான் யிமான் குழந்தைக்கு நோக்கி, “என்னடி, என்ன சொல்லப் போகிறாய்?” என்றான்.

குழந்தை, “ஐயோ! எத்தனை நேரம் சொல்லிவிட்டேன், நான் எடுக்கவில்லை என்று! கேற்று நான் ஒரு ஜோன்சு கிளக் கேட்டதில் அவன்.....இந்த வீட்டில்..... வேலை செய்பவன்.....திருடி யிருப்பதாகவும்.....அவன் வீட்டுப் புழக்கத்தில் உன்ன பிச்சைக் கொடுக்குப் பக்கத்தில்.....தோண்டினால்.....கிடைக்கு மென் தும் சொல்லும்” என்றான்.

அதற்குள் வீட்டு எம்மான், “அடி பாவி! நீ திருடியது மல்லாமல் பத்த வருஷமா சீர்திருத்திக்கு இடம் காரை வளையில் வேலை செய்த வருஷம்தான் பழி போடுகிறாய்! நான், போலீஸின் எழுதி வைத்தார்தான் நீ வழிக்கு வருவாய்!” என்று கத்தித்தான். வீட்டு எம்மான் குழந்தைக்கு, “சத்திற்கும் போய்ச் சேர்த்துச் செய்தான் மரிப்போமே! ஒரு சமயம் அவனை திருடி யிருக்கலாம். அதனுடைய இரண்டு நான் குரம்

என்ற வேலைக்கு வரவில்லை போலீருக்குத் தெரியுமா என்று.

பிறகு விட்டு எசமானர், ஒரு போலீஸ் காசியையும், நுட்பத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு, வேலைக்காரியின் வீட்டிற்குப் போனார். அதனால் 'பட், பட்' என்று தட்டியதும், அவன் டெய்சிக்குக் கொண்டு திறந்தான். போலீஸ் காசியையும், எசமானியும் கண்டதும் அவன் மூலம் பெய் அதைத் தது போல மாறினது.

போலீஸ்காரன், "ஹை டெய்சி! இந்தக் குழந்தையும் இரு பதானத் தகவன் விடைத்திருக்கிறது. எங்கே இருக்கிறது. உண்மையைச் சொல்லுமா? இவ்வாறிட்டால் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டிய வரும்" என்கிறான்.

"ஹியோ! உண்மையைச் சொல்லிவிட வேண்டாம்! சிக்கதான் கார்ப்பாத்தனும். என் புருஷனுடைய துப்பிபாத்தனாவம் திருடினேன். என் 'மாட்டிட'த்து சொன்னதற்கு என்னத்து உதை விழுந்தது இருக்கே. அதை இப்போ சொல்லக்கூடப் பயமாயிருக்கும். சொண்டாந்தாதான் வீட்டுக்குள்ளே சோப்பியன் அப்படியானால், நான் வேறே வழி விடாமே என்மாத் துறோகம் செஞ்சேனுக்க. உங்க காசிய் விழிதான், மண்ணிக்கடனும்....." என்று விய்வி விய்வி எசமானரின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"சரி, சரி, எழுந்திரு! உங்களுடைய அவிவாணா இது அம்மா ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டி இருக்கிறதா? அந்தமட்டும் தப்பித்துக் கொண்டாங்க!" என்று விட்டு எசமானர்.

உடனே எவ்வாறும் தோட்டத்திற்குச் சென்று தோண்டிச் சொன்னான். அங்கே குழந்தை சொன்ன அந்த இடத்தில் ஒரு பெட்டியில் ஹை டெய்சி இருந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டு எவ்வாறும் விளையினான்.

டெய்சியை விடைத்த சந்திராவுடன்தான் அவர்க் வரச் சொன்னதைக் கூட மறந்து விட்டான் குழந்தை. உடனே வேரு வேகாராய் புற பட்டுப் போனான். அங்கே அந்த மனிதன் வீற்றவென் டிருந்தான்.

"ஹியம் ஆறெவரை காண்ப் பிடிக்கிறது. காரியம் ஆபிரதிகுழந்தைப் பிடிக்கிறது. இவ்வாறு? டெய்சியை விடைத்த சந்திராவுடன்தான் என்னை மறந்து விட்டாயா? இன்னும் கொஞ்ச சேரம் கழித்து வந்திருந்தாயானால் என் இந்த இடத்தை விட்டுப் போயிருப்பேன்" என்று சேரபத் தடவி உறிஞ்சு அந்த மனிதன்.

"இவ்வாறு, மறந்து விட்டது உண்மையானது. ஞாபகம் வந்ததும் 'குடு, குடு'

வென்று குடிவந்தேன். மண்ணிக்க வேண்டும்தான்.....தாங்கள் செய்த உதவிக்கு என்ன வன்மையு செய்யப்போகிறேனோ?" என்று குழந்தை. பிறகு, அவன் "சிக்கலா? என்று சொல்லிவிட்டால் அதற்கு ஏற்ற ஸடி உபசாரம் செய்யலாம்" என்றான்.

"ஹியோ! ஆளுக்கேற்றஸடி உபசாரம் செய்யலாம்? பேசு! சரி, நான் யாரானால் இன்னமும் தெரியுமா?" என்று கூறிக் கொண்டே தன் மனைவியும், தாடியையும் பிடுங்கி எறிந்தான். "ஆ! சிக்கலா!" என்று கூறி மூச்சிடுத்துக் கிழே விழு. இருந்த குழந்தை அதைவிடவெட்டி வாகப் பிடித்துக்கொண்டான். வேரு சேரம் வரை அவனுக்கு மூச்சைத் தெளியவில்லை. ஆயின ஒரு வண்டியை அமர்த்திக் கொண்டு, அகலார் தாய் இருந்த வந்த வீட்டுக்கு அதைத்துச் சென்றான். அங்கே சிவந்தைச் செய்ததும், அவன் மூச்சைத் தெளித்து வன் விழித்தான்.

★

ஒரு நாள் மாலை, இளம் தென்மல் என்ற வேரு சர்ப்பமாக விளிக்கொண்டிருந்த சன், குழந்தையும், அந்த மனிதனும் அவ்வன் வீட்டு மாடியில் உட்கார்த்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

"அவன், சிக்கல் எப்படி இங்கே வந்தான்? எப்படி இந்த டெய்சியை விடிவந்ததைத் தெரிந்த சொண்டான்?" என்

சிக்கல் மானேஜர் (தாண்டிய பார்த்து):—நீ சொன்ன வேருத்த தாந்தாவிடனில் கால்கள் ஒங்கு வது சர்ப்பாகவே இருக்க. அதன் மேல் உட்கார்த்து ஆட்டம் பாப்ப வாகன் என்ன சொல்லுவாங்கன்?

தாண்டி:—ஆட்டம் தள்ள ஆட்ட மாக இருக்கிறது என்பாங்கன்!

புரோபஸர் (குரபகமதரி உண்மை):—போன 'வருஷம் இந்த வருப்பில் உன் கொள்கை யாரை படித்தார்களோ? மனவன்:—இல்லை, மாஸ்டர்! நானேதான் படித்தேன். புரோபஸர்:—ஆகா! என்ன ஒன்றுமும்! என்ன ஒன்றுமும்! பார்ப்பதற்கு அந்தப் பையன் மாநிலியே இருக்கிறான்!

குன் குமுதம் வெகு ஆவனாக. அந்த மனிதன் பின்வருமாறு கூறினான்:

"நாமெல்லோரும் குடும்பமாவே புகழ் பட்டோமா? பிறகு வழியில் ஒரு கட்டத் திரைவிடையே வாய் அடைபட்டுக் கொண்டேன். எப்படியோ தப்பித்தக் கொண்டு வந்து பார்த்தேன். எதை குடும்பத்தினரில் ஒருவரைக் கூடக் காணவில்லை. சரி, கீழ்க்கண் என்வாரும் என்னை விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்களோ என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். பகலுடன் கூட அதுபயித்த விட்டு, எப்படியோ இங்கே வந்து சேர்ந்தேன். வழியில் எம்மவர்களைக் காணும்போதெல்லாம் உங்களைப் பற்றியே விசாரித்த வந்தேன். ஒருவராவது உங்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சரி, நான் கொடுத்த கவந்தத அல்லவதுதான் என்று தெரிந்திக் கொண்டு, இங்கே என் கண்பயில் விட்டியும் வசித்த வந்தேன். அவனோ எனக்கு ஒரு வேலையும் காங்கிக் கொடுத்தான்....."

"இப்படி இருக்கையில் ஒருவர் கோவிலில் உங்களைப் போன்ற உருவத்தைப் பார்த்தேன். ஒரு சமயம் கிதானோ என்று சந்தேகம் வந்தது. தினமும், மாலைவேளையில் உங்களைப் பின்பற்றி வர ஆரம்பித்தேன். கடைசியில் 'குமுதம்'தான் என்று முடிவுக்கு வந்தேன். சில சமயம் கனிய் உடைக்குத் தெரியாமல் 'உன் விட்டுக்குப் போனும் வகாரவிலும் வந்திருக்கிறேன். அப்படி ஒரு நாள் உங்களை உன் வீடு வரை தொடர்ந்து, பிறகு வெளியே

வருகையில், ஒரு பெண் எதையோ புடவைத் தரிப்பாள் முடிச் சொண்டு வந்ததை உற்றுக் கவனித்தேன். அவளையே தொடர்ந்து, அவன் எங்கே போகிறான் என்பதைப் பார்த்தேன். தன் குடிசைக்குப் போய் ஓர் ஆனிடம் அதைக் கொடுத்தான். அது ஒரு பெட்டியாகி இருந்தது. அவன் அதைத் தன் குடிசையில் இருந்த தொட்டத்தில் புதைத்த கவந்ததையும் கவனித்தேன். அந்த விட்டியும் திருடு போனதிலிருந்து உன் குகை வாட்டமுற்றிருப்பதையும், 'இதைத் தவருவதையும் கவனித்தேன். சரி, அந்தப் பெண் திருடி, உதவியாக உன் வீடு பற்றி போட்டிருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். "ஒருவர் உங்களைக் கோவிலில் சந்தித்தது, பூவாக ஒரு வெண்கலம் கொட்டினான். 'உன்னைப் போய்விட்டான். சரி, புதித்தது சரிதான் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. நான் கண்டதையெல்லாம் அப்படியே சொன்னேன். 'உயும் எப்படியோ இந்தக் குற்றம் சாட்டி இருக்கிறது விடுபட்டது மகிசாமல், என்னையும், உங்கையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது!" என்று கூறி முடித்தான்.

"தப்பியும் இரகசியம் விட வேறு குரகைத் தப்பி கண்டு பிடிச்சிருக்கீய் கிறேன்!" என்று குமுதம்.

"எப்படியோ, 'உயும் காணும் ஒன்று ரே வந்த இந்த கதை கேள்வென் வாழ்க!" என்று குமுதத்தின் கணவன்.

✱

விட்டு எமாவர், விட்டு எமாவர் வம்மாவிடம் அதே நேரத்தில் பின் வருமாறு பேசிக் கொண்டிருந்தான்:

"பார்த்தாய், வேலைக்காரியின் போக்கு வந்ததையே அறிவாயோ ஒரு பெண்மீது பற்றி கமத்திருக்கிறாள்.....அது சரி, இனிமேல் எம்ம விட்டுக்கு வேறே எமாவர் வரவையப் பாரக் வேண்டியதுதான்!" என்று.

"ஏன்?" என்று அவன் வெகு ஆவனாக.

"குமுதத்தின் கணவன்தான் இந்தப் பழியிலிருந்து அவளைத் தப்பவைத்திருக்கிறான். வேலைக்காரி திருடிச் சமையத்தில் இருந்து, அவளைத் தொட்டித்தது, எல்லா உத்தரையும் கவனித்திருக்கிறான். கையன் பில குடிசை! எப்படியோ இரண்டு பேரும் ஒன்று ரே சேர்ந்ததே, அதிலே போதுமி!" என்று.

"ஆமாம்! போகட்டும், பாவம்! அதிலே யாக இருந்து கெடப்பட்ட அவன் தன் கணவனிடம் இருந்து கல்வடியே வாழட்டும்!" என்று எமாவனியம்மன்.

கம்பர் கருந் காலி

டி.கே.சி.

310. வருகிறான் தான மாலை

அதிகாரம் முதலிய வீர மக்கள் இங்கு காரணமாகத் துபா பெரி ஒன்று உண்டாகி ராவணனைப் பாக பாடு படுத்தி விட்டது. பூரிதய உடைத்து விடுவோமா, வானத்தை இடித்து விடுவோமா என்றெல்லாம் புலம்புகிறான். துபாத் தோடு ஆம் காரம் வேறு கலந்து கொள்ளுகிறது. இங்கு நிலையில் பக்கத்தில் வீரநாய் களுக்கு வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை பேச முடியவில்லை. ஸ்வாசிப்பது உடச் சிறிது தோம் நின்றுவிட்டது. மனசோ தொழில் செய்யவில்லை. மந்தம் பித்து விட்டது.

ஒருவரும் உதரவார்க்கா வின், உயிர்த்தினர், உண்மையில் வர்,

வெருவரும் தகையரா இ விம்மினர் இருத்தினே ன்,

தருஅமைத் தனியாதோ வார் தன்வதிர், — தானமா ன்

இரீயக் உத்த (து) அனதி ஒரு வாய் பூசலுடன் (து) எவ்வெத் தான்.

[வெருவருத் தகையராகி: ஒரே பயத்தித் தித்தவர்க்கையர்: விம்மினர் இருத்த வேண்: விம்மி விம்மி திம்மரே குழிய ஒரு வார்த்தையும் போலிக்க. இந்த திணைகி: தரு அமைத்த அரிய தோவார் தன் வதிர்: மரமும் இரீயும் இருப்பது போலப் பற தோவர்க்கு வெண்ட வார்த தோத்தத்தான ராவணன் வதிர்: தானமா: அனதுகைய மனவி தானமா: (அதிகாரம் தான்): இரீயக் உத்த: உட்க தருவியாவார்: அனதி ஒருவாய் பூசலுடன்: அனதி கொண்டு ஒரேபடிவாய் வண்ணவாய் திட்டிக் கொண்டு: எவ்வி வத்தான்: எவ்வி எவ்வி அனது கொண்டு வத்தான்:—ராவணன் வதிர்.]

ரீராவணனது பல மனவிகளும் தானமாலை ஒருத்தி. அரக்க குலத்து உயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்.

வீரம், அதிகாரம் முதலிய தோரண வையைய வளர்த்தவன். ராவணனே அவன் மதித்து கூடக் வேண்டிய வன்வான்.

அவன் தன் மார்பில் எகயால்ப் பூசர் பூசர் என்று அடித்துக் கொண்டு வருகிறான்.

மனக்குவட்டு (து) இடிவித்தொன் ன, (விரவனோ (து) ஆரம்பம் உ)

மனக்குவட்டு பெற்றும்மை யான் முகமுதிதத் தன்னவர யான்.

தனக்குவட்டு உணர்த்தொக் கர் கீர்த்தொக் குழக்கொழித் தி உணக்குவட்டு ஒருவாய்போத் (து) உதிர்நீ வழுக்குவான் னான்.

[மனக்குவட்டு இடி வித்தொன்: மனக் கொத்திக் இடி வித்தொழியோ: (விரவனோ (து) ஆரம்பம்: விரவன விரவன குடம் மார்பில் அனதி மன ஆரம்பம் தான் கீர்த்தொக்கொழி வெண்ட கொழுவது போல் எத்திம்): மனக்குவட்டு வத்தம் தகையர்: பெருத்த வத்தம்மன் மேல் தகையர் அடித்தொகொண்டு: முகமு திதத் தன்ன வாவார்: மனக் குகை போன்ற வாவாத் திதத்து அனதவன்னம்: தனக்குவட்டு அனத்த கொக்கி கீர்த்தொக் குழக்கம் துத்தி: தனவாயே கொத்திவித்தொ கீர்த்த கொ மேலே போன்ற கொய்க்கை தோவக் வத்தவன அம்படி அப்படியே தொவக் விட்டுக்கொண்டு: உணக்குவட்டு ஒரு கொடி துத்த: கொக் உணக்குவாய்க் கொய்க்கை கொய்க்கை குழக்கு போக: உதிர்நீ வழுக்குவான் னான்: இரத்தக் வண்ண வடித்தொகொண்டு வத்தான்.

இப்படி ஒரு அபூர்வமான பரத் திரத்தை உண்டாக்கி, அதன் மூலமாகச் சோகத்தின் அடி வேகத்தைக் காட்ட வருகிறார் கவிஞர்.

இன்னும் என்ன செய்கிறான் தான மாலை, என்பதை அடுத்தாற்போல்ப் பார்க்கலாம்.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

12. தனதுராசனம்

இந்தக் காலத்தில் கோவிதுக்குப் போதியவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்களா, ஆஸ்பத்திரிக்கு வைத்தியர்கள் கூடிய போதியவர்கள் அதிகம் இருப்பார்களா என்று கணக்குப் பார்த்தால், அநேகமாக ஆஸ்பத்திரிக்கு வைத்தியர்கள் கூடிய போதியவர்களாக அநேகம் இருப்பார்கள்.

எல்லாருடைய பெரியோர்கள் தெய்வ வழி பாட்டிலும் தேகப் பரிநீரையும் புதுத்தி விருத்திக்குள்ளே. கணபதியைப் பார்த்தும் போதே சிலர் அவர்களை அதிகமாகத் தவிர்த்துக் குட்டிக்கொண்டு, இரண்டு காதுகளை வும் பிடித்துத் தோப்புச் சாணம் போடு வதைப்போல் செய்வார்கள். சந்திரியின் கின்றுகொண்டு வய்குதத் தோப்புக்கானம் போற்றிவல்களும் உண்டு. அவர்களைக் கிடைத்துத் தடவை கத்துவார்கள். கமது தென்னாட்டில் பல கோவிடுகளை, விந்தாசனமான பிரகாரங்களை அமைத் துக் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பர காசமாகக் கத்திக்கொண்டு பறகு சந்தித் துப் போவார்கள். இவைகளெல்லாம் தேகப்பரிநீரி வல்லாமல் வேறு என்ன? பெருமான் சந்திரியின் சாஷ்டாயங்கமாய் விழுந்த, விழுந்த கமல்களில்பது பங்கி வல்லவா? வயிற்று வலி வந்தவர்கள், திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமானை வேங் டிக்கொண்டு, "கோவித்தா! கோவித்தா!" என்று கருதுவார்கள். திருப்பதி மலைக்குப் போவதற்குக் கவனித்து வலி போய்விடும். அது தனதுராசனம் அவ்வாறும் வேறு என்ன? சிலர் அம்மன் சந்திரியின் ஒரு கதுவிக்ஷம் பழக்கை உருட்டி விட்டு,

அதை எடுக்கும்போது சாஷ்டாயங்கமாய் விழுந்த கமல்களில்பது எடுப்பார்கள். மறு படியும் இருந்த இடத்திலிருந்து உருட்டி விட்டு, மீண்டும் சாஷ்டாயங்க கமல்களையும் செய்து எடுப்பார்கள். இப்படிச் செய்வார்கள் வலித்துவலி உண்டாகும். பெண் களும் இவைகளைச் செய்வார்கள். இப்படிச் செய்துகொண்டே பிரகாரத்தை இருபத் தோரு தடவை வலி இருந்த தூற்றெட்டு தடவை வரையில் கத்தி வருவார்கள். அம்மன் மனவிரல்கள் கோவை அகற்ற மாட்டாள் என்ற கற்பிக்கை. இதில் தனதுராசனப் பரிநீரி இருக்கிறதென்று கவனிடும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் அட்டைச் செய்வார்கள் என்று தான் பெரியோர்கள் இம்மாதிரிப் பண பரிநீரிலைக் கட்டவுன் பத்தில் இளைத்து விட்டார்கள் போதும்!

இதில் இரண்டுவித லாபம் இருக்கிறது. பதிவாசல் ஆதல் கத்தி மடைமிறது. பரிநீரிலாய் உடல் கத்தி மடைமிறது. பிறகு பத்தனுக்குக் கட்டவுன் அருள் கிடைக்கக் கேட்க வேண்டுமா?

இதன் தொகை, பெரும் தொகையே முத லியை கரைபத் தனதுராசனம் போல வேறு ஒரு சாதனை மெடவாது. சத்தப்போலினை அற்றாதுவான். கொழுப்புடன் மூட்டை வாகக் கோந்திருப்பதே தொகையே. இயற்கையான சத்தப் போலினை இவ்வாறும் மக்தப்படுத்தினாலும். சோடி சரப்புகள் அடைபட்டிருக்கும். சில இடங்களில் சத்தம் தெங்கியும் இருக்கும். இந்தக் குதவனை எல்லாம் தனதுராசனம் ஒன்றி துன் தான் போக்க ஒருடியும்.

தனதுராசனத்தைப் பரிநீரி போய் ஓடி : மிகுதவான் கிரிப் பின் குப்புறப் படுத்திச் கொண்டும் கவலைப் பகைத் தில் ஓட்டியவாறு கிட்டியும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். முகத்தை விசிற்போடுகோத்த ஓட்டியவைத்துக் கொண்டு உட லைத் தளர்த்தவேண்டும். பிறகு, காதுகளையும் அகத்தி முழங் காதுப் பின்றுக்கு மடித்து, இரண்டு கைகளையும், கால் களின் மணிக் கட்டுகளைப் படத்திலுள்ளபடி பிடித்துக் கொள்ளவும். உட்பேசை எல்லா வகைத்து மேல் எழுப்பக்

காக்கை விடாமல் காள் போய்ப் பிடித்த இழுத்துக்கொண்டு, முதுகைப் பின்பு பக்கம் உடுமாணவரை வளைக்கவும். கிழலின் வடிவத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். சரிபாணபடி வந்து விட்டதற்கு அடைபாணம், வலிதுருத்தரம் மட்டும் தகரணம் ஒட்டி வீசுத்தும் மற்ற பாகங்கள் வளைத்துத் தூக்கப்பட்டிருக்கும். மூர்க் கௌகரியம் போன்று இழுக்கவும் விடவும் செய்யலாம் மூச்சாட்டிப் பிடித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லாத அல்லாறு இரண்டு, மூன்று கிரகங்களை இதர்த் பழைய கிரகங்கு வந்த இவ் பாதிக் கொள்ளவும், இதை மூத்திர விருத்த ஆறு தடவை வரைச் செய்யலாம் இது முதல் படி.

இரண்டாவது படி : தனுராரணத்தில் இருந்தலானே, மூன்று பிந்துமாச சராசரத்தை, குழிந்தகலின் ஆட்டும் குழிறைப் போல் ஆட்டியவண்டும். இதை ஏழும் மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவை செய்யலாம்.

மூன்றாவது படி : மேற் சொன்னபடி மூன்றுக்கும், பிந்துக்கு மாச ஆட்டிய பிறகு ஆணத்தைக் கிடைத்த விடாமல், இடது கைப் பக்கமாகவும், வலது கைப் பக்கமாகவும் சரிசுத்தத் திருப்பவேண்டும். இம்மாதிரியும் மூன்றிலிருந்து ஆறு தடவை செய்யலாம்.

முதலில் தனுராரணத்தில் கின்று, பிறகு மூன்றுக்கும் பிந்துக்குமாசத் மூன்று தடவைபோல அல்லாறு ஆறின் தடவைபோல செய்து பக்கவாட்டிதாம் மூன்று தடவைபோல அல்லாறு ஆறின் தடவைபோல செய்தால் ஒரு தடவை தனுராரணம் செய்த மாதிரி. இப்படி அவசரங்கள் கௌகரியம் போல் மூன்று முதல் ஆறு தடவை வரை தனுராரணம் செய்யலாம்.

அதிக கனமுடையவர்களுக்கும், பெருந்தொந்தி உடையவர்களுக்கும் இது செய்க வக் கஷ்டமாய் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் தான் இதைக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டும். கனமானவர்களுக்கு மாதந்திரமல்ல நாளியால் இதற்கு கஷ்டங்கூடச் சில வருக்கு முதுகெழும்பு வளைபாததாம் சரிபாண வராது. சிலருக்குக் காக்கை மடித்துக்கொண்டாப் பிடிக்கப்பட்டது. சிலருக்கு இவ்வுரு காலை மட்டும் பிடிக்கவரும். இரண்டாவது காலைப் பிடிக்க முடியாது. தூதமாய் கிற்கும் சதைகள் கனத்து மடிக்க முடியாததே இதற்குக் காரணம். இவர்களை வளர்ப்பு மந்திரங்கலின் உதவியால் தான் செய்ய முடியும். எட்டாத காலைப் பிடித்துக்கொடுக்கச் சொல்லி சில நாட்கள் வரை பிடித்துப் பழகலாம். அப்படிப்

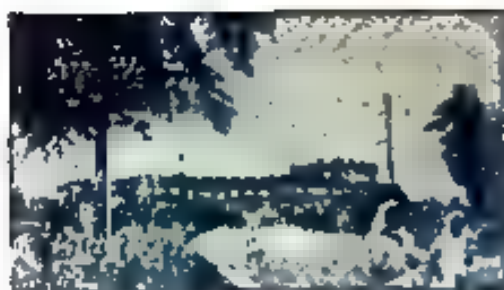
தான் வளிக்கும் காங்குறுத்து கரட்களின் வளிகள் மறைத்து கருண்டாகும். சிறு குக்கு வயிற்றைக்கூட வளிக்கச் செய்வும், முக்கிராமர்ப் பெண்களுக்கு, கர்ப்பப் பை பலனைமாய் இருந்தால் முதலில் கற்று வளிக்கும். வளித்தால் செய்வக் கூடாது. வளி வந்த பின் தொடர்க்கு செய்வலாம்.

தனாபிதைக்கும் ஏற்படும் பனம்:— வயிற்றில் உள்ள உருப்புக்கள் மிக வன்முல் தகக்கப்படுவதால், எவ்வாறே புத்தவிர்ப்புறுகிறது. கடைத்து கிடக்கும் கதம்பு லீன், புது சத்தம் பாய்ந்து வேகமாகத் தள்ள, வயிற்றுக் கொழுப்புகள், கண்ணி தாதுகள் கைதலின்றன. ஆகாசப்பை பலம் பெறுகிறது சிறு குடல், பெருங்குடல், கிணர், பாக் கிணர், சிறு கிணர்க்குவி, சிறு கிண்பை, மலக்குழாய், கக்கியப்பை, பெண்களுக்குக் கர்ப்பப்பை ஆகிய எல்லா வற்றிற்கும் புது சத்தம் பாய்ந்து ஆரோக்கிய விளம் அடைகிறது.

இதில் நேர்ந்த கைதலும் கான்று கொல்லிய வேண்டாம். ஆகாசப் பை தகக்கப்படுவதால் கல்லு கல்ல அடைந்து, அஜீர்ணம் உண்டாகாது. வயிற்று வளி போகும். ஆகாசப்பை கறு கறுப்புடன் வேகம் செய்வதால் அங்கு ஆகாசங்கள் தங்கி அழுகாது. வாய் துர்நாத்தம் போகும். மூலம், பெணத்திரம் முதலிய விராடிகள் போகும். நீர் நோகும் பூசா மாய், போய்விடும். முதல்கெதுப்பின் கடுங்காய் விராடும் தண்ணீர் அடைவதால் இவ்வை ஒங்கும்.

அருந்தியால் வேகம் செய்து முதலு, இடுப்பு வளியால் கட்டப்படும் சகோதரி களுக்கு இது ஒரு சிரம பரிசாகும். பல பிரசவங்களால் வயிறு பெருத்த சகோதரி களுக்கு இதுதான் சமய சஞ்சீவி. இதை விட்டு வேறு மார்ப்கத்திற்குப் போகிற வர்கள், ஒரு வஸ்துவைப் போட்ட இடத் தில் தேடாமல், வேறு இடத்தில் தேடின வர்களைப் போல் ஆவார்கள்.

கர்ப்பின்கள் புதிதாய் ஆரம்பித்துச் செய்வலாகாது. வழக்காய்ச் செய்வல் சகோதரிகள் கருத தரித்த இரண்டு மாதங்கள் வரைதான் செய்வலாம். பிரச வித்த பிறகு மற்ற ஆசனங்கள் செய்து, கருப்பை உறுதியான பித்தான் தது தரணம் பழகலாம். அதாவது காங்கு றுத்து மாதங்கள் கழித்த பிறகுதான் செய்வலாம் கருப்பை பை உறுதியாகும்; கருச் சிதைவு உண்டாகாது. குறைப் பிரசவம் உண்டாகாது. வீட்டு விலக்கு சிப் படும். ஆனால் ஆபிரேஷன் ஏதாவது நடக் திருந்தால், ஆசன சிபுஷர்களின் ஆலோ சனைபின் போரினேயே ஆசனங்களைச் செய்வற் துவங்க வேண்டும். (தொடரும்)

குறவன்துள்ள ஆம்பத்தி

தேவதீயே ஆர வேண்டும் என்ற ஒரு நில அபிவிருத்தி கொண்டிருக்கிறார். அமைத்தியி லேயே ஒருபுறம் ஒரு விசேஷம் உண்டு. அவர்கள் கூட்டமாக உட்கார்ந்து அதன் ஒரு உட்காட்சி செய்த முடிப்பார்கள். இப்போது ஒரு வர், அமைப்பவர் ஒருவர், எடுத்தல் கொடுப்பவர் ஒருவர், வாங்கிக் குடிப்பவர் தலைவர், தலைவர் முதல் வடதின தெய்வச் வகையில் படிப்படியாக வரிசைச் சேர மாப்பி பெறவார்கள். அதை எடுக்கும் போதும், கொடுக்கும்போதும் மந்திரம் சொல்லுவது போல் சில வார்த்தைகள் சொல்லுவார்கள். கொடுப்பவர் ஒரு வகை யாகக் கூட தட்டுவார். குடித்தபின் என் னோருமாக ஒரு முதல கூட தட்டுவார்கள். இது போலக் கைவித்தியின் பழக்கங்கள் பல வேடிக்கையாக இருக்கும்.

அவர்கள் தங்கள் பெரியோர்களுக்கு முன் கூட அடக்கி ஒடுக்கி வகைகளால் உடப் பார்கள். பெரிய மனிதனின் கந்தைக்குத் தந்தைபடி மரியாதையும் அளிப்பார்கள். எல்லோருமே கொடுக்கும்போது, அதை ஆட்டப் ஆடிய பாட்டுப் பாடிக்கொடுப் பார்கள். வாய் மூடி அமைதியாகிடுப் பார்கள். முதல் கட்டாமல் பின் செல் வார்கள். வகைகள் மாறிய இக் காலத்தி லும் கூட இப்பழக்கங்களை அவர்கள் விட வில்லை. கைவித்தியின் ஆட்டப் பாடுப் பத்தினை ஆரோக இருக்கும். பெயர்கள் வரிசையாக விரிந்து வகைகள் அமைத்துப் பாட்டுப் பாடி, ஆட்டம் ஆடும் போது வேறு நிதமையாக ஒரே மாதிரி என் னோரும் செய்வார்கள். அது போலக் கைவித்திய புதுவகைகள் சேர்த்து ஆட்டம் ஆடும் போலது சிறும் வேறு மாத ராக அமைக்க அவர்கள் வகைகள் உட்படி அமைத்து சீராகவாத்துடன் தமதுகள் முதலியன எட்டிக்கொண்டு ஆடுவதைக் கண்டால் அந் ஆட்கள் மர விரும்பும்.

பொதுவாகக் கைவித்தியின் வாழ்க்கை பொது உடைமையாகக் கொண்டமை அடிய

படைவாகக் கொண்டது. விடு கட்டியும் என்வோரும் சேர்த்து எட்டுவார்கள். தனித் தனி குடியிருந்தாலும் எல்லா விடும் என் னோருக்கும் கொடுத்தும். வேறு வேறு பரிசீலிப்பும் என்வோரும் பரிசீலித் தின்பார்கள். அவர்களுக்கும் எந்த வேலை வந்தாலும் பொதுவாய் சேர்த்தே செய் வார்கள். அவர்களுடைய சேர்த்துக்குத் தனியப் பணம் வருவதற்கு இரு முதல கையுடும். இதை அரசாங்கம் வரு வித்தக் கொடுக்கின்றது. அப்படிச் சொடுக்கும்போது கந்தை தலைவர் வாங்கி அவரது கூட்டத்தைச் சேர்த்து என் னாவையும் ஒக்கும் கைத்தட்டி வகைகள் பரிசீலித் கொடுப்பார். கைவித்தியின் வாழ்க்கையின் ஆயிரக்கணக்கானும் பெயர் பிணிகளுக்குத் வயதிற்குத் தகுந்தபடி சில உட்காட்சிகள் சேர்த்திருக்கின்றன. விவாகச் சடங்கும் உண்டு. இது போன்றவைகளைக் கைவித்தியின் பரிசீலி வருவாய் என்வோ ரும் அவரவர் விட்டிருந்து வகையுப் போருக்கள், பாவிகள் முதலியன கொண்டு வந்து சேர்ப்பார்கள். கடிச் சமைய் பார்கள். சாப்பிடுவார்கள். அவர்களுடைய சீராகவந்திருக்கின்றவகை வந்து விட்டால், விடு விட்டால் போய் என்வா விட்டி ருக்கும் சாப்பாடு கொண்டு வந்து சேர்த்துக் கொடுப்பார்கள். ஆதி காலத்தில் அவர்கள் உடன் பிணியும் காட்டுக் கிழங்கு விவாகமே தின்று வந்திருக்கிறார்கள். இப் போதே இப்போது, காரியப்பாவுர், காரியக் காரி முதலிய என்வோருடைய ஆர வகைகளையும் கூட்டுவகைகள் தங்கள் பழையபடி ஆராதகதையும் உண்டு வரு கின்றன. உடுப்பு வகைகளாகவகைப் போவ உத்தரத் தின்பாட்டி வகைகள் கு லும் அகிலம் ஒரு தனித் தன்மையை இருக்கும்படி சிறிய மாதிரித் தைத்தல் கொண்டுள்ளது.

கைவித்தியருக்கும் பன்னிக்கட்டங்கள் தனிவகை இருக்கின்றன. அவர்களுக்காக இவ்ருகை அரசாங்கங்கள் இருக்கிந் தன. ஒன்ற அவ்வாறேயே உடத்தித் கொடுப்பாடுவது. இன்னொன்று என்வா னாகவிரும்பும் போதுவகை அரசாங்க மாகும். கைவித்தியி் பெரும்பாலும் சீர ம்மையில் உலிக்கொடுக்கின்றன. பெரும்பாலும் கூடி வேலை செய்து பிழைப்பவர்கள். படித்தவர் பட்டமாவகைகளாக ஆயில் கையில் வேலை செய்கிறார்கள். கைவித்திய கதையும் இப்போதுவகை தனித்தனி பரிசீலி தின்பாடுதே அக்குறும் அரசாங்கத்தின் கொடுமை விரும்பின்றது.

கைவித்தியர் பழைய காலத்தில் எதோ குருட்டு வழியாக உடவன் வழியாக உடத்தி வந்ததாக்க தெரிவித்தது. பரிசீலி தின்புறக் கைவித்தியர் என்னும் மனை

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்:

இதற்குக் கீழ்க்காலும் வண்ணம் பதிக
உதவாதேயும்: "துரர் தூதப் பிரிவினை
இருக்கிறத என்பதிலுமேயே தூதிக்
கொடுமைகள் இருக்க வேண்டும் என்று
அத்தம் கொள்ள வேண்டிய நிலை.
மேலி காட்டுக்கு வந்த இந்திய-காடப்
பந்தி கீழ்க் தேர்ந்தெடுத்த விஷயம்
என்கன் தேரத்தினவர்க் கொள்கையினைத்
கூறும் வந்தி அவர்களுடைய இயினத்தை
காட்டுவதை ஆரது. மேலி காட்டுக்கு
வந்த இந்திய-கன் கவி உறியில்காதலர்
கொ யிருப்பினும் வந்த விடத்திற் செறி
தப்பாத கோக்கோப பொறுப்புடன்
என்து, தங்கள் துறிக் தேரத்திற்கும்
மறிப்பு உலகும்புபவக கடந்து கொண்
டது" என்று அவ்வகை அந்தப்பி"

இந்தக் கேட்ட அந்த ஜிதாப்பியர்
பெரு வியப்பற்ற விஷயம். (தொடரும்)

கைவித்திருக்கும் இந்திரன்டன் சிறை
பாலத்தோடு பழங்கிருஞ்சன் எங்குதான்
விவசியே விருத்திருஞ்சன். அதற்கு இரு
காரணங்கள் உண்டு. ஆட்டு முட்டை
ஒன்று. இன்னொன்று. காகசத்தையும்
கடை உடை பாவனைகளும் இவ்விரு
கருப்பினர் என்பாடே. யும் இருக்கும் மேற்
தகை. இந்தியர் வெளகாட்டுக்குச் சென்
ருதும் பண்டங்கள்வசத் தொட்டு வந்திருக்
கும் தங்கள் காகசத்தையும் கடை உடை
பாவனைகளையும் விடாத கைப்பத்தி வரு
கின்றனர். கைவித்திரோ பழைய காக
சை துன்புத ஒன்றுமே தீர்மானம் புதிய
காகசத்தை மேற் கொள்வருங்கிருஞ்சன்.
இவ்விரு கருப்பருக்கு ஈடையில் விவாகம்
கொண்டுவராத விஷயத்தைப்பற்றி துர்
துரோகப்பீயர் இங்குதான் கூறினார். "இது
என்ன ஆசிரியர்! பீதிக்கு வந்த இவ்வி
ருக்கினரின் பெரும்பான்மையோர் சிறு
துறியினதாததானே விருப்பங்கள்!
சுமையென்ற சமையத்தனே இப்பா
வத்திருப்பார்கள்! துற்றத்துப் பதி
வித்த எந்திரன்உடை உடை வராத இன்
தன்தியர் இங்கே வந்த பிறகு எப்படித்
தனியே கைவித்திருக்கும் காகசம்
இருந்த விட்டனதோ? பணித பரவல்
உடை இவ்வாறான அதுபிப்பிடுகின்றதும்
திரை மாதிரிதானே விருத்தும்? அப்படி
விருத்த இவர்கள் வெளி வட்டங்கு வந்தும்
துறதிர்! பீதிவினை மனப்பான்மைகளை
கொண்டுவராத கைவித்திர் பெருக்கம்

சீஞ்சலம் நீங்கியது!

எஸ். டி. ஸ்ரீநிவாசன்.

இரண்டு மூன்று 'சி...ட...ட...ட...' என்ற ஒரு பேச்சுரத்தில் கேட்டது. அடுத்த கணம் உரக்கப் பாடிக்கொண்டிருந்த ரேடியோயின் சத்தம் சிந்தது. சமையற்கட்டிக் காப்பிப்போட்டுக்கொண்டிருந்த சரணா 'திடு திடு'பென்று ரேடியோ சிந்துவிடிக், யார் அதை விடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதற்காக ஹாலுக்கு வந்தாள். அங்கு அவள் கண்ட எட்டி அவள் தேடிக்கொண்டிருந்த சீஞ்சலம் எங்கெங்கே சென்றது.

குழந்தை பாது வெளிநிப்போன மூகத்தடன் ரேடியோயின் எதிரே சிந்துகொண்டு அதை ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தாள்.

'ரேடியோவை அவன் என்ன செய்து விட்டானோ' என்ற நினைவுடன் ரேடியோ அருகில் ஓடினாள் சரணா. 'கன்னிடை'ப் போட்டாள். ரேடியோ வேலை செய்யவில்லை. விஷப்பத்தை ஊசிக்க அவளுக்கு அதிக நாழி வாகையிலும், பாது ரேடியோவை ஏதோ விஷமம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

உடனே அவன் என்னை வேலைப் பழம் போல் சிவப்பேறினா. தன் ஆக்காரம் அந்தகாலையார் காட்டிப் பாதுவை மூதுமியே 'பனார் பனார்' என்று வரது அகறகன் வயத்தா. "என்காரா! இதற்கு கொடுத்துத் தொலைத்து விட்டாயே! அவன் வந்தால் இதைப் பார்த்து விட்டு என்ன ஆட்டம் ஆடப்போகிறாயோ? ஒண்ட வந்த இடத்திலே உன்னுடைய பெரிய உபத்திரவம் வரும் போல இருக்கே! தரித்திரமே! என் என் மூக்கின சிந்தையே! வாரல் பக்கம் ஓய்" என்று சொல்லிவிட்டு, கலங்கிய உன்னத்தடன் மறுபடியும் சமையற்கட்டுக்குச் சென்று அவன்.

குழந்தை பாது 'கி...கி...கி...' அழுது கொண்டு தெருப்பக்கம் போய்விட்டாள்.

சரணா மனத்தில் ஒரு பெரும் பலம் புகுத்த கொண்டா. கிரீடா வந்தால், ரேடியோ கெட்டுப்போய்க் கிடப்பதைப் பார்த்து விட்டுத் தன்னை என்ன பாடுபடுத்தப் போகிறாயோ, அதனை என்னென்ன வேலையாம் சொல் லப் போகிறாயோ என்று கருகினாள்.

'எம் கணவனின் வேலைகள் போக்குவே தோடு கம்மையப் பிடித்துக் கொண்டதாதிட்டம் கம்மைய விட்டு விடக் கூடாது? சொத்துக்கும் துணிக் கும் கிரீடாவை எதிர்பார்த்தும் சிவியில் கம்மைய

வைக்க வேண்டுமா? ...இந்த கணவனத்தில் குழந்தை யிடையே என்று யார் வருத்தப் பட்டது?...பாது வேறு பிறத்த எம் மூடன் அவனும் திட்டாட வேண்டுமா?...மறுபடியும் வேலை தேட பம் பாய்க்குத் தான் சென்றாரோ அவர், அவருக்கு வயது சீக்கிரம் ஒரு வேலை கிடைத்த கம்மைய அழைத்துப் போகக் கூடாது?... எல்லாம் யார் செய்த பூர்வ விரை. எம் வாய்ந்த வாய்வேண்டி, எம் இருந்த இரூப்பென்ன, இப்போது எம் அடைத்துள்ள எதிரென்ன? இன்று வரனும் குழந்தை பாதுவும் யார் மூகத்தில் விழித் தோமோ?...சீச்சலம் இன்று ஏதோ பெரிய தகவல் தான் எட்டிக் போகிறது' என்ற பலபடியாக அவன் சிந்தனை சென்றது.

தெருவில் ஹாரன் சத்தம்கேட்டு அவ ளுடைய கிந்தனைக் கலித அழைத்தது. மோட்டாசின் கதவு திறத்த மூட்படும் ஊசு கிரீடா வந்து விட்டதை மூன் கூட்டி அறிவித்தது. சரணாவின் மனம் 'திடு திடு' கென்று அடித்துக் கொண்டது.

மெதுவாக உள்ளிருந்தபடியே தெருப் பக்கம் தன் பார்வையைச் செலுத்தினாள். காணிக்ருந்த இறங்கிய கிரீடா உன்ன வந்த கொண்டிருந்தாள்; பாதுவை அவன் தன் தோன் மேல் சாத்திக் கொண்டிருந்தான். அவன் அழுதது இன்னும் ஓயவில்லை.

"மன்னா! என் குழந்தையை இப்படிப் போட்டு அடித்தீர்கள். பாவம்! கேலிக் கேளி அழகுதினா!..." என்று சரணாவைக் கேட்டுக் கொண்டே பாதுயின் தாடைகளில் பெருகியபாடிக் கொண்டிருந்த கன்னிகா மெதுவாகத் தன் புடவைத் தலைப்பாக் துடைத்தாள் கிரீடா.

"என்ன செய்தாள் அது அவனையே கேளு. கி. அவன் செய்த காரியத்துக்கு அவனை அப்படியே கெட்டிப் போட்டாயே" என்று கோபத்தடன் சொன்னாள் சரணா.

"கன்னா! காரா! என்னடா பண்ணினே கி?" என்று பாதுயின் மூகவாய்க் கட்டையைத் தன் வயது கைலால் பிடித்துக் கொண்டு கொஞ்சலாகக் கேட்டாள் கிரீடா.

"இக்கேல. அத்தே! அந்த ரேடியோவை இப்படி அப்படித் திருப்பினேன்...அது 'டப்ப'புத்து வெடிச்சது. அப்பறம் அது பாடலா.....அதற்கு அம்மா என்னை மூதுமியே ஒக்கிப் 'பனார் பனார்'னு அடிச்சிட்டா..." என்று கேலிக் கேலிக்

கொண்டே தன் மழை மொழிகளைச் சொன்னான் பாது.

"ஈ ஆகையோடு இந்த சேடிபோகவை வாய்க்கி இன்னும் முழுகாது பத்த நாள் கட ஆகவில்லை. அதுக்குள்ளே இந்தச் சனியன் அதைக் கொடுத்திருந்தே... அதன் கீட்டே போகாதேடா! போகாதேடா என்று நான் எத்தனை தரம்நான் அடிச்சே தெது? நான்நான் இந்த விட்டிலே வந்து இருக்கிறேன் உனக்கு அனுபவியமான கைம். உன் பொருள்களை வேறு இவன் உடைச்சுப் போட்டுக்கொண்டு இருந்தான். பாருக்குச் தான் மனசு பொறுக்கும்! ஒரு தரம் 'குடா' இரண்டு கொடுத்தாய்தான் அவனும் சொன்ன பேச்சைக் கேட்பான். அனுபவியமாக உனக்கு இன்றைக்கு கூப்பேதா துரே நஷ்டம்..." என்று வருத்தம் கலந்த ஞாபில், மண்பிப்புக் கொஞ்சம் பாவனையில் சொன்னான் சரணா.

கிரிஜா ஒரு முறை குழந்தையையும், கெட்டுப் போய் ஸ்தலத்தில் உட்கும் அந்த சேடிபோகவையும் பார்த்தான். அவன் முகத்தில் பவந்த உணர்ச்சிகள் மாறி மாறித் தோன்றின.

அப்படியே குழந்தையைத் தோளில் சாத்தியவாரே, சேடியோ அருகில் கொண்டு அதன் கொத்தான்களை ஒன்று மாற்றி ஒன்றாக, இப்படியும் அப்படியுமாக ஒரு சீரையும் திருப்பினான். அடுத்த கணம் அவன் சரணாவை நோக்கி மெதுவாக நடந்து வந்தான்.

"மன்னி! விளையாட்டுப் புத்தியிலே அவன் அதை ஏதோ செப்திடுக்கினான். அது சிந்து போச்சு. ஏதாவது கெட்ட சிப்பேந்தான் இருக்கும். இதக்காக முகஞ் சிவக்கும்படி அவனை அடித்த விட்டான் கனோ! பன்னி! ஏற்கன்காட்டாத குழந்தை. பாவம்! இதா பாருங்கே! இன்னும் அவன் கிச்சல் ஓயவில்லையே..." என்று கொக்கிவிட்டுக் குழந்தையைப் பார்த்து, "பாது! ஈ ஆகாதே. நான் உன்னை மோட்டாளிலே கடைக்கு அழைச் சிண்டு போடுறேன். அந்த சேடியோ போனாப் போறது. அதை நான் சிப்பேர் பன்னிக்கே கொள்ளலாம்" என்று கூறி அவனைச் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டே தெருவக்கு எடுத்துச் சென்றான். கிரிஜா வும் பாதுவும் மோட்டாளில் ஏறிக்கொண்டனர்.

தான் எதிர்பார்த்தது என்ன, தன் கண் ஓன் கெட்பது என்ன என்று சரணா அதிரவத்தடன் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கையில், மோட்டார் அங்கிருந்து கெம்பி விட்டது. கிரிஜாவின் செய்கையை சினைக்க சினைக்கச் சரணாவுக்கு ஆச்சரியம் தாக்க முடியவில்லை.

இதரத் தோட்க்காத் போய் பற வகுவுக்களுக்கு மூப்பு நடந்த ஒரு சம்பவம் அவன் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

2

கிரிஜாவும் சரணாவின் கணவன் வாலுமும் மூத்தான் இவ் வான் குழந்தைகள். தன் கல்யாணத்தில் போது பார்த்தது தான் கிரிஜாவை. அதற்குப் பிறகு வேறு நான் வரை—சரணா தன் கணவனுடன் குடிக்கணம் செய்ய வந்த மூன்று வாரங்கள் வரை—கிரிஜா சரணாவின் விட்டுக்கு வரவே இல்லை. கிரிஜா தன் கணவனுடன் திருச்சியில் வசித்து வந்தான்.

1942 ஆம் வருஷம், நாட்டில் ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பு. அக்கிய ஆட்சியை எதிர்த்த ஒரு பெரும் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு நாள் திருபெள கிரிஜா தன் இரண்டு வயதக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வாலுவின் விட்டுக்கு வந்தான். வாலுவுக்கு விவரம் ஒன்றும் புரியவில்லை. விவரித்ததில் கிரிஜாவின் கணவன்—சங்கராஜன்—ஆங்கிய அரசாங்கத்துக்கு விதோதமாக ஏதோ நடவடிக்கையில் ஈடு பட்டிருக்கான் என்ற காரணத்துக்காகப் போலீஸார் பிடித்துக் கொண்டு போய்ச் சிறையில் அடைத்து விட்டனர் என்றும் தன்னிடம் காப்பாற்ற வேறு ஒருவரும் இல்லாததால் கிரிஜா குழந்தையுடன் சென்னைக்கு வந்து விட்டதாகவும் அவன்

கண் கவத்தியர் (தோவாளியைப் பார்த்து):—இதோ, கவரிக் எழுதி விடுப்பதைப் படி ஏன், பச்சைகனாம்.

தோவாளி :—முடியவில்லையே ?

கண் கவத்தியர் :—என்ன ஐயா, இது? வேடிக்கையாய் இருக்கிறதே! இவ்வளவு பக்கத்தில் இருந்துமா உங்களுக்குக் கண் தெரியவில்லை?

தோவாளி :—எனக்குக் கண் தெரி கிறது. இவ்விதத்தான் தெரியாது!

தெரிந்து கொண்டான். வானம் அவன் அப்படித்தான் வரவேற்றது. ஆனால் சரணாகிட்டு அவன் தங்கள் விட்டில் வந்த. தங்கிவிருப்பது கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை.

இதன் காரணமாக, அவன் மனைவி இருவருக்கும் ஆக்கடி பூக்கள் ஏற்பட்டன. சரணாகிட்டு மூலமாகக் கிரிஜாவைத் திட்டவும் ஏதிக் காட்டவும் செய்தான். சொந்தத் தந்தையையே இந்த வாரில் மரணம் வைத்தது கொண்டு காப்பாற்ற மாட்டார்கள். சிறித நேரம் பெண்ணை எதிராகத் தங்கள் விட்டில் அழைத்து வந்த எண்ணில் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அவன் வாதம்.

ஆனால் கிரிஜா பொறுமைமாலி. தன் தலைமேலுத்தே தீவித்தம் சரணாகிட்டு கொடுக்காமல் வெய்யாம் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் சரணாகிட்டு வந்தான் அவன் தாய் பால் சாக்கை எழுதியிட்டுப் பென்சிலை மறந்தாரோன் பிணையின் மீது வைத்து விட்டுப் போய்விட்டான்.

சில சிறிதுகாலத்திலேயும் அங்கே வந்த கிரிஜாவின் குழக்கம்—சரணாகிட்டுப் பென்சிலை எடுத்துத் தனதில் ஏதோ கிறக்க ஆய்ந்தான். பென்சிலின் முனை உடைந்து விட்டது. இதைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த சரணாகிட்டுத் தன் அங்காரத்தை வெளிக் காட்டி ஒரு சந்திப்பம் தொடங்கின.

"தம்புட் சொறு திண்ணிட்டு உடம்பு வெறுயின இருக்க மாட்டேன்மெது போல இருக்கு. மெதுபெயலே இருக்கிற சரணாகிட்டு வெய்யாம் மரணமாகும்? பின்ன இவ்வாறு விட்டுச் சொந்தா இதைப் பாழாக்கிமெத்துக்கு.....ஏய் சரணாகிட்டு ஏன்டா எடுத்தே அந்தப் பென்சிலை?" என்று இதைத் துண்டிட்டுக் கொண்டே அவன் மூதுடன் மெய் ஒரு அறை கொடுத்த. அந்தப் பென்சிலைப் பிடுக்கி மெதுவதையிலுள் வைத்தான். தாரதில் இருந்த இதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்த கிரிஜாவின் கருவு தடித்தது. அவன் பொறுமை எல்லாம் மீறிப் போய்விட்டது. "மன்னி! சரணாகிட்டு என்ன அப்படிப்பட்ட பெரிய திண்புப் பண்ணி விட்டான். அவனைப் போட்டு மூது விடியும்படியாக அடிக்கட்டேனா!" என்று கேட்டுக் கொண்டே, அழுது கொண்டே தன்னை கோக்கி துடிக்கத் தரணாகிட்டு அவன் இடுப்பில் தாக்கி வைத்தது கொண்டான்.

அவ்வளவுதான். சரணாகிட்டு 'பிது பிது' வென்று பிடித்துக் கொண்டான். கிரிஜாவையும், சரணாகிட்டையும் திட்டித் தீர்த்து விட்டான்.

அவன் சொல்லிய ஒய்வொரு வாய்த்தது ஏன் கிரிஜாவின் மனத்தில் அபிமேயம் உட்குளம் கொண்டு குத்துவது போல் இருந்தது.

ஆனால் தன் துரதிஷ்டத்தை தீவித்த அழகத்தைத் தவிர கிரிஜாவால் அப்பொழுது ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

நீட்டின் ஓடின. காட்டில் எழுந்த அரவியல் சொந்தநிப்பு ஒருநிதமாக அடம்பெது. காக்கைகள் காக்கைகள் எய் போகும் விடுகிக்கப்பட்டன. தக்கராஜனுப் விடுகிக்கப்பட்டன. 'செய்தி இவ்வளவில்' அவனுக்கு ஒரு உயிர்த உத்தியோகமும் தொடங்கியது. அவன் கிரிஜாவையும், சரணாகிட்டையும் அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

கிரிஜா தன் கை தீவித்ததாகச் சந்தோஷப்பட்டான்; சரணாகிட்டு அழகியில் எல்லாம் தக்கை விட்டு சிப்பெதாசு மெழுகி அடைந்தான். இதன் மத்தியில்தான் அவனுக்குப் பாது பிறந்தான்.

அதிக்கை சந்தோசம் கழன்றது. அவ சவரின் சந்தானம் மாறியது.

வானம் உத்தியோகம் வந்தது வந்த கம்பெனக்கு அந்த கம்பென வந்த விட்ட தான் அந்தத் திவிதாசு சந்திவிட்டார்கள். வானம் வெறுயின இழந்தான்; குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை அடைந்தான் அவன்.

பென்:—அப்பா, தான் அவ சிட்டுப் போய்வித்துக்கொண்டு வந்து விட்டேன். அம்மா எங்கே?

தம்புட்:—அவன் பல்விடம் போய்வித்துக்கொண்டு பிறத்தகம் போய் விட்டான்!

இவ் விஷயத்தை அறிந்ததும் அவர் ஊர் விட்டிருந்து ஓடி வந்தான் கிரீஜா. மதுபடியும் அவனுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையில் சரஸா, பாது எல்லோரையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து தன் வீட்டில் வந்திருக்கும்படி சொன்னான். ஆனால் வானு தான் பம்பாய் சென்று அவரு ஒரு சல்ல வேலைக்குப் பிரயத்தனம் செய்யப் போவதாகச் சொன்னான். அவனுக்குப் பம்பாயில் வேலை கிடைக்கும்வகையில் சரஸாவையும், பாதுவைப்பாராவது தன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி அவ்வாறிடம் கேளுகிறான். அவளும் அதற்கு இளைத்தாள்; தன்னைக் காப்பாற்ற வேறு யாரும் இல்லாததால் சரஸாவும் அந்த ஏற்பாட்டுக்கு அளவுகுறை மனத்துடன் தன்வாட்ட வேண்டியவராயிற்று.

3

திடீர் அன்று, பாது பென்சின் துணியை உடைத்தபோது நடந்து கொண்ட விதத்தையும், இன்று பாது தேடியோ உடைத்துவிட்ட செய்திகேட்டு கிரீஜா கடீது கொண்ட விதத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான் சரஸா. இரண்டுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்!

தெருவில் மோட்டார் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. பாது 'குடு குடு' என்று சைலன்ட் டெண்டுக்கு ஓடிவந்தான். அவன் ஒரு புது சீட்டாகும் ஒரு புது சிக் கெட்டையும் அணிந்திருந்தான். கையில் ஒரு ஊதல், ஒரு பந்து, ஒரு பந்தடிக்கும் மட்டை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு இருந்தான்.

"அம்மா! அம்மா! இத்தக் கெட்டை, சீட்டா! பந்து எவ்வாறு அந்தை வாய்க்கி வேடுத்தா" என்று சொல்லிக் கொண்டே சந்திராவுத்தாய் குதித்தாள் அவள்.

அதே சமயத்தில் ஒரு பெரிய பொட்டைத்துடன் உள்ளே துறைத்த கிரீஜா அதைப் பிரித்துக் கொண்டே, "மன்னி! இதோ பாருங்கோ! இந்தப் புடவை உங்களுக்குப் பிடிச்சிருக்கா. வராதீங்கிரி வகுமிறே, எங்கேயாவது மஞ்சள் குங்கு மத்துக்குப் போகிறதானால் உங்களுக்கு ஒரு சல்ல புடவையாக இருக்கட்டும்" என்று இதை வாய்க்கி கொண்டு வந்தேன்..." என்றான்.

சரஸா புடவையை உற்றுப் பார்த்தான். அது சல்ல பட்டுப் புடவை: விட 175 ரூபாய் என்று அதில் போட்டிருந்தது.

கிரீஜாவின் பெருந்தன்மைதான் என்று! சரஸாவின் மனத்தில் ஒரு விசேஷ உணர்ச்சி எழுந்தது: கிரீஜா ஒரு தெய்வம் என்று முடிவுக்கு வந்தான் அவன்.

எட்டிட்டு கிரீஜாவின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டான் சரஸா.

குறிக் காரி:—அவர் தான் ஊர் பிள்ளையாண்டான் தான்! இவ்விலி வேண்டிக் காரி மாநிரியே பெகவா!

குடை டிராமி:—அப்படியா?

குறிக் காரி:—அது ஒரு அநியாய இச்சரி! அவர் தரிசுமக் கூட வேண்டிக் காரி மாநிரியே பெகவா!

"கிரீஜா! உன் பெருந்தன்மை தெரியாமல், ரி எங்கள் வீட்டில் இருந்தபோது உன் மனதை ரொம்ப தூரா போகப் பண்ணி விட்டேன். உன் குழந்தையைக் கூட நிராகர் கண்டபடி அடித்துவிட்டேன். என் அப்போது உன்னைப் படுத்தி வைத்ததற்கெல்லாம் என்னை மன்னித்துவிடு" என்று கூறினான்.

"மன்னி! உய்யுங்கள் பற்றி என் அப்போதும் தவறாக சினைத்ததேயில்லை. அந்த மூன்று வருஷ காலம் நீங்கள் ஆசை வற்றிருந்த என்னை வைத்துக் கொண்டு காப்பாற்றினதே பெரிய உபகாரம் இல்லையா? அதை என் என்றைக்கும் மறக்கவே மாட்டேன். என் இப்போ செய்கிற தெய்வாய் கூட அதற்கு சடாகாது..... அழாதீங்கள். இன்றைக்கு வெள்ளிக் கிழமை. மஞ்சள் தடவி இந்தப் புடவை வைக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள்! சீக்கிரத்திலே அண்ணாவுக்கும் சல்ல உத்திரியாகக் கிடைக்கட்டும்....." என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தப் புடவையைச் சரஸாவின் கையில் வைத்தான் கிரீஜா. சரஸாவின் முகத்தில் சஞ்சலத்தின் காயை கீழி, அமைதியின் அடைவானம் தொன்றியது.

தீபாவளிக்கு.....

- ★ பெங்களூர் ஸ்பன் லீல்க் புடவைகள்
- ★ கோடம்பாக்கம் புடவைகள்
- ★ உறையூர், சும்பகோணம், மதுரை புடவைகள்
- ★ துணி, குளித்தலை, நாராயணவரம் வேஷ்டிகள்

மற்றும்

இதர மில் துணிகள் சகலமும் தமிழகையாடவும்
நாயன்மாடவும் குறைந்த விலையில் கிடைக்குமிடம்

ஸ்ரீராம் ஸ்டோர்ஸ் லிட்.,

37, கைலாசபட்டன் ரோடு : திருவல்லிக்கேணி : மதுரை
போன் : 86347

லீவ்ரஜன்

ஸ்வஸ்வ வியாதி குளுக்கும்
சிறந்தது
A SPW PRODUCT

காடாண்டிட்டு பரம்மஸ்வாமி கோயிலில் லிட்.,
கோல் டிப்ளிக்ஷன்கள்: காடாண்டிட்டு பரமகம்
கிரிட்டெட், 79 A & B, செம்புதாள் தெரு, மதுரை.

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு காட்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் கவீன ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனல் சாஃம் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கலிலும், அடங்காத பசி, மாண தாகம், அடிக்கடி செறுகிப் பேரிதல், செரிசிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பீன்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முகவிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனல் சாஃம் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை மரிப்பினின்றும் பிழைக்க உதவி யுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே தீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிகளும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக தீங்களை உணர் வீர்கள். ஆகார நிபந்தனை இடையாது. இலகுவமான விபரங்கள் அடங்கிய காட்லாஹெரு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 8-12-0
(புரத் செஷ் இலாகம்)

வீனல் ரிஸர்ச் லாபுடரி (K.M.)
தபால் பெட்டி. நெ. 587, கல்கத்தா

FOR TWO WEEKS MORE

JEWEL FITTED WATCHES

AT LESS THAN HALF PRICES

EACH GTO.
10 YEARS

ALARM
TIME
PIECE

SPECIAL QUALITY 25/- 15/-
SUPERIOR 35/- 16/8

1606-5 JEWELS GOLD GOLD 25/- 34/-
15 JEWELS GOLD GOLD 35/- 42/-

1607-5 JEWELS GOLD GOLD 25/- 34/-
15 JEWELS GOLD GOLD 35/- 44/-

1608-5 JEWELS CHROME CASE 25/- 34/-
15 JEWELS GOLD GOLD 25/- 34/-
15 JEWELS SUPERIOR 25/- 42/-

Postage extra. Free on order for two

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

FREE

[illegible]

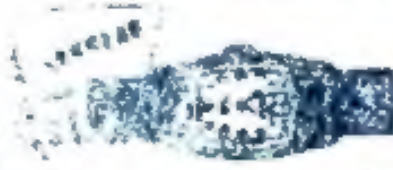
இந்திய சர்க்கார் சட்டப்படி, சிவாஜிபுரம் ரூ. 50 மில்லி. பி. அனுப்பா முடியாததால், கீர்திபாளையம் அமைந்த மகம்மடாதி, சிவாஜி ரூ. 50 குடில் அனுப்பியது.

[illegible]

	சு. ம. ம. ம.	சு.	ம.	ம.	சு. ம. ம. ம.	சு.	ம.	ம.
430	அதேயம் கையாண்டு	8	16	444	அதேயம் கையாண்டு	3	3	3
431	அதேயம் கையாண்டு	5	12	445	அதேயம் கையாண்டு	6	3	3
432	அதேயம் கையாண்டு	5	12	446	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
433	அதேயம் கையாண்டு	5	12	447	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
434	அதேயம் கையாண்டு	5	12	448	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
435	அதேயம் கையாண்டு	5	12	449	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
436	அதேயம் கையாண்டு	5	12	450	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
437	அதேயம் கையாண்டு	5	12	451	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
438	அதேயம் கையாண்டு	5	12	452	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3
439	அதேயம் கையாண்டு	5	12	453	அதேயம் கையாண்டு	7	3	3

[illegible][illegible]

2. *if* $\alpha \in \mathcal{A}$ then $\alpha \in \mathcal{A}^*$

4.3.1	4.3.2	4.3.3	4.3.4	4.3.5	4.3.6	4.3.7	4.3.8	4.3.9	4.3.10	4.3.11	4.3.12	4.3.13	4.3.14	4.3.15	4.3.16	4.3.17	4.3.18	4.3.19	4.3.20	4.3.21	4.3.22	4.3.23	4.3.24	4.3.25	4.3.26	4.3.27	4.3.28	4.3.29	4.3.30	4.3.31	4.3.32	4.3.33	4.3.34	4.3.35	4.3.36	4.3.37	4.3.38	4.3.39	4.3.40	4.3.41	4.3.42	4.3.43	4.3.44	4.3.45	4.3.46	4.3.47	4.3.48	4.3.49	4.3.50	4.3.51	4.3.52	4.3.53	4.3.54	4.3.55	4.3.56	4.3.57	4.3.58	4.3.59	4.3.60	4.3.61	4.3.62	4.3.63	4.3.64	4.3.65	4.3.66	4.3.67	4.3.68	4.3.69	4.3.70	4.3.71	4.3.72	4.3.73	4.3.74	4.3.75	4.3.76	4.3.77	4.3.78	4.3.79	4.3.80	4.3.81	4.3.82	4.3.83	4.3.84	4.3.85	4.3.86	4.3.87	4.3.88	4.3.89	4.3.90	4.3.91	4.3.92	4.3.93	4.3.94	4.3.95	4.3.96	4.3.97	4.3.98	4.3.99	4.3.100
4.3.1	4.3.2	4.3.3	4.3.4	4.3.5	4.3.6	4.3.7	4.3.8	4.3.9	4.3.10	4.3.11	4.3.12	4.3.13	4.3.14	4.3.15	4.3.16	4.3.17	4.3.18	4.3.19	4.3.20	4.3.21	4.3.22	4.3.23	4.3.24	4.3.25	4.3.26	4.3.27	4.3.28	4.3.29	4.3.30	4.3.31	4.3.32	4.3.33	4.3.34	4.3.35	4.3.36	4.3.37	4.3.38	4.3.39	4.3.40	4.3.41	4.3.42	4.3.43	4.3.44	4.3.45	4.3.46	4.3.47	4.3.48	4.3.49	4.3.50	4.3.51	4.3.52	4.3.53	4.3.54	4.3.55	4.3.56	4.3.57	4.3.58	4.3.59	4.3.60	4.3.61	4.3.62	4.3.63	4.3.64	4.3.65	4.3.66	4.3.67	4.3.68	4.3.69	4.3.70	4.3.71	4.3.72	4.3.73	4.3.74	4.3.75	4.3.76	4.3.77	4.3.78	4.3.79	4.3.80	4.3.81	4.3.82	4.3.83	4.3.84	4.3.85	4.3.86	4.3.87	4.3.88	4.3.89	4.3.90	4.3.91	4.3.92	4.3.93	4.3.94	4.3.95	4.3.96	4.3.97	4.3.98	4.3.99	4.3.100

PHILLIPS WATCH CO., POST BOX 6751. BOMBAY-22

Edited Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kaiki" Press
115-119, Gladens Gardens, Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras

ஹரிமாலயா புக்கை

டாய்லட் பௌடரின்
குளுமையான பரிமளத்தை
அனுபவியுங்கள்

தனுமணம் நிறைந்த நேர்த்தியான
ஹரிமாலயா புக்கை டாய்லட் பௌ
டர் உங்கள் கருமத்திற்கு குளு
மையுடன் ஆறுதலளிக்கி
றது. மேலும் அதன் சம்பி
யமான தீபத்து நிற்
கும் பரிமளம் உங்களு
க்கு மகிழ்ச்சியைத்
தருகிறது.

இன்னொரு நேர்த்தியான இராஸ்மிக் தயாரிப்பு